

ความสงบ : หอศิลปะแห่งความสงบ

Peace : Peacefull Art Gallery

ปการวิทย์ ผิวงาม

Pakarnwit Peaungam

วิทยานิพนธ์ทางสถาปัตยกรรม

หลักสูตรสถาปัตยกรรมศาสตรบัณฑิต

สาขาวิชาสถาปัตยกรรม คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

มหาวิทยาลัยศรีปทุม

ปีการศึกษา 2560

ความสงบ : หอศิลปะแห่งความสงบ

Peace : Peacefull Art Gallery

ปการวิทย์ ผิวงาม

Pakarnwit Peaungam

วิทยานิพนธ์ทางสถาปัตยกรรม

หลักสูตรสถาปัตยกรรมศาสตรบัณฑิต

สาขาวิชาสถาปัตยกรรม คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

มหาวิทยาลัยศรีปทุม

ปีการศึกษา 2560

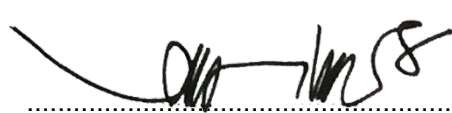
หัวข้อวิทยานิพนธ์ : ความสงบ : หอศิลป์แห่งความสงบ
 ชื่อนักศึกษา : นาย ปการวิทย์ ผิวงาม
 หลักสูตร : สถาปัตยกรรมศาสตรบัณฑิต
 ปีการศึกษา : 2560
 อาจารย์ที่ปรึกษา : อาจารย์ ปิยะ ไฉ่หลีกพาล

คณะกรรมการดำเนินงานวิทยานิพนธ์

ประธานคณะกรรมการ	
อาจารย์ ชีรบูลย์ ฉลองมณีรัตน์	
คณะกรรมการตรวจวิทยานิพนธ์	
คณะกรรมการอาจารย์ที่ปรึกษา	คณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
อาจารย์ ปิยะ ไฉ่หลีกพาล	
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ฐราดล เสาร์ชัย	
อาจารย์ ฤทธิชัย เรียงเครือ	

โดยคณะกรรมการตรวจวิทยานิพนธ์ได้พิจารณาให้ความเห็นชอบและผ่านการสอบแล้ว
 เมื่อวันที่ 13 เดือน 6.ค. พ.ศ. 2560

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์รับรองแล้ว

อาจารย์ ชีรบูลย์ ฉลองมณีรัตน์

คณบดีคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

วันที่ ๑๒ เดือน ๑๓ พ.ศ. ๒๕๖๑

หัวข้อวิทยานิพนธ์ : ความสงบ : หอศิลป์แห่งความสงบ

ชื่อนักศึกษา : นายปการวิทย์ ผิงงาม

อาจารย์ที่ปรึกษา : อาจารย์ ปิยะ ไล่หลักपाल

หลักสูตรสถาปัตยกรรมศาสตรบัณฑิต

สาขาวิชาสถาปัตยกรรม

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

ปีการศึกษา 2560

บทคัดย่อ

ความสงบที่แฝงอยู่ในธรรมชาติถูกนำมาใช้ในการออกแบบสถาปัตยกรรมเพื่อสร้างความสงบภายในอาคารให้เหมาะสำหรับการชมงานศิลปะและพักผ่อนหย่อนใจนอกจากนี้ยังช่วยให้ผ่อนคลายเกิดความคิดสร้างสรรค์ในทางที่ดีและนำไปเป็นหลักสำหรับดำเนินชีวิต

วิธีการศึกษา และผลการศึกษา คือการสร้างที่ว่างที่มีความสงบจากธรรมชาติ เป็นการใช้ธรรมชาติให้มีส่วนร่วมในพื้นที่ต่างๆ เช่น ทางสัญจร ที่ว่าง การใช้สอยอาคาร เพื่อสร้างความสงบ สำหรับผู้คนที่เข้ามาใช้งานจะได้สัมผัส รู้สึก และได้รับฟังเสียงความสงบเหมาะแก่การชมงานศิลปะและพักผ่อน

ผลการนำไปประยุกต์ออกแบบ หลังจากการศึกษาภาคข้อมูลและทฤษฎีขององค์ประกอบในการสร้างความสงบจึงสามารถแบ่งความสงบได้เป็นที่ว่าง 7 รูปแบบคือ 1.การปิดล้อมที่ว่าง 2.การปิดล้อมที่ว่างหลายชั้น 3.การแบ่งเป็นยูนิต 4.การอยู่อย่างสันโดษ 5.การอยู่กับธรรมชาติ 6.การแบ่งเป็นโซนนิ่ง 7.การแบ่งแบบเขาวงกต นอกจากนี้ยังมีองค์ประกอบอื่นๆเข้ามามีส่วนเกี่ยวข้องด้วยเช่นการสร้างภูมิทัศน์ที่เป็นธรรมชาติ การใช้ทางสัญจรที่ไม่ซับซ้อนและชื่นชมธรรมชาติระหว่างการเดิน การใช้พื้นผิว สี และวัสดุจากธรรมชาติ เป็นต้น

กิตติกรรมประกาศ

ความสำเร็จของการศึกษาวิทยานิพนธ์ในครั้งนี้ ข้าพเจ้าได้รับการสนับสนุนและความช่วยเหลือ ในการดำเนินงานวิทยานิพนธ์ ทั้งในส่วนภาคการศึกษาข้อมูลและภาคออกแบบจาก บุคคลและหน่วยงาน ต่างๆที่เกี่ยวข้อง ซึ่งข้าพเจ้าขอขอบคุณในความเมตตากรุณา ความเสียสละที่มีต่อข้าพเจ้าตลอดเวลาใน การศึกษาออกแบบวิทยานิพนธ์ทางสถาปัตยกรรม จน สำเร็จลุล่วง เป็นผลงานวิทยานิพนธ์การออกแบบ ทางสถาปัตยกรรมที่สมบูรณ์ได้แก่

อาจารย์ ปิยะไฉ่เหล็กพาล	(อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์)
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ทรายดล เสาร์ชัย	(คณะกรรมการตรวจวิทยานิพนธ์)
อาจารย์ ญฤทัย เรียงเครือ	(คณะกรรมการตรวจวิทยานิพนธ์)
บิดา มารดา และครอบครัว	

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ.....	ง
กิตติกรรมประกาศ.....	จ
สารบัญ.....	ฅ
สารบัญตาราง.....	ฅ
สารบัญรูป.....	ญ
บทที่ 1 บทนำ	
1.1 ความเป็นมาของการศึกษา.....	1
1.2 วัตถุประสงค์การศึกษา.....	2
1.3 ขอบเขตการศึกษา.....	2
1.4 วัตถุประสงค์ของโครงการ.....	2
1.5 แผนการดำเนินงานวิทยานิพนธ์ทางสถาปัตยกรรม.....	2
1.6 ประโยชน์ของการศึกษาโครงการ.....	3
บทที่ 2 แนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	
2.1 ความเจ็บ.....	4
2.1.1 ที่มาของความเจ็บ.....	4
2.1.2 รูปแบบความเจ็บ.....	4
2.1.2.1 เจ็บสนิทไม่มีการรบกวน.....	4
2.1.2.2 เจ็บแต่กังวลหากเกิดเสียง.....	5
2.2 ความสงบ.....	5
2.2.1 ที่มาของความสงบ.....	6
2.2.1.1 ตามหลักศาสนา (พุทธศาสนา) : ความเลื่อมใส.....	6
2.2.1.2 จากการรับรู้ถึงอดีต (กาลหวนคืน, การย้อนความทรงจำ).....	6
2.2.1.3 อยู่ภายใต้บริบท.....	7
2.3 รูปแบบความสงบ.....	7
2.3.1 รูปแบบทางจิต.....	7
2.3.1.1 รูปแบบความสงบด้านจิตใจกับพุทธศาสนา.....	7
2.3.1.2 รูปแบบความสงบด้านจิตใจกับคริสต์ศาสนา.....	8

สารบัญ(ต่อ)

หน้า

2.3.1.3 รูปแบบความสงบด้านจิตใจกับศาสนาอิสลาม.....	9
2.3.2 รูปแบบทางกาย.....	10
บทที่ 3 กระบวนการศึกษาข้อมูล วิเคราะห์ สังเคราะห์ข้อมูล	
3.1 การสำรวจพื้นที่.....	15
3.1.1 วัดในเมือง	15
3.1.2 วัดตามชนบท	17
3.1.3 ห้องสมุดในกรุงเทพฯ	20
3.1.4 ผลจากการสำรวจ	21
3.2 การศึกษาจากกรณีศึกษา.....	22
3.2.1 กรณีศึกษา KOLUMBA – MUSEUM : เมือง COLOGNE เยอรมัน.....	22
3.2.2 กรณีศึกษา THERME VALS : SVIZZERA.....	26
3.2.3 กรณีศึกษา CHURCH ON THE WATER :	30
3.2.3 ตารางการเปรียบเทียบองค์ประกอบจากกรณีศึกษา	33
3.3 ปัจจัยหลักที่ทำให้เกิดความสงบ	39
3.3.1 พื้นที่การปิดล้อม.....	39
3.3.2 การปิดล้อมหลายชั้นลักษณะเดิม	40
3.3.3 การอยู่อย่างสันโดษ	40
3.3.4 การแบ่งเป็น Unit(หน่วย).....	41
3.3.5 รูปแบบเขาวงกต.....	41
3.3.6 ลักษณะการอยู่ท่ามกลางธรรมชาติ.....	42
3.3.7 ลักษณะการแบ่งแบบจัดโซนนิ่ง	42
3.4 ปัจจัยรอง	43
3.4.1 ทางสัญจร.....	43
3.4.2 รูปทรง	43
3.4.3 ภูมิทัศน์.....	44
3.4.4 การรับรู้ผ่านประสาทสัมผัส	45
3.4.5 การใช้วัสดุ.....	46
3.4.6 สี.....	47

สารบัญ(ต่อ)

หน้า

บทที่ 4 การประยุกต์ในงานออกแบบสถาปัตยกรรม

4.1 การกำหนดโปรแกรม	48
4.1.1 การเสนอโครงการทางสถาปัตยกรรมเพื่อการออกแบบ	48
4.1.2 ความคิดพื้นฐานและบทบาทหน้าที่ของหอศิลป์.....	48
4.1.3 กลุ่มผู้ใช้งานบริการภายในหอศิลป์	49
4.1.4 การจัดทางสัญจร (Circulation)	51
4.1.4.1 Centralizes System of Access.....	51
4.1.4.2 Decentralized System of Access.....	53
4.2 การเลือกที่ตั้งโครงการ.....	56
4.2.1 แหล่งภูมิทัศน์ธรรมชาติ(ภูเขา).....	56
4.2.2 สภาพอากาศที่ดี	57
4.2.3 เมืองแห่งศิลปะ	59
4.3 การวิเคราะห์ที่ตั้งโครงการ	63
4.3.1 กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับโครงการ	67
4.4 การกำหนดโปรแกรม.....	69
4.5 การเริ่มทำแบบร่าง.....	74
4.6 การพัฒนา MASS MODEL	77
4.6.1 การเล่าเรื่องความสงบภายในอาคาร.....	78
ภาพหุ่นจำลองโครงการ	86
บทที่ 5 สรุปผลและบทสรุปของโครงการ	
5.1 สรุปผลการศึกษา.....	89
5.2 การพัฒนางานออกแบบตามคำแนะนำ	90
บรรณานุกรม.....	97
ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์	98

สารบัญตาราง

ตาราง	หน้าที
1 แผนการดำเนินงานภาคข้อมูล	2
2 แผนการดำเนินงานภาคการออกแบบ	3
3 ตารางการเปรียบเทียบกรณีศึกษา	38
4 รายละเอียดบทบาทของหอศิลป์.....	49
5 ค่าเฉลี่ยของสภาวะทางอากาศปี 2559	57
6 จำนวน Art Gallery ในแต่ละจังหวัด	59
7 การใช้สอยและการหาพื้นที่ในส่วนนิทรรศการ	69
8 การใช้สอยและการหาพื้นที่ในส่วนห้องสมุด	70
9 การใช้สอยและการหาพื้นที่ในส่วนบริการโครงการ	71
10 การใช้สอยและการหาพื้นที่ในส่วนสาธารณะ และส่วนสนับสนุน.....	72
11 การใช้สอยและการหาพื้นที่ในส่วนบริการอาคาร.....	73
12 การใช้สอยและการหาพื้นที่ในส่วนที่จอดรถ	74

สารบัญรูป

รูปที่	หน้าที่
1 แสดงถึงระเบียบคดจากผังวัดโพธิ์.....	16
2 ระเบียบคดวัดโพธิ์.....	16
3 ภายในอุโบสถวัดมหาธาตุ.....	16
4 ทางเข้าวัดสำราญนิเวศที่ปลูกต้นไม้เป็นกำแพงกันเสียง.....	17
5 กุฏิหลังบริเวณหลังวัด.....	18
6 ม้องยักษ์วัดถ้ำคูหาสวรรค์.....	18
7 ภายในถ้ำวัดคูหาสวรรค์.....	18
8 วัดปากโตมเทพนิมิต.....	19
9 ห้วยปากโตม.....	19
10 พื้นที่ทำงานกับพื้นที่การเรียนการสอน.....	20
11 การแบ่งเป็นช่องสำหรับห้องอ่านหนังสือรวม.....	20
12 ภายนอกอาคาร Kolumba.....	22
13 ผังภายนอกแสดงการก่อสร้างด้วยวัสดุต่างชนิด.....	22
14 ผังพื้นที่ 1 2 และ 3.....	22
15 ทางเดินชมซากโบสถ์เก่า.....	23
16 ช่องแสงที่เปิดเพียงเล็กน้อยเพื่อไม่ให้แสงสว่างมากเกินไป.....	24
17 ลักษณะของรูปทรงอาคารที่ใช้สีเหลี่ยมเป็นพื้นฐาน.....	24
18 ลักษณะของสวนที่เรียบง่ายและช่องเปิดเพียงหนึ่งด้าน.....	25
19 อีฐในยุคโคธิคและยุคใหม่ถูกเรียงต่อกันได้อย่างลงตัวและสวยงาม.....	25
20 มุมมองภายนอกอาคาร.....	26
21 ผังพื้นที่.....	26
22 ห้องพักผ่อนชมวิวจำกันที่นอน 5 ที่เพื่อลดความวุ่นวายที่เกิดจากคนหมู่มาก.....	27
23 ทางเดินภายในเปิดช่องแสงเพื่อให้เดินตามแสงเป็นการสร้างสมาธิ.....	27
24 รูปทรงของอาคารมีลักษณะเป็นสี่เหลี่ยมผืนผ้าเจาะด้วยช่องเปิดเล็กและใหญ่.....	28
25 ลักษณะการมองผ่านกรอบที่ถูกควบคุมเพื่อให้เกิดการจดจ่อกับสิ่งที่อยู่ตรงหน้า.....	28
26 คราบแร่ธาตุที่ไหลผ่านช่องเป็นเวลานานหลายปีสร้างเรื่องราวและความทรงจำที่สงบ.....	29
27 มุมมองภายนอกแสดงให้เห็นถึงการลดทอนจากสีเหลี่ยม.....	30
28 ผังพื้นที่และรูปตัด.....	30

สารบัญรูป(ต่อ)

รูปที่	หน้าที่
29 ทางเดินที่มีการเปิดมุมมอง 360 องศาและทางเดินในที่แคบบังคับให้เดินไปข้างหน้า.....	31
30 ภาพมุมมองที่ถูกควบคุมให้เห็นผ่านกรอบ.....	31
31 รูปทรงสี่เหลี่ยมผืนผ้าของอาคารถูกใช้อย่างเรียบง่าย.....	32
32 บ่อน้ำตื้นเพื่อสร้างบรรยากาศที่เงียบสงบ	32
33 บ่อที่ถูกปกคลุมด้วยหิมะสีขาว	33
34 วัดโพธิ์.....	33
35 พระอุโบสถและพื้นที่โดยรอบวัดสำราญนิเวศ.....	34
36 ภายในห้องสมุด TK Park	35
37 Kolumba Museum	36
38 Therme Vals	37
39 Church On The Water.....	38
40 การปิดล้อมจากมนุษย์และเปิดรับธรรมชาติ.....	39
41 การปิดล้อม	39
42 การปิดล้อมเพื่อจำกัดจำนวนประชากร	39
43 การปิดล้อมแบบเขาวงกต	39
44 การปิดล้อมหลายชั้น.....	40
45 การปิดล้อมแบบมีธรรมชาติอยู่ภายใน.....	40
46 การปิดล้อมแบบธรรมชาติอยู่ด้านนอก	40
47 การอยู่อย่างสันโดษตามนอน	40
48 การปิดล้อมเพื่อสร้างความสันโดษ	40
49 การอยู่อย่างสันโดษตามตั้ง	40
50 การแบ่งเป็นหน่วยตามนอน.....	41
51 การแบ่งเป็นหน่วยตามตั้ง.....	41
52 การแบ่งเป็นหน่วยแบบซุ่ม.....	41
53 เขาวงกตตามแบบมีระบบ	41
54 เขาวงกตตามนอน	41
55 เขาวงกตตามตั้งแบบสุ่ม	41
56 การอยู่ท่ามกลางธรรมชาติแบบติดแม่น้ำ.....	42

สารบัญรูป(ต่อ)

รูปที่	หน้าที่
57 การอยู่ท่ามกลางธรรมชาติแบบบนภูเขา.....	42
58 การอยู่ท่ามกลางธรรมชาติแบบกลางป่า	42
59 การแบ่งโซนนิ่งตามตั้ง.....	42
60 การแบ่งโซนนิ่งตามนอน.....	42
61 การแบ่งโซนนิ่งแบบผสมผสาน	42
62 เดินในระยาศที่ยาวอย่างเตรียมใจให้สู่สมาธิเพื่อเข้าสู่ความสงบ	43
63 เดินแบบไม่รบกวนพื้นที่	43
64 เดินเพื่อรับรู้สภาพแวดล้อมสิ่งที่เห็นระหว่างการเดินทาง การเดินอย่างไม่เร่งรีบ	43
65 รูปทรงสี่เหลี่ยมมีช่องเปิดกว้าง.....	43
66 รูปทรงสี่เหลี่ยมมีช่องเปิดกว้างและเล็ก.....	43
67 รูปทรงสี่เหลี่ยมไม่มีช่องเปิด.....	43
68 รูปทรงสี่เหลี่ยมมีช่องเปิดเล็ก.....	44
69 การลดทอนและเพิ่มเติมของสี่เหลี่ยม	44
70 การเปิดช่องเปิดรับปฏิสัมพันธ์กับภูมิทัศน์ภายนอก.....	44
71 การเปิดช่องเปิดรับปฏิสัมพันธ์กับภูมิทัศน์ภายใน.....	44
72 วัสดุที่เรียบง่ายเช่น กรวด ททราย น้ำ หญ้า	45
73 การรับรู้ผ่านมุมมองที่ถูกกำหนดให้มอง.....	45
74 การรับรู้ภายในผ่านช่องเปิด	45
75 การรับรู้ภายนอกผ่านรูปทรง.....	45
76 วัสดุธรรมชาติที่ให้ความรู้สึกใกล้ชิดธรรมชาติ	46
77 คราบความเก่าและความไม่สมบูรณ์แบบ	46
78 สีที่ให้ความรู้สึกสงบ.....	47
79 กลุ่มประชาชนทั่วไป.....	49
80 กลุ่มนักท่องเที่ยว	50
81 กลุ่มนักวิชาการ.....	50
82 กลุ่มนักศึกษา.....	50
83 Rectilinear Circuit	51
84 Twisting Circuit.....	51

สารบัญรูป(ต่อ)

รูปที่	หน้าที่
85 Weaving Freely Lay out.....	51
86 Star Shape	52
87 Chain Lay out.....	52
88 Fan Shape.....	52
89 ทางสัญจรแบบ Decentralized System of Access	53
90 ผังแบบ Open Plan.....	54
91 ผังแบบ Core and Satellites / Enfilade	54
92 ผังแบบ Linear Procession.....	54
93 ผังแบบ Loop.....	54
94 ผังแบบ Complex.....	55
95 ผังแบบ Labyrinth	55
96 ภูมิทัศน์ที่ตั้งโครงการ	56
97 แสดงความหนาแน่นของมลภาวะ.....	58
98 ผังเมืองและที่ตั้งโครงการ.....	60
99 ทางสัญจรและอาคารโดยรอบของที่ตั้งโครงการ	60
100 ปรีียบเทียบเสียงที่เกิดขึ้นจากสนามบินเชียงใหม่และสุวรรณภูมิ.....	61
101 คลื่นเสียงจากสนามบินสุวรรณภูมิ	61
102 ภูมิทัศน์ที่ตั้งโครงการ	62
103 ภูมิทัศน์ที่ตั้งโครงการ	62
104 สถานที่ตั้งโครงการ.....	63
105 แสดงทุ่งหญ้าบริเวณที่ติดกับที่ตั้งโครงการ	63
106 แสดงป่าไม้และพื้นที่สีเขียวบริเวณใกล้เคียง	64
107 แสดงการมองเข้าที่ตั้งโครงการจากถนน.....	64
108 แสดงการมองออกภายนอกจากที่ตั้งโครงการ.....	65
109 แสดงแหล่งกำเนิดเสียงที่มาจาก การสัญจรในถนน	65
110 แสดงแหล่งกำเนิดเสียงจากผู้คนและอาคาร	66
111 ภาพการทำสะพานและแสดงการสัญจรเพื่อการเข้าถึงโครงการ	66
112 ระยะร่นจากแนวเขตที่ดิน.....	67

สารบัญรูป(ต่อ)

รูปที่	หน้าที่
113 กำหนดความสูงอาคาร.....	67
114 การสร้างสะพาน.....	68
115 ภาพแสดงการมองเข้าที่ตั้งโครงการจากถนน	74
116 Diagram การสร้างรูปทรงอาคาร.....	75
117 แสดงการพัฒนา Mass Model	77
118 ทางสัญจรภายในอาคาร.....	78
119 โถงทางเข้าอาคาร	78
120 ทางสัญจรภายในอาคาร.....	79
121 โถงทางเข้านิทรรศการ	79
122 ส่วนแสดงนิทรรศการแบบพิเศษ	80
123 สวนพักผ่อน.....	80
124 ส่วนแสดงนิทรรศการ Highlight	81
125 ผังพื้นที่โครงการ.....	82
125-2 ผังพื้นที่ชั้น 2	82-2
125-3 ผังพื้นที่ชั้นใต้ดิน.....	82-3
126 มุมมองทัศนียภาพภายนอก.....	83
127 รูปด้านโครงการ	84
128 รูปตัดโครงการ	85
129 หุ่นจำลองส่วนขยาย Highlight.....	86
130 หุ่นจำลองขยายส่วนจัดแสดงพิเศษและพื้นที่จัดแสดงงานศิลปะ.....	86
131 หุ่นจำลองโครงการ	86
132 หุ่นจำลองโครงการ	87
133 หุ่นจำลองโครงการ	87
134 หุ่นจำลองโครงการ	88
135 หุ่นจำลองโครงการ	88
136 ข้อเสนอแนะจากคณะกรรมการครั้งที่ 1.....	91
137 ข้อเสนอแนะจากคณะกรรมการครั้งที่ 2	92
138 ข้อเสนอแนะจากคณะกรรมการครั้งที่ 3	93

สารบัญรูป(ต่อ)

รูปที่	หน้าที่
139 ข้อเสนอแนะจากคณะกรรมการครั้งที่ 4	94
140 ข้อเสนอแนะจากคณะกรรมการครั้งที่ 5	95
141 ข้อเสนอแนะจากคณะกรรมการครั้งที่ 6	96

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาของการศึกษา

ความสงบมีความน่าสนใจเนื่องจากมันแฝงอยู่ในทุกๆที่แต่กลับเป็นสิ่งที่หลายคนมองข้ามและไม่สนใจ แต่กับคนบางกลุ่มกลับใช้ความสงบเพื่อเยียวยาจิตใจ หากความสงบสามารถเยียวยาจิตใจได้แล้วนำมาใช้ให้เกิดประโยชน์กับสังคมโดยผ่านอาคารสถาปัตยกรรม มันอาจจะส่งผลด้านบวกให้กับสังคมคง และช่วยสร้างสังคมที่น่าอยู่มากขึ้น

การศึกษาเกี่ยวกับความสงบนั้นผู้ศึกษาจะต้องเดินทางไปยังที่ที่มีความสงบอยู่จริงๆ เพื่อได้สัมผัสอย่างลึกซึ้งซึ่งเข้าใจและเก็บข้อมูลมาได้ การเก็บข้อมูลจะเป็นแนวสำรวจพื้นที่มากกว่าการนั่งอ่านหนังสือหรือข้อมูลทางอินเทอร์เน็ตหากเป็นข้อมูลที่ได้มานอกเหนือจากการสำรวจจะต้องวิพากษ์ทฤษฎีดังกล่าวให้ชัดเจนและเข้าใจอย่างกระจ่างจึงจะสามารถใช้งานข้อมูลดังกล่าวได้ และเป็นการแก้ปัญหาในการศึกษาเพื่อสรุปผลของทฤษฎีที่เกี่ยวกับความสงบที่มีอยู่อย่างมากมายในแต่ละพื้นที่ที่ตีความหมายแตกต่างกัน

การเลือกโครงการจากข้อมูลเป็นสิ่งสำคัญ หอศิลปะเป็นประเภทอาคารที่เอื้อต่อความสงบอย่างมากเนื่องจากเป็นอาคารที่ต้องการความสงบในการชมงานศิลปะการใช้ที่ว่างต่างๆภายในอาคารเพื่อสร้างความสงบจึงเป็นเรื่องที่น่าสนใจอย่างมากนอกจากนี้งานศิลปะและความสงบยังช่วยส่งเสริมซึ่งกันและกันโดยระหว่างชมงานศิลปะจะเกิดเป็นความสงบ ความสงบจะเกิดเป็นสมาธิในการชมงานเช่นกัน

1.2 วัตถุประสงค์การศึกษา

1.2.1 เพื่อศึกษาและทดลองเกี่ยวกับที่ว่างในการสร้างความสงบที่สามารถใช้กับงานสถาปัตยกรรมได้โดยที่ไม่จำกัดประเภทอาคาร

1.2.2 เพื่อศึกษาและทดลองรูปทรงอาคารที่มีความสงบจาก

1.3 ขอบเขตการศึกษา

1.3.1 ศึกษาการออกแบบสถาปัตยกรรมโดยใช้ความสงบเป็นปัจจัยหลักในการออกแบบ

1.3.2 ศึกษาความสงบด้วยการสำรวจพื้นที่จากแหล่งข้อมูลจริงในการออกแบบ

1.4 วัตถุประสงค์ของโครงการ

1.4.1 เพื่อเป็นสถานที่แสดงงานศิลปะ

1.4.2 เพื่อเป็นสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ

1.5 แผนการดำเนินงานวิทยานิพนธ์ทางสถาปัตยกรรม

แผนงาน	สัปดาห์																		
	ก่อน	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18
เตรียมข้อมูล	↔																		
เสนอข้อมูล	↔																		
บทนำ	↔																		
บทที่ 2		↔																	
บทที่ 3																			
ปรับปรุงแก้ไขเอกสาร																			
ส่งร่างรายงาน																			★

ตารางที่ 1 แผนการดำเนินงานภาคข้อมูล

ช่วงระยะเวลาดำเนินงาน

สัปดาห์กำหนดตรวจกับคณะกรรมการตรวจวิทยานิพนธ์

สัปดาห์กำหนดตรวจกับคณะกรรมการที่ปรึกษา

แผนงาน	สัปดาห์																		
	ก่อน	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18
program ภาค ออกแบบ	↔																		
Pre-Design Analysis Concept		↔																	
Schematic design			↔																
Preliminary Design																			
Detail design																			
Presentation																			
Final jury																			
Document บทที่ 4-5																			
Final document																			
ส่งสร้างรายงาน																			

ตารางที่ 2 แผนการดำเนินงานภาคการออกแบบ

ช่วงระยะเวลาดำเนินงาน

สัปดาห์กำหนดตรวจกับคณะกรรมการตรวจวิทยานิพนธ์

สัปดาห์กำหนดตรวจกับคณะกรรมการที่ปรึกษา

1.6 ประโยชน์ของการศึกษาโครงการ

1.6.1 เพื่อได้รู้และเข้าใจเกี่ยวกับความสงบ

1.6.2 เพื่อได้ฝึกการออกแบบตามกระบวนการรวบรวมข้อมูลและสังเคราะห์ให้เป็นที่ว่าง

1.6.3 เพื่อได้ฝึกการสำรวจ สังเคราะห์ วิพากษ์ข้อมูล

บทที่ 2

แนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 ความเงียบ

ความเงียบสงบนั้น แบ่งออกได้เป็น 2 แบบอย่างชัดเจนคือ ความเงียบ และความสงบ การศึกษาข้อมูลเริ่มจากแบ่งเป็น 2 หัวข้อหลักๆเพื่อที่จะสามารถศึกษาค้นคว้าข้อมูลได้อย่างตรงไปตรงมา ชัดเจนและแม่นยำ

2.1.1 ที่มาของความเงียบ

- ไม่มีเสียง
- ไม่ใช่เสียง
- ไม่เกิดการรบกวนจากเสียง

ซึ่งความเงียบนั้นความหมายตรงตัวและเป็นลักษณะของนามธรรมที่เห็นแล้วเข้าใจได้อย่างชัดเจน ประเด็นที่น่าสนใจของความเงียบคือ รูปแบบของความเงียบ ซึ่งหากพูดถึงความเงียบแล้วก็ต้องปราศจากจากเสียงรบกวน เสียงรบกวน หมายถึง ระดับเสียงจากแหล่งกำเนิด ในขณะที่มีการรบกวนที่มีระดับเสียงสูงกว่าระดับเสียงพื้นฐาน โดยระดับการรบกวนเกินกว่ามาตรฐานที่กำหนดไว้ในประกาศคณะสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ฉบับที่ 29 (พ.ศ. 2550) เรื่องค่าระดับเสียงรบกวน หรืออีกนัยหนึ่งคือมีระดับเสียงรบกวนเกิน 10 เดซิเบล

2.1.2 รูปแบบความเงียบ

2.1.2.1 เงียบสนิทไม่มีการรบกวน

ความเงียบนี้เกิดจากการป้องกันเสียงภายนอกที่จะเข้ารบกวนพื้นที่ที่เราต้องการปิดกั้นเสียง ด้วยวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ เพื่อใช้เป็นฉนวนป้องกัน โดยการจัดองค์ประกอบของพื้นที่ไม่ได้มีความซับซ้อนอะไรมากนัก แต่จะเน้นไปในเรื่องของวัสดุการใช้งานเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด ฉนวนเก็บเสียงนั้นไม่ใช่ทุกสิ่งทุกอย่างในการทำห้องอัดเสียง หรือ ห้องเก็บเสียง ต้องไม่ลืมว่า ยังมี พื้นและเพดาน รวมถึงโครงของอาคารที่เกี่ยวข้องกับการลดทอนเสียงการทำผนังแต่เพียงอย่างเดียวให้สามารถลดทอนเสียงได้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ แต่กลับไม่ได้ทำพื้น และ เพดาน ย่อมไม่เกิดประสิทธิภาพสูงสุด และเป็นการลงทุนที่ไม่คุ้มค่า ในทางกลับกัน การทำผนัง พื้น และเพดาน ให้สามารถลดทอนเสียงได้ในระดับกลางๆ กลับเป็นการลงทุนที่ดีกว่าเมื่อเทียบกับทางเลือกแรก ดังนั้นจึงอยากให้พิจารณาปัจจัยอื่นๆ ร่วมด้วย ตั้งแต่สถานที่ เพื่อน

บ้าน วัด ฤดูประสงศ์ในการใช้งาน ความสามารถในการรับน้ำหนักของโครงสร้างเดิม ระยะเวลาในการสร้าง และงบประมาณ เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดในการสร้างพื้นที่ที่ต้องการความเงียบ

2.1.2.2 เจียบแต่กั้ววานหากเกิดเสียง

ความเจียบประเภทนี้ต้องการความเจียบก็จริงแต่หากเกิดเสียงขึ้นมาแล้วจะต้องมีความกั้ววาน มีน้ำเสียงที่ใส ฟังแล้วไม่มีการผิดเพี้ยนของเสียงเกิดจากวัสดุ และการจัดองค์ประกอบของพื้นที่ โรงละครเป็นสถานที่แรกๆที่มีการนำเอาเทคนิคการจัดเวที และที่นั่งคนดูในรูปแบบที่หลากหลายเพื่อจุดประสงศ์ต่างๆที่แตกต่างออกไป เช่นการเล่นมายากล การแสดงละครใบ้ เมื่อได้ศึกษาการจัดองค์ประกอบเหล่านี้พบว่ารูปแบบต่างๆเกิดความเจียบที่แตกต่างออกไป แล้วแต่วาระโอกาสของการแสดงแต่จุดประสงศ์หลักของแต่ละรูปแบบนั้น คือต้องการความเจียบในการแสดงผู้คนส่วนใหญ่จะมองว่าเกิดจากระเบียบมารยาททางสังคมที่เข้าไปชมแล้วต้องเจียบ แต่ส่วนหนึ่งนั้นมาจากการจัดองค์ประกอบของโรงละครเพื่อมุ่งเน้นให้ผู้คนฟังสมาธิไปยังจุดจุดเดียวเพื่อตั้งความสนใจไม่ให้ผู้ชมได้มีจิตใจออกแวก หรือกระทำการใด ๆ ที่มีเสียงโรงละครจะจัดให้ผู้ชมทุกคนได้สามารถมองเห็นการแสดงได้อย่างชัดเจนไม่มีอะไรบดบัง และที่สำคัญคือต้องได้ยินเสียงที่ฟังชัดเจนเพื่อให้เข้าถึงอารมณ์ของผู้ชม

2.2 ความสงบ

คือสภาวะที่ไม่ถูกรบกวนจากสิ่งแวดล้อมที่เราไม่ปรารถนาเช่น เสียง กลิ่น ผู้คน ความวุ่นวาย ความสับสน ความอึดอัด การเป็นทุกข์ เป็นต้น ความสงบนั้นคือสภาวะของการหยุดนิ่งเพื่อไม่ให้จิตใจนั้นครุ่นคิดทั้งเรื่องดีและไม่ดีเป็นสภาวะจิตที่เป็นกลาง ใจนิ่ง ไม่กระเพื่อม ไม่ถูกอารมณ์บีบบังคับเผลอนจนกระสับกระส่ายไม่ว่าจิตดีนั้นเพราะความอยากได้หรือผลักใส่ก็เป็นความไม่สงบทั้งนั้น

เริ่มศึกษาเกี่ยวกับความสงบในรูปแบบของศาสนาต่างๆเช่น พุทธศาสนา คริสต์ศาสนา ศาสนาอิสลาม โดยเน้นที่ความสงบแบบชาวพุทธเนื่องจากเป็นศาสนาที่ข้าพเจ้านับถือและเป็นศาสนาใกล้ตัวและคนส่วนใหญ่ในประเทศไทยนับถือ นอกจากนี้ยังมีการอ่านงานวิจัยของนักเขียนและสถาปนิกหลายท่านที่พูดถึงเกี่ยวกับความสงบ และการสร้างความสงบในรูปแบบต่างๆทั้งในแง่เกี่ยวกับงานสถาปัตยกรรม รวมไปถึงงานศิลปะ

การเข้าสู่ความสงบนั้นแบ่งได้ 2 รูปแบบคือ ด้วยกายและจิตใจซึ่งทั้งสองวิธีนั้นมีความแตกต่างกันแต่บางครั้งยังสับสนุ่นเอื้ออำนวยกันอยู่เป็นนัยๆซึ่งรูปแบบทางจิตใจนั้นแน่นอนได้ว่าปฏิบัติได้ยากกว่าทางกายแต่ไม่ใช่จะทำไม่ได้เลยคนที่ทำมาก่อนแล้วพบกับความสงบก็มีไม่ใช่น้อย แต่คนทุกคนเชื่อว่า จะเข้าไปสู่มันได้เหมือนกันมีความแตกต่างกันไป ส่วนทาง

กายนั้นสามารถสัมผัสจับต้องรับรู้ได้จึงง่ายที่จะเข้าใจและค้นพบความสงบ บางครั้งกายส่งผลให้เกิดจิต บางครั้งจิตบังคับให้เกิดกาย บางครั้งทั้งกายและใจต่างค้นพบความสงบในรูปแบบของตนเอง ทั้ง 2 รูปแบบนั้นไม่อาจจะแยกจากกันไปได้ด้วยวิธีใดวิธีหนึ่งจะต้องพบความสงบ จากจิตสัมผัสหรือกายสัมผัสแน่นอน

2.2.1 ที่มาของความสงบ

2.2.1.1 ตามหลักศาสนา (พุทธศาสนา) : ความเลื่อมใส

ตามหลักพระพุทธศาสนาความสงบในความหมายของพระพุทธศาสนาไม่ใช่ความสงบภายนอกที่เอาแต่แสวงหาที่สงบเงียบ เช่น ไปวัดแล้วจะสงบ เข้าป่าแล้วจะสงบ แท้จริงแล้วคือการทำใจให้สงบสวดต่อกิเลส ทำลายตัณหาและความยึดมั่นถือมั่น ดังนั้นไม่ว่าจะอยู่ในสังคมเมืองหรือป่าหรืออยู่ที่ใดก็ตาม ก็จะไม่มีความหวั่นไหวใดๆที่จะมาเคลื่อนจิตที่สงบของผู้ฝึกดีแล้วให้เคลื่อนออกจากความสงบนั้นได้เลย ความสงบในหลักคำสอนของพระพุทธเจ้า คือการระงับกิเลสในใจ ซึ่งกิเลสเหล่านี้เป็นตัวก่อกวนอยู่ในใจของเรา ทำให้เราไม่พบกับความสงบสุขสิ่งเหล่านี้คือความอยากต่างๆ อยากจะดัง อยากจะได้ อยากจะมี การฝึกฝนตนเพื่อรับรู้ถึงความอยากของตนนั้น เราจะรับรู้ได้ว่าเราควรจัดความอยากนี้ได้อย่างไร ดังคำที่พระพุทธเจ้า “เป็นอนัตตา ธรรมดา” เมื่อเรารับรู้ถึงความอยากที่มีอยู่ในจิตใจเราแล้วนั้น ก็จะสามารถระงับมันได้ จะมีใช้การ เข้าป่า เข้าวัด เพื่อตามหาความสงบ

2.2.1.2 จากการรับรู้ถึงอดีต (กาลหวนคืน, การย้อนความทรงจำ)

ยุคสมัยก่อนที่ผ่านมาในประวัติศาสตร์แล้วนั้นผู้ออกแบบมีความเข้าใจศิลปะและมีความต้องการให้สถาปัตยกรรมมีคุณค่ามากกว่าการใช้สอย ต้องการให้สถาปัตยกรรมนั้นเป็นที่น่าจดจำและสร้างความตื่นเต้นสำหรับผู้ที่ผ่านมาพบเจอ กาลเวลาผ่านไปสถาปัตยกรรมเหล่านั้นยังคงแฝงไปด้วยความสง่า ความงดงาม และมีคุณค่า ข้าพเจ้ารู้สึกประทับใจในกับสถาปัตยกรรมเหล่านั้นที่มีความงามของรูปแบบ สิ่งเหล่านั้นไม่เคยจางหายแม้ผ่านกาลเวลาไปนานชักรุ่นแต่กับเพิ่มมากขึ้นเพราะหาชมได้ยาก เมื่อได้เห็นหรือสัมผัสสิ่งเหล่านั้นราวกับว่าได้เข้าใจถึงหลักความสงบที่แฝงไว้อยู่ในจิตใจ ความงามที่ได้รับจากสถาปัตยกรรมรุ่นเก่าซึ่งมีร่องรอยกาลเวลา เป็นสื่อในการหวนคืนกาลเวลาที่ล่วงผ่านมาราวกับได้เห็นสิ่งที่มีความสวยงามผ่านกาลเวลาอารมณ์ความรู้สึกส่วนตัวที่มีต่อสถาปัตยกรรม อันแฝงเร้นไปด้วยความสงบ อันเป็นสัจธรรมในทางศิลป์

2.2.1.3 อยู่ภายใต้บริบท

(สิ่งที่อยู่รอบตัวในขณะนั้น) อยู่ภายใต้บริบท (สิ่งที่อยู่รอบตัวในขณะนั้น) ความสงบที่มีอยู่ตามธรรมชาติเรียกได้ว่าเป็นความสงบที่มีอิทธิพลมากที่สุดเพราะองค์ประกอบทางธรรมชาตินั้นถูกจัดสรรขึ้นอย่างเรียบง่ายแต่แฝงไปด้วยความประณีต อ่อนช้อย ภูมิประเทศต่าง ๆ จะนำมาซึ่งความสงบที่หลากหลาย ผ่านแสงแดด ผ่านสายลม ผ่านเสียงสัตว์เล็กสัตว์ใหญ่ ผ่านสายน้ำ เป็นการเปิดผัสสะของเราทั้งสัมผัส รูป รส กลิ่น เสียง สัมผัส ทำให้เกิดความสงบทั้งกายและใจไปในเวลา

2.3 รูปแบบความสงบ

2.3.1 รูปแบบทางจิต

จากการศึกษาจึงพบว่าการศึกษาที่มนุษย์จะพบความสงบได้นั้นจำเป็นต้องพึ่งทั้งรูปแบบทางกายและทางด้านจิตใจประเภทของความสงบจึงแบ่งได้เป็น 2 ประเภทคือ รูปแบบทางกายและรูปแบบทางจิต ความสงบนั้นเกิดขึ้นที่จิตใจเราได้สัมผัสและร่างกายได้สัมผัสตามหลักคำสอนของศาสนาจะเน้นในรูปแบบของทางจิตใจมากกว่า แต่ยังมีรูปแบบที่เข้าทางกายได้ด้วยเช่นกัน ซึ่งวิธีของแต่ละศาสนาจะมีความแตกต่างกันและคล้ายกันอยู่บ้าง ความสงบที่เกิดขึ้นนั้นไม่สามารถปฏิเสธโต้แย้งหรือคัดค้านได้ เพราะแต่ละศาสนามีความเชื่อที่แตกต่างกัน ผู้คนในศาสนาที่แตกต่างกันออกไปอีก ความสงบจึงวัดกันไม่ได้ในหลักธรรมหรือหลักปฏิบัติต่าง ๆ นั้นหากพึงปฏิบัติเหมือนกันทุกคนเชื่อว่าพบความสงบเหมือนกันทุกคนความสงบนั้นว่าตามหลักศาสนามีหลักปฏิบัติในทั้งกายและจิตใจอยู่ประกอบด้วย

2.3.1.1 รูปแบบความสงบด้านจิตใจกับพุทธศาสนา

- รูปแบบทางจิต

ผู้ที่ได้ฝึกฝนอบรมจิตให้เข้าถึงความสุขสงบอันปราศจากอาภิมิสได้แล้ว ย่อมเห็นภัยในอารมณ์ที่เกิดจากอายตนะเหมือนข้าศึกที่นำกล้วฉะนั้น ใจจะพักทำงานได้ก็ต่อเมื่อใจได้อบรมกรรมฐานโดยถูกต้อง (หลวงปู่เทสก์ เทสรังสี, 2535) กล่าวว่า

เริ่มจากการทำสมาธิให้ได้ในภาพแวดล้อมที่คุ้นมัว หากฝึกจิตมาอย่างดีแล้วเข้าถึงฌาน (คือภวังค์จิต) ถ้าจะพูดให้ชัด ภวังค์จิตก็ยังไม่ชื่อว่า "จิตพักโดยสมบูรณ์ ต้องเข้าถึงนิโรธสมาบัติดับความรู้สึกนึกคิดทั้งหมด แม้แต่ลมหายใจก็ไม่ปรากฏ" ไม่แค่อายตนะภายนอกเท่านั้น อายตนะภายในก็หยุดที่จะรับรู้เช่นกัน สุดท้ายคือการเข้าสู่นิพพาน นิพพาน คือ ภาวะหนึ่ง ๆ หรือ สถานทีหนึ่ง ๆ ที่จะได้ไปหลังบรรลुरुธรรมแต่จริง ๆ แล้วมันไม่ใช่นิพพาน เป็นเพียงสภาวะจิต ซึ่งสภาวะจิตนั้นหยุดนิ่งแล้ว ไร้ซึ่งการข้องเกี่ยวทั้งปวง ไร้ซึ่งความรู้สึกต่อสภาวะทั้ง

ปวง เป็นสภาวะที่เป็นอมตะ การที่คุณจะพัฒนาจิตใจให้เข้าถึงสภาวะนิพพานได้นั้น คุณจะต้องผ่านการฝึกฝนจิตใจมาอย่างยาวนาน จนกระทั่งสามารถ เข้าใจความเป็นไปของจิตของคุณ รู้ว่าจิตเกิด รู้ว่าจิตดับ รู้พฤติกรรมของจิต ฯลฯ จนกระทั่งคุณรู้ว่ามีเป็นอนัตตา แล้วคุณควบคุมมันได้ 3 อย่างได้แก่ ราคะความกำหนัดย่อมนใจ โทสะความโกรธซึ่งเคียด โมหะความหลงไม่รู้เท่า เข้าใจในเหตุผลของสิ่งนั้นๆของสามอย่างนี้เป็นเหตุให้เกิดความร้อนอายตนะอื่นๆนอกจากนี้ก็เช่นเดียวกันถ้าสิ่งสามอย่างนี้เป็นเชื้ออยู่แล้ว หูฟังเสียง จมูกถูกกลิ่น ลิ้นถูกรส กายถูกสัมผัส ใจคิดไปในอารมณ์ต่างๆ ย่อมร้อนเหมือนกันทั้งหมด ความจริงอายตนะทั้ง 6 นี้มีไฟเป็นของร้อนอะไรเลยอายตนะก็เป็นอายตนะอยู่ดี ๆ เองถ้าอายตนะ 6 เป็นไฟไปหมดแล้ว ตนตัวคนเราทั้งหมดก็เป็นเชื้อที่ให้ไฟไหม้ไปหมดแล้วแต่นานหรือไม่กี่เป็นนรกตลอดกาลเท่านั้นเองที่ว่าเป็นของร้อนเพราะมันมีเชื้อไฟสามอย่างดังอธิบายมาแล้วอยู่ในนั้น หรือไม่กี่มีอยู่ในอายตนะภายนอกทั้ง 6 มีรูปเป็นต้น เปรียบเหมือนไม้แห้งสองอันเอามาเสกกันเข้า ต่างก็มีเชื้อไฟอยู่ในตัวของแต่ละอันอยู่แล้วเมื่อเอามาเสกกันเข้าจึงจะเกิดไฟขึ้นมาจะนั้น ถ้าไม่เอามาเสกกันถึงจะมีเชื้อไฟอยู่ในตัว ไฟนั้นก็ไม้อาจเกิดขึ้นมาได้

- รูปแบบทางกาย

พุทธศาสนิกชนส่วนใหญ่เชื่อว่าความสงบนั้นคือความสบายใจ การได้ทำอะไรที่ส่งผลให้จิตใจเกิดความสบาย ไม่มีวิตกกังวล วิธีที่เราปฏิบัติสืบต่อกันมา เช่น การนั่งสมาธิ การทำบุญในรูปแบบต่างๆ การเดินจงกรม การกราบไหว้ขอพรจากพระพุทธรูปหรือสิ่งศักดิ์สิทธิ์ วิปัสสนา การเอาตัวออกจากความวุ่นวาย ล้วนแล้วส่งผลให้เกิดความสงบ

2.3.1.2 รูปแบบความสงบด้านจิตใจกับคริสต์ศาสนา

- รูปแบบทางจิต

การรับรู้ถึงพระเจ้าจากการฟังเสียง การไถ่บาปและขอให้พระเจ้ายกโทษการปฏิบัติตามคำสอนของพระเยซูตามที่ปรากฏในพระวรสารในสารบบและเชื่อในความเชื่อของคาทอลิก สิ่งที่ต้องเชื่อ พิจารณาถึง “เรื่องที่ต้องเชื่อ” หรือมีอะไรบ้างที่ต้องเชื่อ ในฐานะคริสตชนคาทอลิก ซึ่งเป็นลายลักษณ์อักษรอีกครั้งหนึ่ง

- รูปแบบทางกาย

การออกกำลังกายของชาวยุโรปหรือการทำกิจกรรมต่างๆในครอบครัวเนื่องในโอกาสสำคัญต่างๆ เป็นที่นิยมอย่างมากสำหรับชาวยุโรป เพราะถือเป็นเรื่องที่ทำแล้วส่งผลให้เกิดความรู้สึกทางจิตใจ เกิดความสบายใจทั้งคนในครอบครัวหรือเพื่อนฝูงหรือกลุ่มคนนั้นๆ สิ่งเหล่านี้ถูกปฏิบัติมาอย่างต่อเนื่องกันมาโดยมีการเปลี่ยนแปลงรูปแบบไปตามยุคสมัยและ

เทคโนโลยี การทำกิจวัตรประจำวันเหล่านี้ช่วยให้จิตใจผ่อนคลาย ไม่เครียด เป็นการหยุดพักสมอง และช่วยให้จิตใจสงบ จนกระทั่งถูกสร้างเป็นวัฒนธรรมประเพณี เช่น การตกลา การล่าสัตว์ การวิ่งออกกำลังกาย การการทำกิจกรรมต่างๆในวันหยุด วันรวมญาติในเทศกาลคริสมาส วันขอบคุณพระเจ้า เป็นต้น

2.3.1.3 รูปแบบความสงบด้านจิตใจกับศาสนาอิสลาม

- รูปแบบทางจิต

ชาวมุสลิมเชื่อในพระเจ้าที่ไม่มีสิ่งใดมาเปรียบเทียบกับได้ มีเอกลักษณ์เด่นพิเศษเพียงพระองค์เดียว ผู้ซึ่งไม่มีพระบุตรหรือบริวาร และไม่มีผู้ใดมีสิทธิ์ที่จะได้รับการสักการบูชา นอกจากพระองค์เพียงผู้เดียวเท่านั้น พระองค์ทรงเป็นพระเจ้าที่แท้จริง และพระเจ้าองค์อื่นเป็นของจอมปลอมทั้งสิ้น ความสงบที่เกิดจากจิตใจของชาวมุสลิมจึงเป็นการละเลิกถึงพระอัลลอฮ์การมีสมาธิกับพระองค์ การนึกถึงพระองค์ เป็นการตั้งจิตให้มันจดจ่อกับสิ่งใดสิ่งหนึ่ง จึงเกิดความสงบและสมาธิเป็นหลักที่ใช้โดยทั่วกันเป็นเทคนิควิธีการหนึ่งเพียงแต่สิ่งที่ใช้ยึดเหนี่ยวแตกต่างกันออกไป เช่นการจดจ่อกับลมหายใจ จดจ่อกับการนั่งสมาธิ จดจ่อกับสิ่งที่อยู่ตรงหน้า

- รูปแบบทางกาย

ศาสนาอิสลาม เป็นศาสนาที่ไม่มีนักบวชหรือนักพรตในการประกอบพิธีกรรม แต่มุสลิมทุกคนเป็นทั้งฆราวาสและนักบวชอยู่ในตัวคนเดียว และถือหลักการของศาสนาเป็นธรรมนูญสูงสุดในการดำรงชีวิตหลักปฏิบัติทางศาสนกิจที่สำคัญ ได้แก่ หลักปฏิบัติ ๕ ประการ ซึ่งเป็นรูปที่จะนำจิตใจเข้าสู่ความสงบผ่านพิธีกรรมและหลักปฏิบัติ (Napatsorn Princess, ม.ป.ป.)อธิบายว่า

- การละหมาด
- การปฏิบัติทาน
- การถือศีลอด
- การจ่ายซะกาต
- การประกอบพิธีฮัจญ์

พิธีกรรมต่างๆเหล่านี้ทำให้ผู้ฟังปฏิบัติได้พบกับความสงบสุขในใจของพวกเขา

2.3.2 รูปแบบทางกาย

สงบกายหมายถึงไม่มีสิ่งรบกวนหรือสิ่งที่เกิดการกระตุ้นทางอารมณ์ ความสงบอย่างนี้เรียกว่าสงบกายสงบเพราะไม่มีสิ่งรบกวนเช่น มลภาวะ กลิ่น เสียงดัง ผู้คน ความวุ่นวาย ฯลฯ ซึ่งเราสามารถหลีกเลี่ยงได้ในบางครั้งแต่บางครั้งก็ต้องอยู่กับสิ่งเหล่านี้ที่คอยทำลายความสงบ กระทั่งไม่ถึงอารมณ์ทำให้หงุดหงิดง่าย โมโห อึดอัด ผู้คนจึงแสวงหาทางออกนี้ด้วยการไปอยู่ในสถานที่ที่สันโดษจากสภาพแวดล้อมที่ทำลายความสงบทางกายเช่น ในป่า ภูเขา ทะเล น้ำตก ล้วนแล้วเป็นองค์ประกอบทางธรรมชาติที่ดี และเป็นการอยู่ห่างไกลจากผู้คนอันเป็นตัวทำลายความสงบ

นอกจากความสงบที่เกิดขึ้นได้ตามหลักศาสนาต่างๆแล้วความสงบยังเกิดขึ้นได้ในรูปแบบงานศิลปะ งานจิตรกรรม ประติมากรรม งานสถาปัตยกรรมได้อีกด้วยขึ้นอยู่กับว่าเราจะนำเสนอรูปแบบใด และจะใช้อะไรเพื่อสื่อสาร

การให้ความเห็นและตีความหมายของความสงบของกลุ่มนักคิด นักเขียน นักวิชาการ และสถาปนิกต่อไปนี้แสดงให้เห็นว่าความสงบนั้นมองได้หลายรูปแบบและสื่อสารได้ด้วยวิธีการหลากหลายวิธีโดยเริ่มจาก “วิทยานิพนธ์เรื่องสถาปัตยกรรมและความสงบ” มีการตีความหมายของความสงบผ่านร่องรอยและคราบความเก่าของอาคารสถาปัตยกรรมถ่ายทอดผลงานออกมาเป็นในรูปแบบภาพเขียนสีน้ำมัน

1. นายสาทิศ บัวพันธ์. (2527) : 1-32 อธิบายว่า

1. การจัดรูปแบบ รูปแบบของงานเป็นเสมือนจริง โดยใช้วิธีลอกเลียนแบบจากธรรมชาติเป็นส่วนใหญ่ ซึ่งผ่านขั้นตอนของการเลือกสรรและจัดองค์ประกอบแล้ว มีการตัดทอนและเพิ่มเติมสิ่งต่างๆ เพื่อความเหมาะสมเข้าไป

2. การจัดแง่มุม แง่มุมของงานจะถูกเลือกจากเสกิตหรือภาพถ่าย ที่ถ่ายทอดมาจากความจริงแง่มุมส่วนใหญ่จะเป็นผนังที่มีช่องทาง เช่นพวกหน้าต่าง ประตู ทางเดิน ฯลฯ ซึ่งช่วยให้เกิดการนำพาทางด้านความคิดและความรู้สึกไปยังส่วนต่างๆ ตลอดจนถึงจุดสนใจของภาพ เส้นของสถาปัตยกรรมและเส้นของแสงเงาก็มีส่วนช่วยให้เกิดความต่างระยะของส่วนต่างๆ ของสถาปัตยกรรมสร้างความเป็นจริงเป็นจังในด้านความคิดของผู้ชม

3. สี สีในงานจะเป็นสีที่ถูกลดค่าให้หม่นลงด้วยสีต่างๆ จนทำให้สีของทั้งภาพอยู่ในโครงสีส่วนรวมประสานเดียวกัน ค่าของสีในภาพจะเป็นโครงสีหม่นซึ่งให้ความรู้สึกหดหู่และเงียบเหงาแก่คนดู

4. แสงเงา งานจะเป็นการจับเอาจังหวะของแสงเงาที่ทาบบนสถาปัตยกรรมมาใช้ โดยคำนึงถึงเรื่องปริมาณของแสงเงาที่จะสร้างความรู้สึกให้ภาพ และนอกจากแสงเงาที่เกิดจากธรรมชาติแล้ว ยังนำเอาแสงเงาวิทยาศาสตร์ที่เกิดจากหลอดไฟต่างๆ มาช่วยให้เกิดความแตกต่างระหว่างสิ่งที่เป็นธรรมชาติกับสิ่งที่เป็นเทคโนโลยีสมัยใหม่ ทั้งยังเป็นจุดสนใจที่ช่วยเรื่องการนำสายตา

5. รายละเอียดต่างๆ ส่วนใหญ่จะเป็นการอาศัยในรูปแบบจากธรรมชาติจริงเป็นหลัก โดยบางครั้งอาจมีการตัดทอนออกหรือต่อเติมเพื่อความเหมาะสม และยังมี การนำเอาวัตถุต่างๆ มาจัดวางเพื่อเสนอเนื้อหาสาระและเพื่อเป็นจุดสนใจให้กับภาพ จากบริเวณภูมิพระซึ่งเป็นที่พักอาศัยของเหล่าพระสงฆ์ซึ่งสามารถถ่ายทอดความสัมพันธ์ระหว่างชีวิต สถาปัตยกรรม สิ่งแวดล้อม และความสงบได้เป็นอย่างดี

ด้วยการศึกษาวิธีการดังกล่าวพบว่าความสงบสามารถเกิดขึ้นได้จากองค์ประกอบหลายๆอย่างมีร่วมกัน เช่น สี แสงเงา การจัดรูปแบบและองค์ประกอบ แต่ถ้าหากต้องการสื่อถึงความสงบผ่านงานสถาปัตยกรรมต้องมีอะไรที่เพิ่มเติมมากกว่านี้ เช่นการจัด ที่ว่าง การจัดทางสัญจร การศึกษาข้างต้นเป็นเพียงส่วนหนึ่งของวิธีการสร้างความสงบผ่านงานสถาปัตยกรรม เท่านั้นจากการศึกษาพบว่าความสงบสามารถถ่ายทอดผ่านงานได้หลากหลายรูปแบบทั้งจิตรกรรม ประติมากรรม ภาพพิมพ์ รวมทั้งงานสถาปัตยกรรม ทำให้มองเห็นแนวทางและความเป็นไปได้ของหัวข้อที่ศึกษาและได้ศึกษาเพิ่มเติมจากงานเขียนเรื่อง “สถาปัตยกรรมกับปนาท

แห่งความสงบ” โดยมีการพูดถึงบทบาทของสถาปนิกกับสถาปัตยกรรมที่ต้องการจะสะท้อนถึงความตั้งใจในการออกแบบเพื่อที่จะสื่อถึงอารมณ์ของผู้ออกแบบให้เข้าถึงตัวผู้ใช้งานโดยใช้หลักการเดียวกันในการสร้างความสงบคือเกิดจากจิต และ กาย

2. ร.ศ.ดร.ทิพย์สุดา ปทุมานนท์. (2541) : 7-9 กล่าวว่

การออกแบบงานสถาปัตยกรรมภารกิจในงาน “คตินิเวศน์ให้แก่อาคารสถาปัตยกรรม” งานสถาปัตยกรรม ปรากฏขึ้นในโลกนี้ “อย่างไรก็ได้” มีให้เห็นกลาดเกลื่อนบนเนื้อนาแห่งเมืองใหญ่นาที่ใครก็หว่านอะไรต่ออะไรลงไปตั้งสนุกสนานเพลิดเพลิน แต่คำถามมีอยู่ว่ามีปรากฏแห่งสถาปัตยกรรมชิ้นใดบ้างที่เมื่อผ่านไป ประสบ ยังให้เราต้องหยุดกาย เปิดใจ เปิดตาเป็น”การณ” สำคัญที่”ปรากฏ”ขึ้นเป็นพิเศษ (ด้วยรูป รส กลิ่น เสียง อันพิเศษอย่างไร) งานที่เรากำลังสร้างสรรค์ขึ้นมาใหม่ จะต้องตอบโจทย์แห่งมนุษย์ แห่งความเป็น “บ้าน” ในสังคมของมนุษย์ จะต้องตอบโจทย์แห่งความเป็นวัฒนธรรม แห่งภูมิประเทศ และแห่งภูมิอากาศให้ได้ ว่าควรมี ” กาย” ล้วนมาจาก “ความตั้งใจ” และ “ความจริงใจ” ของผู้ให้ของผู้สร้าง ของสถาปนิก แสงที่เปิดเข้าสู่สถาปัตยกรรมจะนำสถาปัตยกรรมไปสู่มิติแห่งเวลา เป็นขณะที่ห้องได้กลายมาเป็นหนึ่งเดียวกับกายเนื้อของมนุษย์ และห้องก็ทำหน้าที่เป็นที่อาศัยอยู่แห่งจิตมนุษย์เสียงสะท้อนก้องหรือถูกดูดซับเข้าไปสู่พื้น ฝา ผ้าของห้อง เปิดมิติของห้องขึ้นในใจของผู้อยู่ให้สัมผัสได้กลิ่นในห้องต่าง ๆ กันสร้างความพิเศษต่าง ๆ กันให้กับห้องนั้นหรือให้กับที่ว่าง ใดที่ว่างหนึ่ง กลิ่นที่ติดใจจะบันทึกบนแบบแนลึกลงในใจได้นานแสนนาน เมื่อเวลาผ่านไปกลิ่นที่เคยได้สัมผัสมาก่อนกลับมาปลุกความทรงจำของเราให้ตื่นขึ้น ยังให้ใจเกิดปิติขึ้นมาอย่างประหลาด ดังเช่นกลิ่นทะเล กลิ่นดอกไม้ กลิ่นอาหาร ที่เคยประสบสัมผัสมาเมื่อครั้งยังเยาว์วัย กลิ่นบางกลิ่นกับคนบางคนมี “อำนาจ” เปิดให้จิตเกิด ปิติสุขขึ้นได้รับคุณค่าหาประมาณไม่ได้สำหรับโลกในยุคโลกภิวัตน์ ที่ปิติจิตหาโอกาสหาเวลาเกิดได้ยากเหลือเกินเกิดเป็นความสงบให้กับจิตใจผ่าน รูป รส กลิ่น เสียง ผละสัมผัส

จากบทความข้างต้นสามารถอธิบายได้ว่าความสงบนั้นนอกจากจะสามารถเกิดขึ้นได้ผ่านการทำให้สงบยังสามารถเกิดขึ้นได้จากการเปิดประสาทการรับรู้ให้อยู่ในสภาพหรือสภาวะของความสงบเป็นการรับรู้ถึงความสงบผ่านทางกายที่สามารถออกแบบได้โดยอาศัยชุดข้อมูลจากการศึกษาและหลักการของสถาปัตยกรรมที่มีการนำความสงบมาเป็นประเด็นหลักในการออกแบบซึ่งก็มีหลายชิ้นงานและสถาปนิกหลายท่านที่ได้พูดถึงเกี่ยวกับความสงบกับงานสถาปัตยกรรมมีทั้งส่วนที่คล้ายกันและแตกต่างกันไปตามจุดประสงค์และประเด็นที่จะใช้สื่อถึงหรือแสดงออก

3. Franco Bertoni (2008) กล่าวว่า "หลักเสียงการอ้างถึงการให้ความหมายที่เกร่อ และไม่เป็นประโยชน์ในปัจจุบัน "สถาปัตยกรรมพอเพียง" (Minimalist architecture) ยังนับเป็นการนำเสนอจุดเด่นอันหนึ่งของการทบทวนหลักการกันใหม่ และความพยายามอันหนึ่ง ที่จะมองหารากฐานใหม่ของวิธีการดำเนินชีวิต" คำว่า"พอเพียง"(Minimalism) ที่อ้างไว้ข้างต้น หมายถึงวิธีการสนับสนุนการลดทอน เป็นเรื่องสำคัญซึ่งเป็นภาพเด่นของสถาปัตยกรรมในอเมริกา ในช่วงปี 1950s และ 1960s ที่ผ่านมา ในสาขาสถาปัตยกรรม คำนี้ถูกใช้อย่างระวังและเน้นย้ำกับงานออกแบบของสถาปนิก ที่มีประสบการณ์และพื้นเพทางวัฒนธรรมที่แตกต่างกัน แต่มุ่งเสนองานผ่านแนวคิดการลดทอน ค้นหาใหม่ ในคุณค่าความว่างเปล่าของที่ว่าง และขจัดทุกอย่างที่ไม่เกี่ยวกับความจำเป็นอย่างรุนแรง ด้วยการออกแบบแต่น้อย เน้นความเรียบง่าย ถือเป็นรูปแบบสถาปัตยกรรมที่สะอาดสะอาดและสงบสุข (John Pawson , 2008)กล่าวว่า "ความว่างเปล่า ช่วยให้เราเห็นที่ว่างที่มันเป็น จะให้เห็นสถาปัตยกรรมที่มันเป็น ต้องขจัดความบกพร่องหรือสิ่งซ่อนเร้น ที่เกิดจากการสะสมสิ่งที่เป็นขยะในชีวิตประจำวัน" ซึ่งสถาปัตยกรรม Minimalism (สถาปัตยกรรมพอเพียง)เป็นหลักการที่คล้ายกับการสร้างความสงบคือการขจัดสิ่งที่ไม่จำเป็นให้เหลือเพียงองค์ประกอบที่น้อยนิด เพื่อจิตใจจะได้ไม่วุ่นวายและค้นพบความสงบ

4. Peter Zumthor Atmosphere ชุมธอร์เขียนถึงความรู้สึกที่ส่งผ่านจากตัววัสดุมาถึงคนว่า "เราต่างมีความทรงจำเกี่ยวข้องกับวัสดุ เช่น เมื่อเขานึกถึงห้องครัวของย่า เขาจะนึกถึงโต๊ะไม้ที่มีกลิ่นและร่องรอยการใช้งาน พื้นคอนกรีตที่ขื่นเงาและโดนแสงตกกระทบยามบ่าย" ชุมธอร์เชื่อว่า วัสดุต่างๆ ที่อยู่ในงานสถาปัตยกรรมไม่ได้มีไว้เพื่อตกแต่งให้สวยงามเท่านั้น แต่ผิวสัมผัสของวัสดุยังสามารถกระตุ้นการรับรู้ของคนได้เป็นอย่างดี ความงามของสถาปัตยกรรมจึงไม่ได้อยู่เพียงแค่องค์ประกอบที่สวยงามเท่านั้น แต่เป็นความรู้สึกประทับใจที่ส่งผลต่อมนุษย์ "Different kinds of silence(ความเงียบสงบที่หลากหลาย)" ซึ่งไม่ได้หมายถึงสภาวะไร้เสียง แต่เป็นสภาวะที่เราสามารถสื่อสารกับเสียงที่เราต้องการได้ยิน Peter Zumthor กล่าวว่า

นั่นคือจุดที่เขาพยายามใช้มันกระตุ้นสมอง หัวใจในตัวเขา ให้พยายามเขาสัมผัสให้ได้ เขาพิสูจน์ให้เห็นว่า ทั้งๆที่เขาก็เพิ่งเคยไปในพื้นที่ทำงานที่นั่นเป็นครั้งแรก แต่ด้วยวิธีการในการปฏิบัติตัวของเขา เขากลับรู้สึก "เข้าใจ" สิ่งที่เกิดขึ้นในพื้นที่นั้นจริงๆ มันทำให้เขารู้ว่าเขาจะออกแบบอะไร จะสร้างอะไรขึ้นมา เพื่อผู้คน เพื่อพื้นที่นั้นๆจริงๆ

จากบทความดังกล่าวทำให้เห็นถึงแนวคิดและวิธีการที่จะเข้าใจพื้นที่พื้นที่หนึ่ง ด้วยจินตนาการหรือเข้าไปสัมผัสเอง แต่ด้วยวิธีใดก็ตามหากบุคคลมีความทรงจำหรือประสบการณ์การที่แตกต่างกันต่อให้เข้าไปในพื้นที่เดียวกันก็ไม่อาจจะรู้สึกเหมือนกันได้ตั้งนั้นก่อนการ

ออกแบบพื้นที่ความสงบนั้นจะต้องเข้าใจในผู้คนและองค์ประกอบอื่น ๆ ที่มีผลต่อทางด้านจิตใจ และความคิด หากสามารถเข้าใจได้ก็ย่อมเข้าใจที่ว่างได้ด้วย การศึกษาจึงเป็นมากกว่า การศึกษาที่ว่างของความสงบ แต่รวมไปถึงองค์ประกอบอื่น ๆ ที่เป็นส่วนช่วยให้เกิดความสงบ เช่น ทางสัญจร ตำแหน่งที่ตั้ง วัสดุ สี ผิวสัมผัส เป็นต้น ซึ่งสิ่งเหล่านี้เมื่อถูกนำมาจัดเรียง องค์ประกอบให้ถูกต้องตามวิธีการและขั้นตอนของการสร้างความสงบจะช่วยส่งเสริมให้เกิด ความสงบที่มีประสิทธิภาพมากขึ้น

ความสงบนั้นสามารถเกิดขึ้นได้ในรูปแบบทางกาย และจิตใจ โดยที่บางครั้งเกิดจากกาย ส่งผลให้จิต หรือเกิดจากจิตแล้วส่งผลให้กาย หรือเกิดไปพร้อม ๆ กันซึ่งไม่ว่าจะเกิดขึ้นแบบใดก็ ล้วนแล้วแต่ส่งผลในด้านดีให้กับคนที่สามารถเข้าใจหรือเข้าถึงได้ และการสร้างพื้นที่ความสงบ นั้นจำเป็นต้องใช้มากกว่าที่ว่างใดที่ว่างหนึ่งเพื่อสามารถเข้าถึงและรับรู้ได้โดยง่ายเช่นผ่าน การฟังเสียง การสัมผัส การมองเห็น รวมทั้งการจัดองค์ประกอบให้ได้อย่างเรียบง่าย และ พอเพียงซึ่งองค์ประกอบเหล่านี้สามารถออกแบบได้และสามารถสื่อสารผ่านด้วยองค์ประกอบ ของสถาปัตยกรรมจึงสามารถสังเคราะห์ วิเคราะห์ ข้อมูลให้ออกมาเป็นในรูปแบบที่สามารถ หยิบมาใช้ในงานสถาปัตยกรรมได้

บทที่ 3

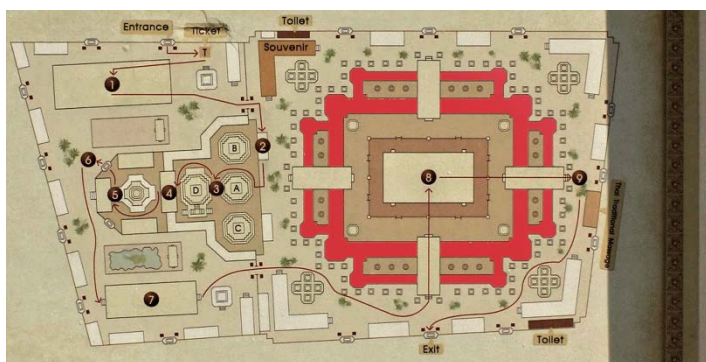
กระบวนการศึกษาข้อมูล วิเคราะห์ สังเคราะห์ข้อมูล

3.1 การสำรวจพื้นที่

การสำรวจพื้นที่ในศาสนสถานและศูนย์การเรียนรู้ต่างๆ เช่นห้องสมุด cowoking เพื่อศึกษาองค์ประกอบของความสงบว่ามีการใช้งานและจัดองค์ประกอบอย่างไร ศึกษาที่ว่างของความสงบที่เกิดขึ้นในแต่ละสถานที่โดยแต่ละประเภทมีปัจจัยหลายอย่างที่แตกต่างกันเช่น ที่ตั้ง จำนวนผู้ใช้งาน การใช้สอยพื้นที่ โดยเริ่มศึกษาจากวัดซึ่งเป็นสถานที่ปฏิบัติธรรมจำเป็นต้องมีพื้นที่ที่มีความสงบเพื่อการทำสมาธิของพระสงฆ์วัดแบ่งออกเป็น 2 แบบคือวัดในเมืองกับวัดตามชนบท และห้องสมุดที่มีผู้คนใช้งานตลอดทั้งวัน

3.1.1 วัดในเมือง

วัดในกรุงเทพมหานครมีมากมายอยู่หลายแห่งประเด็นที่สำคัญคือวัดที่วุ่นวายจากการท่องเที่ยวที่มีมากมายตลอดทั้งวันมีวิธีการสร้างความสงบให้กับอุโบสถหรือพระวิหารได้อย่างไรเพื่อศึกษาถึงการสร้างองค์ประกอบความสงบนั้นจึงเลือกไปที่วัดในกรุงเทพฯ ที่มีนักท่องเที่ยวจากทั่วๆ ต่างๆทั้งคนไทยและนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติได้แก่ วัดโพธิ์ วัดมหาธาตุ วัดราชบพิธ วัดราชประดิษฐ์ ไปวัดที่ถูกสร้างขึ้นในสมัยรัชกาลที่ 4 และเป็นสถานที่สำคัญของคนกรุงเพื่อประกอบพิธีสำคัญทางพุทธศาสนาและกราบไหว้สักการะขอพร วัดทั้ง 4 อยู่ในสถานที่ที่ห่างกันไม่มากสามารถเดินทางด้วยเท้าไปมาหากันได้สิ่งที่เกิดขึ้นคือเมื่อทัวร์ของนักท่องเที่ยวลงยังจุดใดจุดหนึ่งจะมีเสียงดังเอะอะรบกวนไปหมดและด้วยวัฒนธรรมการใช้ภาษาที่ต่างกันกับภาษาไทย ทำให้ไม่เข้าใจเสียงเหล่านั้นจึงจัดเป็นเสียงรบกวน เป็นสิ่งรบกวนทางกาย เป็นตัวทำลายความสงบของพื้นที่นั้นยิ่งเดินไปมาระหว่างวัดต่างๆ เสียงนั้นก็ดังไปตลอดทั้งทางเท้าด้วยจำนวนของนักท่องเที่ยวในแต่ละวันที่มีอย่างมหาศาลจึงแทบเป็นไปได้เลยที่จะสร้างความสงบให้กับวัดได้

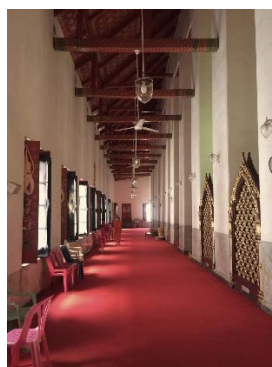

รูปที่ 1 แสดงถึงระเบียงคดจากผังวัดโพธิ์

แต่สิ่งที่เกิดขึ้นกลับแตกต่างออกไปเมื่อเข้าไปยังพระอุโบสถของวัดต่างๆ กับพบความสงบได้อย่างน่าเหลือเชื่อตัวข้าพเจ้าเกิดข้อสงสัยขึ้นมาทันทีว่าเสียงอึกที่กเหล่านั้นหายไปไหนทำไมบริเวณนี้จึงสามารถเงียบสงบได้ เมื่อเริ่มมองหาองค์ประกอบที่สร้างความสงบนั้นขึ้นมากับพบว่าสิ่งสำคัญคือระเบียงคด ซึ่งทำหน้าที่เป็นกำแพงเพื่อป้องกันเสียงจากภายนอกเข้ามารบกวนพระอุโบสถยังระเบียงคดถูกซ้อนชั้นมากเท่าไรความสงบนั้นก็ยิ่งเพิ่มมากขึ้นที่ว่างที่เกิดขึ้นระหว่างพระอุโบสถกับระเบียงคดนั้นเกิดเป็นช่องลมผ่านขนาดเล็กทำให้ลมพัดเร็วและระบายอากาศได้อย่างดีไม่รู้สึกร้อนอึดอัด ตัวซุ้มประตูและพระอุโบสถที่สูงทำหน้าที่ป้องกันแสงแดด ทำให้เกิดแสงสว่างที่สลัว

รูปที่ 2 ระเบียงคดวัดโพธิ์

รูปที่ 3 ภายในอุโบสถวัดมหาธาตุ

สร้างบรรยากาศให้เกิดความสงบได้อย่างน่าเหลือเชื่อเมื่อเดินเข้าไปในพื้นที่พระอุโบสถที่มีพระพุทธรูปประดิษฐานอยู่ ยิ่งทำให้เกิดความสงบทั้งกายและจิต จิตที่เกิดความศรัทธา ความเลื่อมใส เป็นเรื่องของสถานการณ์หรือปรากฏการณ์ตามกาลเทศะที่ถูกปลูกฝังมาตามความเชื่อมาตั้งแต่ยังเด็ก และแสงที่รอดผ่านช่องหน้าต่างได้เล็กน้อยเกิดเป็นแสงสลัวเป็นภาพที่มองไม่ได้ อย่างชัดเจนอารมณ์ไม่ถูกบีบคั้นจากสีสนั่น ผืนของพระอุโบสถทำหน้าที่เป็นกำแพงป้องกันเสียงและลดอุณหภูมิจากแสงแดดพระอุโบสถจึงเกิดเป็นพื้นที่ที่มีความสงบได้ จากสภาพแวดล้อมภายนอกที่วุ่นวายเมื่อเข้ามาในส่วนของพระอุโบสถราวกับอยู่คนละสถานที่ที่ห่างไกลกัน

3.1.2 วัดตามชนบท

วัดตามชนบทหรือตามต่างจังหวัดแน่นอนว่าสภาพแวดล้อมนั้นย่อมแตกต่างจากในเมืองเพราะความหนาแน่นของประชากรน้อยกว่าทำให้ความวุ่นวายนั้นลดลงตามไปด้วย แต่ก็ไม่หมดไปซะทีเดียวยังคงมีเสียงดังจากผู้คนและรถที่สัญจรไปมา สิ่งที่แตกต่างกันออกไปคือบรรยากาศตามชนบทที่มีป่าไม้และสภาพอากาศที่ดี อากาศบริสุทธิ์ มลภาวะน้อยกว่าในเมือง ส่งผลให้เกิดความสงบได้ดีกว่าองค์ประกอบที่สำคัญอีกอย่างของวัดตามชนบทคือพื้นที่ของวัดมีขนาดใหญ่ไม่แออัดอากาศถ่ายเทตลอดทั้งวัน และมีการจัดโซนนิ่งของอาคารได้อย่างดีเช่น กุฏิอยู่ห่างออกจากพื้นที่อุโบสถที่มีคนมาก ทำให้ตอนกลางคืนพระที่จำวัดได้อยู่อย่างสันโดษออกห่างจากความวุ่นวายจึงเกิดเป็นความสงบที่ใช้ทำสมาธิได้ เป็นการจัดโซนนิ่งของพื้นที่ที่ต้องการความสงบให้แยกออกมาจากพื้นที่ที่มีเสียงดัง โดยวัดที่ไปสำรวจคือวัดจังหวัดอุบลราชธานี วัดปากโตมเทพนิมิต วัดถ้ำคูหาสวรรค์ และจังหวัดอำนาจเจริญ วัดเทพมงคล วัดสำราญนิเวศ

รูปที่ 4 ทางเข้าวัดสำราญนิเวศที่ปลูกต้นไม้เป็นกำแพงกันเสียง

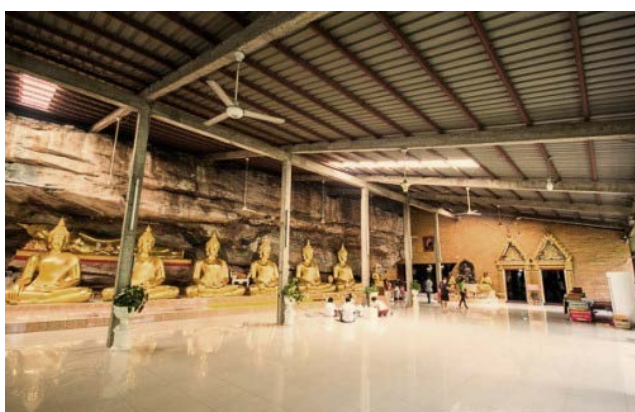

รูปที่ 5 กุฏิหลังบริเวณหลังวัด

- วัดสำราญนิเวศและวัดเทพมงคลเป็นวัดคู่บ้านคู่เมืองของจังหวัดอำนาจเจริญตั้งอยู่ในอำเภอเมืองและมีพระสงฆ์อยู่มากพระอุโบสถอยู่ไม่มีระเบียบคดเหมือนในวัดในกรุงเทพฯ แต่เป็นการจัดโซนนิ่งของผู้ที่เข้ามาเยี่ยมชมวัดหรือมาทำบุญให้อยู่ในพื้นที่ที่มีการใช้เสียงได้มีการปลูกต้นไม้เป็นจำนวนมากเพื่อสร้างร่มเงาและทำหน้าที่เป็นกำแพงป้องกันเสียงโดยเฉพาะส่วนกำแพงวัดที่ติดกับถนน ส่วนกุฏิอยู่หลังวัดห่างออกไปจากอุโบสถเพื่อไม่ให้เสียงดังรบกวนไปถึงและกุฏิแต่ละหลังจะไม่ตั้งชิดกันอยู่ห่างออกไปเป็นช่วงๆ เพื่อจัดให้อยู่อย่างสันโดษของพระสงฆ์ไม่เกิดการรบกวนหรือปฏิบัติสัมพันธ์ซึ่งกันและกันเป็นการสร้างความสงบเพื่อการทำสมาธิได้อย่างดี

รูปที่ 6 ช้องยักษ์วัดถ้ำคูหาสวรรค์

รูปที่ 7 ภายในถ้ำวัดคูหาสวรรค์

- วัดถ้ำคูหาสวรรค์เป็นวัดที่ขึ้นชื่อเรื่องมีฆ้องที่ใหญ่ที่สุดในประเทศทำให้มีคนสนใจที่จะมาชื่นชมและสักการะอยู่อย่างมกทำให้พื้นที่ของวัดเต็มไปด้วยทิวทัศน์ของนักท่องเที่ยวมาลงทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติการสร้างความสะดวกที่เกิดขึ้นนั้นจึงต้องใช้องค์ประกอบของการจัดโซนนิ่งเนื่องจากวัดถูกสร้างขึ้นอยู่ที่แถบหน้าผาและใต้หน้าผาถูกสร้างให้เป็นถ้ำใช้สำหรับประดิษฐานของพระพุทธรูปเมื่อเดินลงไปข้างล่างในส่วนของถ้ำจะอยู่คนละระดับกับส่วนที่มีนักท่องเที่ยวมา เป็นการแบ่งพื้นที่ออกจากกันของทั้งสองส่วนเพื่อสร้างความสงบภายในถ้ำนั้นเป็นชั้นหินที่มีความชื้นอยู่บรรยากาศเย็น และสงบ ไม่มีเสียงดังเอะอะจากนักท่องเที่ยว

รูปที่ 8 วัดปากโดมเทพนิมิต

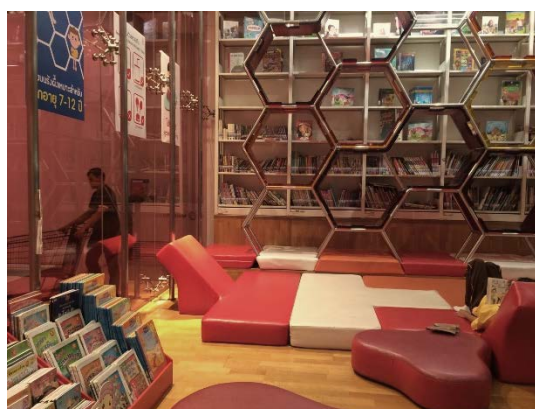
รูปที่ 9 ห้วยปากโดม

- วัดปากโดมเทพนิมิต เป็นวัดป่าที่ไม่มีอาคารเป็นโครงสร้างถาวรเป็นเพียงศาลา โครงสร้างไม้ธรรมดาที่ชาวบ้านช่วยกันสร้างขึ้นมาไม่มีรั้ววัด ไม่มีพระอุโบสถ แต่ผู้คนที่จิตใจเลื่อมใสในธรรมะมักจะไปที่วัดนี้จนทำให้ตลอดทั้งวันมีผู้คนอยู่อย่างจำนวนมาก แต่สิ่งที่ทำให้วัดสงบนั้นคือองค์ประกอบทางธรรมชาติเป็นสิ่งที่มนุษย์ไม่ได้สร้างขึ้นเนื่องจากสถานที่ตั้งวัดอยู่ท่ามกลางธรรมชาติถูกล้อมไว้ด้วยต้นไม้สูงใหญ่มากมาย และด้านข้างวัดติดกับลำน้ำปากโดมเป็นลำน้ำขนาดใหญ่ไหลไปยังแม่น้ำมูลซึ่งทำให้บรรยากาศทั้งหมดภายในวัดเย็นสบายตลอดทั้งวัน สิ่งเหล่านี้เป็นองค์ประกอบสำคัญที่สุดในการสร้างความสงบนั้นคือการอยู่ท่ามกลาง

ธรรมชาติ และวัดยังอยู่ห่างไกลจากตัวเมืองไม่มีเสียงอื่น ๆ นอกจากเสียงของธรรมชาติที่ถือได้ว่าไม่เป็นเสียงรบกวนเป็นเสียงของความสงบ ที่เกิดจากเสียงนกร้อง เสียงลม เสียงต้นไม้ใหญ่ลู่ลม เสียงน้ำ เป็นต้น

รูปที่ 10 พื้นที่ทำงานกับพื้นที่การเรียนการสอน

รูปที่ 11 การแบ่งเป็นช่องสำหรับห้องอ่านหนังสือรวม

3.1.3 ห้องสมุดในกรุงเทพฯ

ห้องสมุดสำหรับเด็ก TK park ที่มีการใช้งานตลอดทั้งวันทั้งเด็กและผู้ใหญ่มีการใช้สอยพื้นที่ที่ต่างกันออกไปเช่น พื้นที่สำหรับนั่งทำงาน อ่านหนังสือ ห้องเรียน ห้องดนตรี ซึ่งพื้นที่แต่ละส่วนถูกจัดให้ใช้ร่วมกันในห้องกว้างๆ ยกเว้นบางพื้นที่ที่มีการใช้เสียงดังซึ่งการอ่านหนังสือจำเป็นต้องการความเงียบสงบและสมาธิเมื่ออยู่ในสถานที่ที่มีคนอย่างมากจึงเป็นไปได้ยากที่จะมีสมาธิการจัดการพื้นที่เหล่านั้นมีองค์ประกอบที่สำคัญคือการแบ่งเป็นยูนิต เป็นช่อง เป็นหน่วยเพื่อจัดสรรให้เป็นพื้นที่ส่วนบุคคลในพื้นที่บริเวณกว้างเป็นการสร้างให้เกิดความสันโดษคล้ายโรงแรมแคปซูล เมื่อเข้าไปในยูนิตแล้วจะรู้สึกว่าเป็นโลกส่วนตัวจากสภาพแวดล้อมที่ถูกปิดไว้ทำให้เกิดสมาธิในการอ่านหนังสือได้

3.1.4 ผลจากการสำรวจ

จากการสำรวจพบว่าในสถานที่ที่แตกต่างหรือการใช้ที่แตกต่างย่อมมีวิธีการจัดการเกี่ยวกับความสงบที่เป็นแบบเฉพาะของตัวเอง เพื่อให้เหมาะสมที่สุดโดยใช้อองค์ประกอบต่างๆ เข้ามาช่วยเช่น การใช้กำแพงกันเสียง การอยู่อย่างสันโดษ การปลูกต้นไม้ การอยู่ท่ามกลางธรรมชาติ เพื่อช่วยให้ลดทอนเสียงและสร้างความสงบจากธรรมชาติ ซึ่งเป็นเพียงส่วนหนึ่งในองค์ประกอบสถาปัตยกรรมหรือพูดได้ว่ายังไม่ใช่ว่าปัจจัยหลักในการออกแบบ เพื่อศึกษาถึงปัจจัยหลักของงานสถาปัตยกรรมคือที่ว่าง ที่ว่างของความสงบเกิดขึ้นได้อย่างไรและมีที่ประเภทใด ศึกษาจากกรณีศึกษาที่ไม่สามารถเดินทางไปได้ด้วยตัวเอง กรณีศึกษาเหล่านี้มีการพูดเกี่ยวกับความสงบที่เกิดขึ้นและสื่อสารผ่านงานสถาปัตยกรรม เมื่อนำผลสำรวจที่ได้มาบวกกับการศึกษากรณีศึกษาจะสามารถสรุปชุดข้อมูลในการออกแบบที่ว่างในงานสถาปัตยกรรมได้

ด้วยองค์ประกอบที่ใช้สร้างความสงบของแต่ละพื้นที่ที่มีเงื่อนไขแตกต่างกันสิ่งสำคัญคือ องค์ประกอบที่สามารถใช้ร่วมกันได้ เป็นเทคนิคและแนวทางในการใช้เพื่อหาข้อสรุปที่เป็นกลาง และสามารถนำมาประยุกต์ใช้ให้เข้ากับข้อแตกต่างอื่นๆเช่น สถานที่ จำนวนประชากร ขั้นตอนต่อมาคือการศึกษาจากกรณีศึกษาเพื่อดูว่าแนวคิดหรือมีวิธีการอย่างไรในการสร้างความสงบ ในสถานที่ที่แตกต่างกัน วัฒนธรรมต่างกัน มีการใช้ความสงบในงานสถาปัตยกรรมมากน้อยเพียงใด และใช้กันอย่างไรเพื่อให้ได้ข้อสรุปในการออกแบบขององค์ประกอบที่ใช้สร้างความสงบ โดยกรณีศึกษาที่เลือกมาเป็นการพูดถึงความสงบของสถาปนิกที่มีปรัชญาเกี่ยวกับความสงบ และการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับธรรมชาติ Peter Zumthor และ Tadao ando ซึ่งสถาปนิกทั้งสองคนนี้มีงานออกแบบและปรัชญาที่คล้ายกันศึกษาจากแนวคิดและวิธีการนำเสนอผลงาน

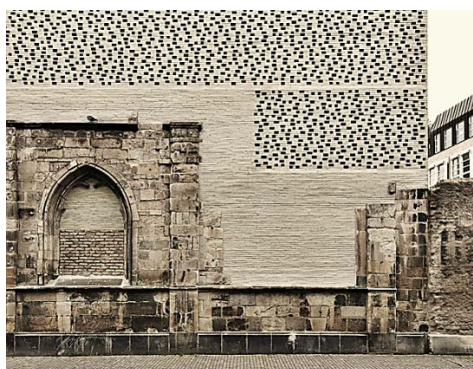
3.2 การศึกษาจากกรณีศึกษา

3.2.1 กรณีศึกษา Kolumba – Museum : เมือง Cologne เยอรมัน

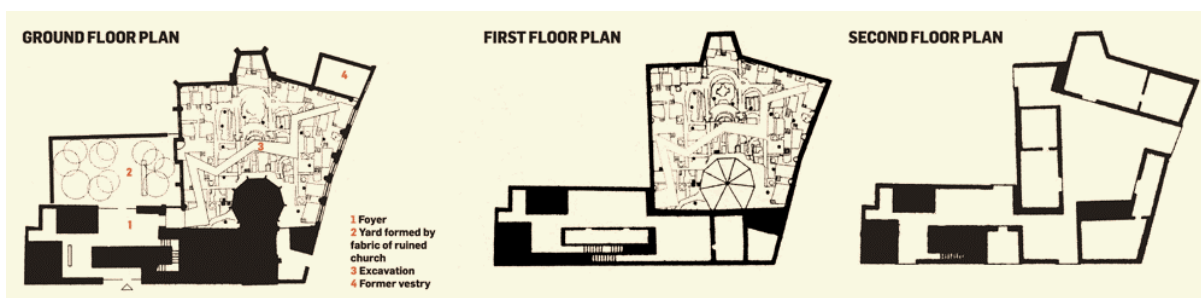
รูปที่ 12 ภายนอกอาคาร Kolumba

ที่มา : <http://www.archdaily.com/72192/kolumba-museum-peter-zumthor>

รูปที่ 13 ผนังภายนอกแสดงการก่อสร้างด้วยวัสดุต่างชนิด

ที่มา : <http://www.archdaily.com/72192/kolumba-museum-peter-zumthor>

รูปที่ 14 ผังพื้นที่ 1 2 และ 3

ที่มา : <https://www.pinterest.com/inferlo712/zumthor-kolumba-museum/?lp=true>

วิเคราะห์จากผังพื้นที่ทั้ง 3 ชั้น ของอาคารสถาปัตยกรรมพบว่าชั้นที่ 1 นั้นเป็นซากของโบสถ์เก่าที่ถูกทำลายจากสงครามโลกครั้งที่ 2 ด้วยแนวความคิดการออกแบบของงานคือการ

บุรณะใหม่และแสดงออกถึงความโหดร้ายของมนุษย์ สถาปนิกผู้ออกแบบจึงเลือกใช้ทางเดินที่มีลักษณะเป็นเส้นเฉียงเลี้ยวไปมาเพื่อให้เกิดทางเดินที่ยาวสามารถรับชมภายในได้หลากหลายมุม ในการทางเดินนั้นมีลักษณะคล้ายสะพานที่ถูกทอดยาวลงไปในซากอารยธรรมเพื่อให้ผู้มาเยือนได้เดินดูและสัมผัสอย่างใกล้ชิดรับรู้ถึงอารยธรรมสมัยยุคโคธิค ความเก่า และประวัติศาสตร์อันยาวนาน เป็นทางเดินที่เดินอย่างเชื่องช้าเพื่อซึมซับและให้ได้รับรู้ถึงสภาพแวดล้อมโดยรอบ

รูปที่ 15 ทางเดินชมซากโบสถ์เก่า

ที่มา : <http://www.archdaily.com/72192/kolumba-museum-peter-zumthor>

ชั้นที่ 2 และ 3 มีการแบ่งของพื้นที่ใช้สอยและส่วนทางเดินออกจากกันอย่างชัดเจนไม่เกิดการรบกวนระหว่างพื้นที่จัดแสดงงานศิลปะและทางเดินของ ผู้เข้ามาชมผลงานจึงเกิดเป็นพื้นที่ที่ปิดกัน แยกตัวออก อยู่อย่างสันโดษ สำหรับผู้คนที่เข้ามาชมงานศิลปะนั้นก็มีสมาธิไม่วอกแวก จดจ่อกับสิ่งที่อยู่ตรงหน้าไม่ถูกรบกวนจากสิ่งเร้าอื่นๆ เช่นผู้คนหรืองานศิลปะชิ้นอื่นจากการใช้พื้นที่ในลักษณะดังกล่าวนี้ทำให้เกิดเป็นรูปแบบสร้างความสงบที่เป็นขั้นพื้นฐาน เป็นกลไกการออกแบบที่มีการใช้งานอย่างแพร่หลาย แต่ที่ต่างออกไปคือสถาปนิกผู้ออกแบบนอกจากจะปิดกันพื้นที่แล้วนั้นยังเปิดช่องเปิดเพื่อรับเอาแสงจากธรรมชาติเป็นเทคนิคในการออกแบบอีกชั้นที่สร้างเสน่ห์ให้กับงานสถาปัตยกรรมโดยช่องเปิดนั้นมีลักษณะถูกเจาะเป็นรูเล็กๆอยู่ตามผนังแถบบนสุดของห้อง เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดแสงที่จ้าจนเกินไปและเข้าไปทำลายงานศิลปะ อีกทั้งยังช่วยให้เกิดแสงที่สลัวๆ ที่ส่งผลต่อจิตใจในด้านความสงบ

รูปที่ 16 ช่องแสงที่เปิดเพียงเล็กน้อยเพื่อไม่ให้แสงสว่างมากเกินไป

ที่มา : <https://www.pinterest.com/inferlo712/zumthor-kolumba-museum/?lp=true>

รูปทรงของอาคารเป็นรูปทรงที่มีสี่เหลี่ยมเป็นพื้นฐาน อาคารใหม่ถูกสร้างขึ้นทับกับงานโบสถ์เก่า ด้วยวัสดุที่คล้ายกันคืออิฐ และ หิน นอกจากวัสดุที่คล้ายกันแล้วยังมีสีที่เป็นสีขาวเหมือนกันอีกด้วย รูปทรงสี่เหลี่ยมขนาดใหญ่ถูกลดทอนด้วยองค์ประกอบหลายอย่างเช่น หน้าต่างที่เป็นช่องเปิดทำด้วยกระจกใยเพื่อให้อาคารดูไม่หนาจนเกินไป และช่องเปิดที่เจาะเป็นรูเล็กมากมาย รอบ ๆ อาคารนอกจากจะสร้างเป็นช่องแสงให้กับงานสถาปัตยกรรมแล้วยังเพิ่มความน่าสนใจให้กับงานทำให้สถาปัตยกรรมดูไม่จืดชืดจนหมดความน่าสนใจไป การที่ใช้สี่เหลี่ยมเป็นพื้นฐานของรูปทรงอาคารนั้นให้ความรู้สึกที่ลึกซึ้งอยู่อย่างมากคือ ความสงบของอาคารจากรูปทรงเมื่อมองจากด้านนอกด้วยตาเปล่าสำหรับรู้ถึง ความสงบ ยิ่ง ไม่สั้นไหว ไม่เกิดการกระตุ้นทางอารมณ์ต่อ ดูเรียบ สบายตา ไม่วุ่นวาย

รูปที่ 17 ลักษณะของรูปทรงอาคารที่ใช้สี่เหลี่ยมเป็นพื้นฐาน

ที่มา : <https://www.inexhibit.com/mymuseum/kolumba-art-museum-cologne-peter-zumthor/>

การเปิดพื้นที่สำหรับพักผ่อนของผู้ที่เหนื่อยล้าจากการชมงานศิลปะ มีการเปิดเป็นคอร์ตในลักษณะสวนแห่งคล้ายสวนเซนของญี่ปุ่น ซึ่งจากลักษณะต่างๆของอาคารที่ถูกพูดถึงในเรื่องของความสงบแน่นอนว่าคอร์ตที่เปิดนี้จะต้องรู้สึกสงบด้วยเช่นกันโดยสถาปนิกผู้ออกแบบเลือกใช้

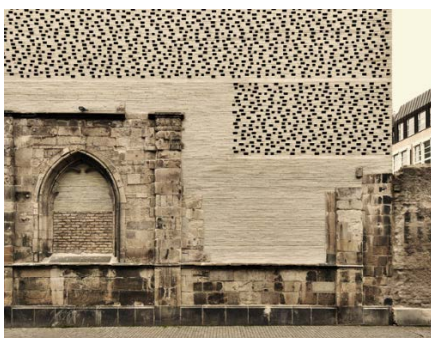
วิธีการลดทอนและตัดสิ่งที่ไม่จำเป็นออกไปเหลือไว้เพียงองค์ประกอบที่สำคัญ ลักษณะการใช้วิธีนี้คือ Minimalism หรือสถาปัตยกรรมแห่งความพอเพียง สวนที่ถูกจัดขึ้นนั้นมีเพียงสามสิ่งเท่านั้น คือ กรวด ต้นไม้ แก้ว ไม่มีอะไรที่มากมายไปกว่านี้และเมื่อเปิดคอร์ตขึ้นแล้วผนังที่ติดกับสวนนี้จะถูกเปลี่ยนจากผนังหินให้เป็นกระจกทันทีเพื่อรับเอาความสงบจากสวนเข้าสู่ตัวอาคารเพื่อให้เกิดปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้ที่อยู่ในอาคารกับความเป็นธรรมชาติของสวนแต่เลือกเปิดเพียงหนึ่งด้านเท่านั้นเพื่อป้องกันไม่ให้นุษย์ที่อยู่ในอาคารมาทำลายบรรยากาศของสวนเพราะถ้าเปิดหลายด้านก็จะคอยทำให้ทำลายบรรยากาศความสงบของสวนไปด้วย

รูปที่ 18 ลักษณะของสวนที่เรียบง่ายและช่องเปิดเพียงหนึ่งด้าน

ที่มา : <https://www.designboom.com/architecture/peter-zumthor-kolumba-museum-cologne-germany-rasmus-hjortshoj-07-26-2017/>

วัสดุ สี และพื้นผิวสัมผัสของอิฐคือตัวเอกของสถาปัตยกรรมชิ้นนี้ที่จะสร้างบรรยากาศให้กับผู้มาเยือนด้วยการใช้อิฐสีเทาที่เผาโดยการชุบซาร์โคลจากช่างฝีมือในเดนมาร์กสามารถสะท้อนเรื่องราวของพื้นที่จากการทำร้ายล้างในประวัติศาสตร์ได้อย่างดีเพราะลักษณะ สี พื้นผิว ของวัสดุนั้นคล้ายกับวัสดุเดียวกันที่นำมาก่อสร้างโบสถ์ในยุคโกธิคหลังนี้ ทำให้ผู้ที่มาเยือนรับรู้ถึงคุณค่าความงามจากประวัติศาสตร์ผ่านวัสดุเหล่านี้ยิ่งเมื่อได้เข้ามาสัมผัสอย่างใกล้ชิดในงานแล้วความรู้สึกจะยิ่งลึกซึ้งมาก

รูปที่ 19 อิฐในยุคโกธิคและยุคใหม่ถูกเรียงต่อกันได้อย่างลงตัวและสวยงาม

ที่มา : <https://www.pinterest.com/pin/476889048024260862/>

3.2.2 กรณีศึกษา Therme Vals : Svizzera

รูปที่ 20 มุมมองภายนอกอาคาร

ที่มา : <https://www.dezeen.com/2017/05/11/peter-zumthor-vals-therme-spa-switzerland-destroyed-news/>

รูปที่ 21 ผังพื้น

ที่มา : http://thethermevals.blogspot.com/2015_09_01_archive.html

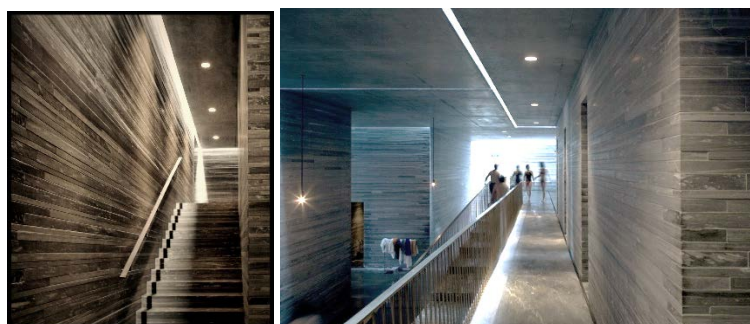
ผังพื้นของสปาร์ผู้ร้อนมีความสลับซับซ้อนอยู่พอสมควรจากบ่อน้ำที่มีอยู่มากมายตามระดับ อุณหภูมิของน้ำและข้างในค่อนข้างมีวิธีการออกแบบที่ฉลาดคือการใช้แสงนำทางแสงที่ได้นั้น มาจากช่องเปิดที่อยู่ด้านบนมีลักษณะเป็นเส้นตรงเพื่อรับเอาแสงจากดวงอาทิตย์และส่องลงมา ตามทางเดินที่มีดเพื่อผู้คนที่เดินตามแสงนั้นจะรับรู้ได้ว่าไม่มีการหลงทางและบังคับให้ เดินอย่างเดียว โดยที่ไม่สับสนและมีสมาธิในการจดจ่ออยู่กับแสงอันเป็นเหตุผลที่เข้าสู่ความสงบ พื้นที่ของบ่อน้ำในแต่ละบ่อถูกแบ่งเป็นห้อง ด้วยผนังหินหนาเพื่อป้องกันไม่ให้เกิดการถ่ายเท ของอุณหภูมิ อีกทั้งการเป็นห้องเพื่อปิดกั้นสิ่งรบกวนอื่น ๆ เช่นมนุษย์โดยสร้างเป็นพื้นที่ที่สันโดษ ส่วนตัว ขึ้นมาและมีการจำกัดพื้นที่ที่มีการใช้งานของมนุษย์ในปริมาณที่น้อยเพื่อป้องกันความ วุ่นวายที่เกิดจากมนุษย์เมื่อมีปฏิสัมพันธ์กัน

รูปที่ 22 ห้องพักผ่อนชมวิวก่อนนอน 5 ที่เพื่อลดความวุ่นวายที่เกิดจากคนหมู่มาก

ที่มา : <http://robbreport.com/travel/destinations/architectures-great-minds-have-bathed-thermal-springs-resort-high-style-233368/>

นอกจากการลดจำนวนประชากรในพื้นที่แล้วยังเปลี่ยนจากมนุษย์ที่มีปฏิสัมพันธ์กับมนุษย์ให้เป็นมนุษย์ที่มีปฏิสัมพันธ์กับธรรมชาติ โดยการให้นอนแล้วหันหน้าไปทางเดียวกันไม่ให้นั่งหรือนอนแล้วหันหน้าเข้าหากันให้จดจ่อกับธรรมชาติที่สวยงามของหุบเขาจากฤดูกาลต่างๆเช่น ฤดูหนาว ฤดูร้อน เมื่อมนุษย์ไม่มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างกันและกัน จดจ่อกับสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่สวยงามแล้ว นั่นนั่นคือความสงบที่จะเกิดขึ้นอย่างแน่นอน การมองผ่านช่องสี่เหลี่ยมโดยที่ไม่มีอะไรมาปิดกั้น ช่วยเพิ่มการรับรู้ได้มากยิ่งขึ้นเช่น ให้อุ่นจากแดด ความหนาวของหิมะ เปิดให้มองในมุมมองที่สวยงามหรือสงบที่สุดผ่านกรอบ ที่ถูกกำหนดไว้เพราะถ้ายังเปิดในมุมมองที่หลากหลายหรือเป็นพาโนรามาแล้วจะมีอิสระในการมองมากเกินไปจนทำให้จิตใจวอกแวกและจะเข้ามาทำลายความสงบ

รูปที่ 23 ทางเดินภายในเปิดช่องแสงเพื่อให้เดินตามแสงเป็นการสร้างสมาธิ

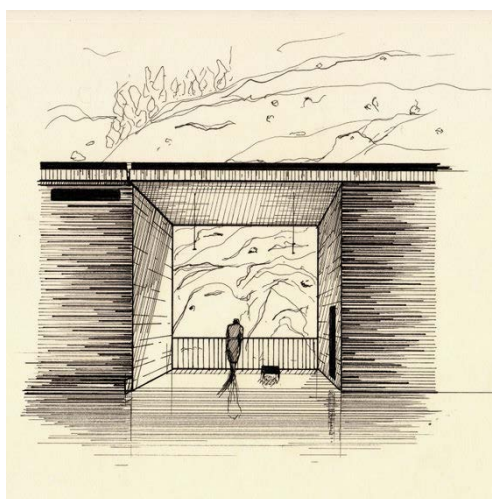
ที่มา : <https://nataliamylonaki.wordpress.com/2012/09/18/roof-detail-analysis-of-the-thermal-baths-in-vals/#jp-carousel->

รูปที่ 24 รูปทรงของอาคารมีลักษณะเป็นสี่เหลี่ยมผืนผ้าเจาะด้วยช่องเปิดเล็กและใหญ่

ที่มา : http://thethermevals.blogspot.com/2015_09_01_archive.html

อาคารมีลักษณะใช้รูปทรงที่เรียบง่ายเป็นสี่เหลี่ยมผืนผ้าที่ดูหนาและตัน แต่มีการลดความหนาด้วยการเจาะเป็นช่องเปิดขนาดใหญ่เพื่อใช้สำหรับนอนพักผ่อนชมวิว และช่องเล็กอื่นๆเป็นหน้าต่างที่มีกระจกเป็นวัสดุเพื่อรับแสงและระบายอากาศ รูปทรงที่ดูหนานี้ดูคล้ายกับภูเขาที่สูงใหญ่ในบริบทโดยรอบ และมีการใช้หินจากภูเขามาเป็นวัสดุหลักในการก่อสร้าง เป็นหินที่ไม่ได้ถูกขัดเกลาหรือเปลี่ยนแปลงทำสี ยังคงพื้นผิวที่มีความหยาบ สีเทาขาว เพื่อลดความแตกต่างระหว่างงานสถาปัตยกรรมและธรรมชาติราวกับว่าเป็นเนื้อเดียวกันในธรรมชาติที่สวยงาม นอกจากนี้ผู้ที่เข้ามาสัมผัสกับงานสถาปัตยกรรมอย่างใกล้ชิดภายในแล้วการรับรู้จะยิ่งเพิ่มมากขึ้นจาก ความเย็นของหิน ความชื้นของน้ำ ใอน้ำอุ่น แสงตามทางเดิน เปิดให้ประสาทสัมผัสถูกกระตุ้นด้วยองค์ประกอบทางธรรมชาติและจดจ่ออยู่กับมันความสงบนั้นจึงเกิดขึ้นได้ไม่ยาก

รูปที่ 25 ลักษณะการมองผ่านกรอบที่ถูกควบคุมเพื่อให้เกิดการจดจ่อกับสิ่งที่อยู่ตรงหน้า

ที่มา : <https://www.pinterest.com/pin/383861568228143851/>

บ่อน้ำแร่ธรรมชาตินี้ถูกตั้งอยู่ในหุบเขาในเมือง Therme เป็นเมืองเล็กๆที่มีผู้คนไม่ถึง 1000 คน อีกทั้งบรรยากาศในหุบเขานั้นยังรายล้อมไปด้วยธรรมชาติที่สวยงามและสงบ การเปิดรับบริบทที่สงบและสวยงามนั้นจึงเป็นเรื่องที่ดีและเหมาะสมเพื่อจะนำความสงบเหล่านี้เข้ามาสู่สถาปัตยกรรมสถาปนิกผู้ออกแบบจึงเลือกทัศนียภาพในมุมมองที่ดีที่สุดของหุบเขาที่มองจากอาคารแล้วจะเห็นแล้วทำการตีกรอบเพื่อให้เห็นแต่ในมุมมองจากการยืนอยู่ตรงนั้น ธรรมชาติที่อยู่โดยรอบจึงถูกมาใช้เป็นแลนด์สเคปให้กับงานด้วยการจำกัดการมองเห็น และตัวอาคารทำมาจากวัสดุธรรมชาติที่เป็นหินคงทนแข็งแรง น้ำที่อยู่ในหุบเขาก็เป็นน้ำที่อุดมไปด้วยแร่ธาตุต่างๆ เมื่อน้ำนั้นทำปฏิกิริยากับหินเกิดเป็นช่องน้ำไหลที่มีคราบของแร่ธาตุอยู่มากมาย เวลาผ่านไปทำให้เกิดเป็นร่องรอยของงานสถาปัตยกรรมที่สวยงามที่เกิดจากฝีมือธรรมชาติ ทำให้รู้สึกว่สถาปัตยกรรมกำลังสร้างเรื่องราวผ่านวัสดุและความทรงจำของมันเอง เมื่อผ่านไปมองเห็นทำให้จิตใจนึกถึงอดีตผ่านความทรงจำของวัสดุอิมเปียและสงบสุข

รูปที่ 26 คราบแร่ธาตุที่ไหลผ่านช่องเป็นเวลานานหลายปีสร้างเรื่องราวและความทรงจำที่สงบ

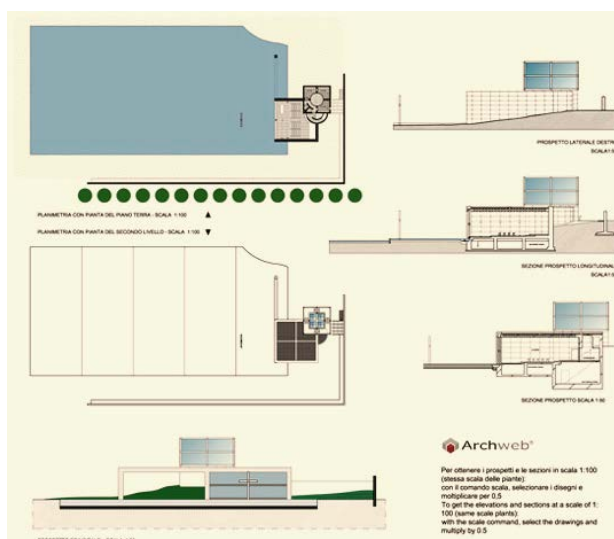
ที่มา : <https://www.pinterest.com/pin/437060338822168708/>

3.2.3 กรณีศึกษา Church On The Water : Tomamu in the heart of the island of Hokkaido

รูปที่ 27 มุมมองภายนอกแสดงให้เห็นถึงการลดทอนจากสี่เหลี่ยม

ที่มา : <https://www.arquitecturayempresa.es/noticia/la-iglesia-del-agua-tadao-ando>

รูปที่ 28 ผังพื้นและรูปตัด

ที่มา : <https://soliloquioincompagnia.wordpress.com/2013/08/>

อันโดะเป็นสถาปนิกชาวญี่ปุ่นซึ่งมีแนวคิดที่ชัดเจนคือการสร้างปฏิสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์และธรรมชาติเพื่อที่จะให้เกิดความสงบกับงานสถาปัตยกรรมจะสังเกตได้ว่างานส่วนใหญ่ของอันโดะจะไม่มีหน้าต่างที่เปิดให้เห็นทิวทัศน์นอกอาคาร แต่มักมีช่องเปิดที่แสงแดดสามารถส่องผ่านได้แต่ไม่สามารถมองเห็นสภาพแวดล้อมได้โดยใช้ช่องค้ำประกอบธรรมชาติต่างๆของธรรมชาติมาเป็นตัวแทน เช่น แสง น้ำ สี อาคารสถาปัตยกรรมนี้เป็นอีกผลงานที่พูดถึงเรื่องความสงบจากการใช้พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นบ่อน้ำตื้นที่มีการไหลของน้ำอย่างช้าๆ สร้างบรรยากาศที่เย็นสบายและความสงบให้กับผู้มาเยือน

รูปที่ 29 ทางเดินที่มีการเปิดมุมมอง 360 องศาและทางเดินในที่แคบบังคับให้เดินไปข้างหน้า

ที่มา : <https://www.arquitecturayempresa.es/noticia/la-iglesia-del-agua-tadao-ando>

จากทางเข้าของโบสถ์จะเริ่มจากด้านหลังเดินขึ้นบนได้ไปยังห้องกระจกที่อยู่สูงที่สุดของตัวอาคารเพื่อเปิดมุมมองและสามารถมองเห็นได้อย่างรอบด้านเป็นมุมมอง 360 องศา เป็นทางเดินเพื่อให้สัมผัสกับธรรมชาติเนื่องจากตัวสถาปัตยกรรมตั้งอยู่ท่ามกลางธรรมชาติที่สวยงามและสงบ เปิดให้มนุษย์มีปฏิสัมพันธ์กับธรรมชาติเพื่อรับเอาความสงบเหล่านั้น หลังจากชื่นชมธรรมชาติแล้วนั้นช่องทางเดินที่มีดีและแคบจะทำให้รู้สึกถึงการเดินหน้า การถูกบังคับให้เดิน ให้จดจ่อกับการเดินเพื่อทำสมาธิและเป็นการเตรียมใจเพื่อเข้าสู่ความสงบเมื่อถึงข้างในโบสถ์ภาพแรกที่จะเห็นจะเป็นภาพที่ถูกควบคุมการมองเห็นไว้แล้ว จะถูกบังคับให้มองผ่านกรอบขนาดใหญ่ของช่องเปิดของโบสถ์นี้เพื่อรับชมธรรมชาติที่อยู่ข้างหน้าสร้างปฏิสัมพันธ์กับธรรมชาติรับเอาความเย็น ความอบอุ่น สิ่งที่กำลังอยู่ระหว่างธรรมชาติกับมนุษย์คือไม้กางเขนของคริสตจักร เป็นความเชื่อแบบญี่ปุ่นที่ว่าพระเจ้าอยู่กับธรรมชาติ จึงให้มองเห็นในมุมมองอย่างนั้น

รูปที่ 30 ภาพมุมมองที่ถูกควบคุมให้เห็นผ่านกรอบ

ที่มา : <http://www.litstudio.work/blog/>

พื้นที่ภายในเป็นสีเหลี่ยมที่เรียบง่ายดูแล้วไม่ซับซ้อนคล้ายกับรูปทรงของอาคารที่มีพื้นที่เป็นสีเหลี่ยมผืนผ้าที่ทำมาจากคอนกรีต การรับรู้จากภายนอกเมื่อมองอาคารสถาปัตยกรรมจาก

รูปทรงนี้ให้ความรู้สึกที่สงบนิ่ง ไม่เคลื่อนไหว เป็นสิ่งที่อันโตะต้องการให้เป็น งานคอนกรีตหล่อสำเร็จผิวขัดเรียบ เปลือยเปล่าเป็นวัสดุที่อันโตะนิยมใช้มากที่สุดเพราะให้ความรู้สึกที่เรียบง่าย มั่นคง แข็งแรง

รูปที่ 31 รูปทรงสี่เหลี่ยมผืนผ้าของอาคารถูกใช้อย่างเรียบง่าย

ที่มา : <https://www.arquitecturayempresa.es/noticia/la-iglesia-del-agua-tadao-ando>

คอนกรีตที่ถูกใช้เป็นวัสดุภายนอกนั้นมีความมั่นคงแข็งแรงมากอยู่แล้วเพราะถูกทำมาจากหินปูนที่ได้จากภูเขาหากมองย้อนกลับไป คอนกรีตนั้นก็คือวัสดุที่ทำมาจากธรรมชาติเพียงแค่ถูกลดทอนและนำมาแปรรูปเพื่อให้ใช้งานได้ง่าย หลากหลาย และขนส่งได้อย่างสะดวกรวดเร็ว การใช้คอนกรีตเป็นงานภายนอกด้วยผิวที่เรียบและเปลือยเปล่านี้ทำให้เกิดคราบของกาลเวลาที่ผ่านฤดูกาลต่างๆ มีรอยผุกร่อน รอยแตก คราบตะไคร้และสีที่เปลี่ยนไป เป็นวัฏชนกรรมแบบญี่ปุ่น วาจิ ซาบิ ที่เมื่อวัสดุผ่านกาลเวลามีความเก่าแก่ทำให้นึกถึงอดีตอันสงบสุข อันโตะจึงปล่อยให้เป็นอย่างนั้นเพื่อให้งานสถาปัตยกรรมของเขาผ่านกาลเวลาให้มีการสร้างความทรงจำด้วยตัวของมันเอง

รูปที่ 32 บ่อน้ำตื้นเพื่อสร้างบรรยากาศที่เงียบสงบ

ที่มา : <https://www.pictastar.com/view/1273695894116266271>

รูปที่ 33 บ่อที่ถูกปกคลุมด้วยหิมะสีขาว

ที่มา : <https://vimeo.com/98964301>

สถาปัตยกรรมที่ตั้งอยู่ท่ามกลางธรรมชาติอันสงบ บวกกับที่มีการขุดบ่อน้ำขึ้นเพื่อให้ความรู้สึกที่สงบมากยิ่งขึ้นเมื่อได้เข้าไปสัมผัสเป็นการเน้นถึงการออกแบบที่ต้องการความสงบจริงๆ มีทั้งธรรมชาติที่เป็นสภาพแวดล้อมและธรรมชาติที่ถูกประดิษฐ์ขึ้นมา การใช้น้ำเป็นภูมิทัศน์นอกจากจะให้ความช่วยในเรื่องความเย็น ความชุ่มชื้นแล้วยังถูกใช้ให้เป็นเหมือนกับรั้วของสถาปัตยกรรมเพราะจะไม่มีใครเข้าไปใช้งานในน้ำหรือเดินผ่าน ต่างจากสนามหญ้าที่มีแมลงหรือคนที่เข้าไปใช้งานได้ นอกจากนี้ภูมิทัศน์ที่เป็นน้ำยังช่วยสะท้อนผ่านความใสสะอาด เกิดเป็นเงาสว่างมุมมองใหม่ที่น่าสนใจของงานสถาปัตยกรรมเพิ่มความงาม และความน่าสนใจให้มากยิ่งขึ้น เมื่อถึงฤดูหนาวน้ำจะกลายเป็นลานน้ำแข็งขนาดใหญ่และปกคลุมไปด้วยหิมะสีขาวโพลน สร้างบรรยากาศในฤดูหนาวได้อย่างเย็นเยือกและสงบ นิ่ง การเปิดรับธรรมชาติในส่วนนี้จึงถูกเปิดเป็นช่องที่มีขนาดใหญ่เพื่อรับเอาสิ่งที่ธรรมชาติมอบให้ เกิดปฏิสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์และธรรมชาติอย่างลงตัว

3.2.3 ตารางการเปรียบเทียบองค์ประกอบจากกรณีศึกษา

อาคารศาสนา(วัดในเมือง)

รูปที่ 34 วัดโพธิ์

ที่มา <http://thailandtopvote.com/วัดโพธิ์>

<p>- วัดโพธิ์</p> <p>- วัดมหาธาตุ</p> <p>- วัดราชบพิธ</p> <p>- วัดราชประดิษฐ์</p>	
ที่ว่าง	ที่ว่างภายในวัดในเมืองส่วนที่เงียบสงบที่สุดคือพระอุโบสถเกิดจากการใช้ระเบียงคดล้อมรอบเพื่อป้องกันไม่ให้เกิดเสียงจากภายนอกเข้ามารบกวน
รูปทรงอาคาร	มีความสูงใหญ่สวยงาม บวกกับองค์ประกอบอื่นๆเช่น พระเจดีย์ พระปรางค์ เพิ่มความศักดิ์และน่าดึงดูดใจ
สวน หรือ ลาน	มีลานสำหรับกิจกรรมพักผ่อนและทำกิจกรรมทางศาสนา
ทางสัญจร	ทางสัญจรจะเน้นไปที่แกนหลัก ส่วนอื่นๆที่อยู่นอกเหนือจากแกนจะค่อยข้างซับซ้อน แต่ความซับซ้อนนั้นช่วยลดปัญหาเรื่องเสียงสะท้อนได้อย่างดี
วัสดุ สี ผิวสัมผัส	ใช้สีขาวหรือสีที่เป็นสีพื้นเป็นส่วนใหญ่เพื่อไม่ให้เกิดความรู้สึกกระตุ้นทางอารมณ์จากสีที่ฉูดฉาด หรือหม่นหมอง
<p>อาคารศาสนา(วัดตามชนบท)</p> <p>รูปที่ 35 พระอุโบสถและพื้นที่โดยรอบวัดสำราญนิเวศ</p> <p>ที่มา https://img.youtube.com/vi/qbQ9TzREpFE/mqdefault.jpg</p> <p>- วัดสำราญนิเวศ</p> <p>- ถ้ำคูหาสวรรค์</p> <p>- วัดปากโคมเทพนิมิต</p>	
ที่ว่าง	ที่ว่างภายในวัดส่วนใหญ่เกิดจากธรรมชาติที่มีอยู่อย่างมากมาย สร้างบรรยากาศที่ร่มรื่น เย็นสบายและเงียบสงบอย่างมาก

รูปทรงอาคาร	อาคารบางหลังเช่นศาลาวัด กุฏิ ทำจากไม้และเป็นรูปทรงง่ายๆ พอได้อยู่อาศัยซึ่งเป็นวัสดุท้องถิ่นหาได้ง่ายให้ความรู้สึกไม่แปลกแยกกับธรรมชาติดั้งเดิมนัก
สวน หรือ ลาน	มีพื้นที่กว้างมากมายที่ใช้สำหรับทำกิจกรรมทางศาสนา และลานเหล่านั้นยังทำให้ไม่รู้สึกแออัดหรือถูกเบียดจากอาคาร รู้สึกโล่งโปร่ง สบาย
ทางสัญจร	ทางสัญจรไม่สลับซับซ้อนเพราะพื้นที่กว้างมีอิสระในการเดิน ระหว่างทางเดินยังได้ชื่นชมกับธรรมชาติรอบๆ รู้สึกสุขสงบอยู่ทุกครั้ง
วัสดุ สี ผิวด้านสัมผัส	วัสดุทำจากวัสดุธรรมชาติผสมกับคอนกรีต เช่นอาคารซีเมนต์ชั้นล่างชั้นสองเป็นไม้ การใช้ไม้หรือเถาวัลย์มาประดับตกแต่งให้ความรู้สึกเหมือนอยู่กับธรรมชาติสงบร่มรื่น
สรุปเกี่ยวกับประเภทอาคารศาสนา	
ความสงบเกิดจาก	ความสงบเกิดจากการใช้กำแพงหรือผนังกันเสียงเพื่อปิดล้อมพื้นที่ที่ต้องการสร้างความสงบและอยู่กับธรรมชาติที่มีความสงบและปลอดภัย
วิธีการสร้างความสงบ	สร้างพื้นที่ที่มีความเป็นส่วนตัว ใช้พื้นที่ที่ไม่อัดอั้นอยู่แล้วสบาย และไม่มีวอลล์สลับซับซ้อนของทางเดินจนทำให้รู้สึกสับสน
อาคารสาธารณะ	
ห้องสมุด TK Park	
	
รูปที่ 36 ภายในห้องสมุด TK Park	
ที่ว่าง	พื้นที่ในส่วนของห้องสมุด นั้นเป็นพื้นที่ชั้นลอยเกือบทั้งชั้นและไม่ได้ใหญ่โตอะไรมาก แต่มีวิธีการสร้างความสงบได้น่าสนใจคือการแบ่ง โซนนิ่งสำหรับแต่ละกิจกรรมให้เป็นระบบระเบียบ เช่นพื้นที่ทำงาน พื้นที่อ่านหนังสือ ห้องสำหรับเล่นดนตรี การแบ่งโซนนิ่งนี้ทำให้เกิดการป้องกันเสียง ไม่ให้เสียงดังไปถึงส่วนอื่นๆ

รูปทรงอาคาร	อาคารเป็นอาคารสาธารณะที่มีขนาดใหญ่ประกอบไปด้วยพื้นที่ใช้สอยต่างๆ เช่นส่วนร้านค้า ส่วนทานข้าว ส่วนห้องสมุดเป็นเพียงส่วนหนึ่งของอาคาร รูปทรงจึงไม่มีผลอะไรมากนัก
สวน หรือ ลาน	มีการจัดพื้นที่เป็นส่วนพักผ่อนด้วยที่นั่ง และสามารถนำหนังสือมานั่งอ่านได้เป็นการให้อิสระกับผู้ใช้สอย การพักผ่อนถือเป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้จิตใจโล่งและสุขสงบ
ทางสัญจร	ทางสัญจรไม่ซับซ้อนส่วนใหญ่เป็นแนวตรงถูกแบ่งอย่างชัดเจนด้วยชั้นวางหนังสือ และมีการแบ่งเป็นห้องๆ มีป้ายชื่ออยู่หน้าห้อง มีแผนที่ประกอบที่แจกอยู่หน้าทางเข้า
วัสดุ สี ผิวนสัมผัส	วัสดุส่วนใหญ่มาจากอุตสาหกรรมสมัยใหม่เช่น เหล็ก กระจก พลาสติก ซึ่งผนังกระจกถูกใช้สำหรับการแบ่งห้อง เพื่อไม่ให้พื้นที่ดูเล็กลงจากผนังทึบและสามารถมองเห็นกิจกรรมของแต่ละห้องได้ทั่วถึงกัน
<p>Kolumba Museum</p> <p>รูปที่ 37 Kolumba Museum</p> <p>ที่มา : http://www.archdaily.com/72192/kolumba-museum-peter-zumthor</p>	
ที่ว่าง	พื้นที่ถูกสร้างเป็นห้องส่วนตัวสำหรับศิลปะแต่ละชิ้นไม่เกิดการรบกวนของชิ้นงานและผู้ชม จัดให้มีช่องแสงเล็กน้อยเพื่อให้เป็นแสงสลัวจุดที่สว่างที่สุดอยู่ที่งานศิลป์เพื่อให้ผู้ชมสนใจงานศิลป์และมีสมาธิในการมอง
รูปทรงอาคาร	ใช้สีเหลี่ยมเป็นพื้นฐานของรูปทรง อาคารดูหนา ทึบ ดัน ให้ความรู้สึกของความนิ่งสงบ ไม่ถูกกระตุ้นทางอารมณ์
สวน หรือ ลาน	สวนสำหรับพักผ่อนของผู้เยี่ยมชมงานศิลป์ถูกจัดอย่างเรียบง่ายด้วยองค์ประกอบที่น้อยชิ้นประกอบด้วย พื้นกรวด ต้นไม้ แก้ว เป็นสวนแห่งที่ถูกจัดอย่างเรียบง่ายไม่วุ่นวายหรือซับซ้อนรู้สึกถึงการไม่เคยเลื่อนไหว หยุตนิ่ง และสงบ

ทางสัญจร	ทางเดินชั้นหนึ่งที่หักเป็นมุมเฉียงไปมาเพื่อให้ผู้เข้าชมได้สัมผัสกับบรรยากาศของซากโบสถ์ เป็นการแสดงออกถึงการมีส่วนร่วมในประวัติศาสตร์ ยิ่งเดินทางก็ยิ่งซึมซับได้มากกว่าทุกมุมมอง
วัสดุ สี ผิวสัมผัส	วัสดุหลักคืออิฐที่ก่อเพิ่มเติมจากโบสถ์เก่าเพื่อลดความแตกต่างของช่วงเวลาประวัติศาสตร์จึงเลือกใช้วัสดุ สี และผิวสัมผัสที่คล้ายกันจากของเดิม
<p>Therme Vals</p> <p>รูปที่ 38 Therme Vals</p> <p>ที่มา : http://thethermevals.blogspot.com/2015_09_01_archive.html</p>	
ที่ว่าง	บ่อน้ำแต่ละบ่อถูกแบ่งเป็นห้องๆ เพื่อลดการถ่ายเทของอุณหภูมิและปิดกั้นปฏิสัมพันธ์ระว่างมนุษย์ด้วยกันเพื่อสร้างเป็นความสงบ
รูปทรง อาคาร	ใช้สีเหลี่ยมเป็นพื้นฐาน รูปทรงอาคารมีขนาดใหญ่ หนา ทึบ ดัน คล้ายภูเขาที่อยู่โดยรอบ
สวน หรือ ลาน	สภาพอากาศที่ช่องเขาเป็นสภาพอากาศที่ดี เหมาะแก่การพักผ่อน ตัวอาคารจึงเปิดรับกับสภาพอากาศเพื่อให้ผู้เข้าใช้งานได้มีปฏิสัมพันธ์กับธรรมชาติ
ทางสัญจร	ตัวอาคารถูกฝังอยู่ใต้ดินทำให้แสงสว่างส่องเข้าถึงได้น้อยจึงมีการออกแบบให้เปิดช่องแสงเฉพาะส่วนทางเดินเพื่อให้ผู้เข้าใช้งานได้เดินตามแสงนั้นโดยที่ไม่หลง และจดจ่อกับทางเดิน มีสมาธิในการเดินเป็นการสร้างความสงบในระหว่างเดินเท้า
วัสดุ สี ผิวสัมผัส	ใช้หินจากภูเขาที่มีอยู่อย่างมากมายและเป็นวัสดุที่ได้จากท้องถิ่นทำให้ตัวอาคารสอดคล้องกับสภาพแวดล้อม ไม่มีการทำสี ผิวสัมผัสของหินถูกเปลือยเปล่าการได้สัมผัสสิ่งทีบริสุทธิ์จากธรรมชาติทำให้รู้สึกถึงความสงบผ่านผิวสัมผัส

Church On The Water

รูปที่ 39 Church On The Water

ที่มา : <https://www.arquitecturayempresa.es/noticia/la-iglesia-del-agua-tadao-ando>

ที่ว่าง	พื้นที่ภายในอาคารถูกปิดล้อมไว้ทั้ง 3 ด้าน และมีด้านที่เปิดรับกับธรรมชาติอย่างเต็มที่เป็นการสร้างปฏิสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับธรรมชาติเพื่อให้เกิดความสงบ
รูปทรงอาคาร	ลักษณะอาคารเป็นสี่เหลี่ยมผืนผ้า ถูกลดทอนและเพิ่มเติมด้วยเส้นตรง
สวน หรือ ลาน	ลานน้ำต้นขนาดใหญ่ที่สร้างขึ้นถูกเปิดรับจากช่องอาคารขนาดใหญ่ซึ่งช่วยในเรื่องการสร้างบรรยากาศที่ เย็นสบาย สดชื่น
ทางสัญจร	ก่อนจะเข้าตัวอาคารมีทางเดินสำหรับชมสภาพแวดล้อมของธรรมชาติได้ 360 องศา ผ่านห้องกระจกและทางเดินที่ถูกบังคับให้เดินไปข้างหน้าที่มีดและแคบเพื่อไม่ให้สับสนกับเส้นทางเป็นทางเดินสำหรับการทำสมาธิก่อนเดินเข้าพื้นที่ของโบสถ์
วัสดุ สี ผิวนสัมผัส	วัสดุเป็นคอนกรีต เปลือย ผิวนเรียบไม่ทาสี ทั้งภายนอกและภายในเพื่อให้เกิดความกลมกลืนของกาลเวลาที่ผ่านสภาพภูมิอากาศในแต่ละปีเป็นการสร้างความเก่าให้งานในแบบฉบับของคนญี่ปุ่น
สรุปเกี่ยวกับประเภทอาคารสาธารณะ	
ความสงบเกิดจาก	การแบ่งพื้นที่ให้จำกัดผู้คนใช้งานน้อยและแบ่งพื้นที่ให้มีความสันโดษและสามารถรับรู้ได้ถึงธรรมชาติจากองค์ประกอบที่เป็นตัวแทนธรรมชาติเช่น ผงหิน น้ำ แสง
วิธีการสร้างความสงบ	สร้างความสงบได้จากการแบ่งพื้นที่ให้เกิดความสันโดษ และอยู่กับธรรมชาติสามารถมองเห็น สัมผัสและต้องได้ หรือรับรู้ผ่านปัจจัยอื่นๆ เช่น กลิ่น เสียงธรรมชาติเป็นต้น

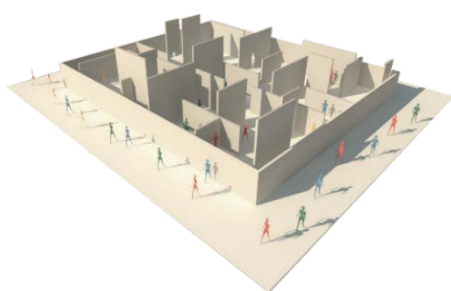
การสร้างพื้นที่ของความสงบ ยังมีองค์ประกอบอื่นๆอีกที่เป็นปัจจัยรองเป็นตัวช่วยส่งเสริมเพื่อให้เกิดความสงบได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้นโดยสามารถแบ่งให้เป็น 2 ปัจจัยในการสร้างความสงบได้อยู่ 2 ปัจจัย คือปัจจัยหลัก และปัจจัยรอง

3.3 ปัจจัยหลักที่ทำให้เกิดความสงบ

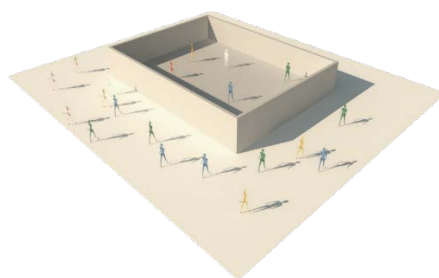
เมื่อศึกษาผ่านการสำรวจโดยเข้าไปรับรู้ถึงสภาพแวดล้อมที่สงบจริงๆ และการศึกษากรณีศึกษาพบว่าสามารถแบ่งรูปแบบที่วางได้ 7 รูปแบบในการสร้างความสงบโดยที่วางทั้ง 7 รูปแบบนี้มีความแตกต่างกันเพื่อสามารถปรับใช้ได้ในการออกแบบตามความเหมาะสม สามารถนำมาประยุกต์ใช้ได้เพื่อให้เกิดความสงบและยังสามารถนำรูปแบบต่างๆมาผสมผสานกันได้เพื่อให้เกิดรูปแบบของความสงบที่ลึกซึ้งและชัดเจนมากยิ่งขึ้น โดยอ้างอิงข้อมูลจากกรณีศึกษาผ่านการพินิจพิจารณาวิเคราะห์ วิพากษ์ เกิดเป็นชุดข้อมูลของการออกแบบที่วางเพื่อให้สามารถสร้างความสงบได้ซึ่งประกอบด้วย

3.3.1 พื้นที่การปิดล้อม

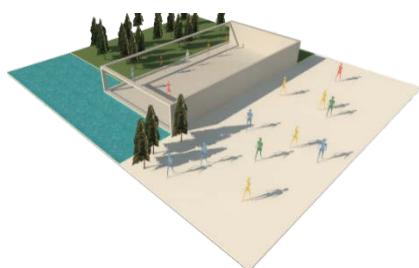
เป็นการกั้นผนังหรือกำแพงเพื่อเป็นฉนวนกันเสียงรบกวนจากภายนอกอาจมีการใช้วัสดุที่ดูดซับเสียงหรือลดการสะท้อนของเสียงเพื่อให้ได้ประสิทธิภาพมากขึ้น ทั้งนี้การกั้นผนังป้องกันเสียงทำได้ 2 รูปแบบ 1.กั้นโดยมีการด้านใดด้านหนึ่งเปิด 2.กั้นทั้งหมดปิดทึบทั้งหมดตัดขาดจากโลกภายนอกไม่ได้ยินเสียงรบกวนใดๆ การกั้นแบบเปิดจะต้องเปิดรับกับธรรมชาติเพื่อให้เกิดปฏิสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับธรรมชาติ ไม่ใช่มนุษย์กับมนุษย์ รวมทั้งการจำกัดจำนวนประชากรที่เข้ามาใช้งานเพื่อให้มีมนุษย์น้อยให้น้อยที่สุดในพื้นที่ หากมีคนใช้งานจำนวนมากจะต้องเพิ่มผนังที่สลัซซึบซึนที่สามารถป้องกันไม่ให้มนุษย์สร้างปฏิสัมพันธ์ต่อกันได้หรือมีได้ให้น้อยที่สุด

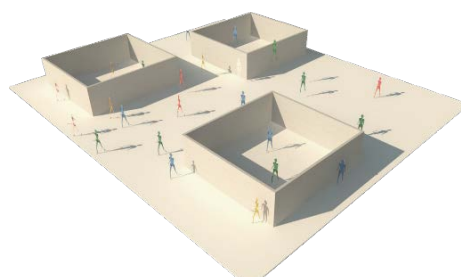
รูปที่ 40 การปิดล้อมจากมนุษย์และเปิดรับธรรมชาติ

รูปที่ 41 การปิดล้อม

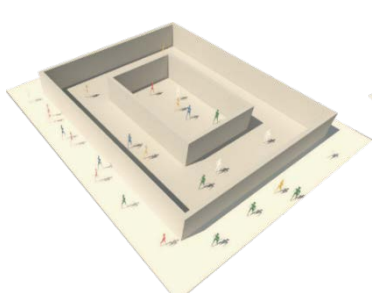
รูปที่ 43 การปิดล้อมแบบเขาวงกต

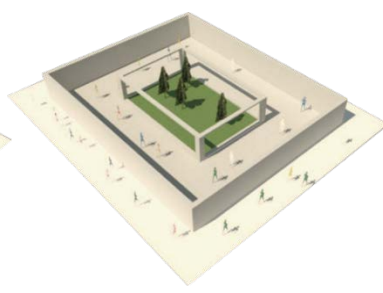
รูปที่ 42 การปิดล้อมเพื่อจำกัดจำนวนประชากร

3.3.2 การปิดล้อมหลายชั้นลักษณะเดิม

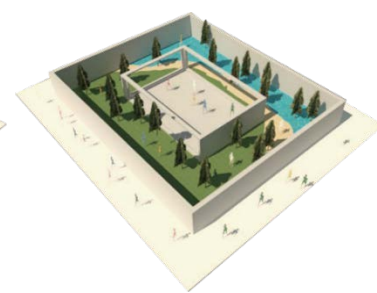
มีเทคนิคการสร้างคล้ายกับการปิดกั้นทั่วไป แต่จะมีการเพิ่มชั้นที่มากกว่าเพื่อลดทอนเสียงให้ได้มากกว่า และฉนวนในการลดทอนเสียงจะไม่ใช่วัสดุ แต่จะมีอากาศ พื้นที่ว่าง และองค์ประกอบอื่นๆอยู่ด้วย ซึ่งการปิดล้อมชั้นได้มากกว่าย่อมลดทอนเสียงและสร้างความสงบได้มากกว่าการปิดล้อมหลายชั้นเป็นการให้พื้นที่สำหรับมนุษย์ได้มีปฏิสัมพันธ์กับธรรมชาติ โดยใช้ธรรมชาติเป็นส่วนหนึ่งในการสร้างบรรยากาศของความสงบเช่น การเปิดคอร์ทยาร์ด

รูปที่ 44 การปิดล้อมหลายชั้น

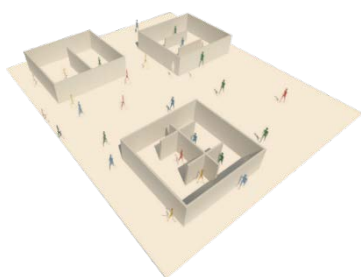
รูปที่ 45 การปิดล้อมแบบมีธรรมชาติอยู่ภายใน

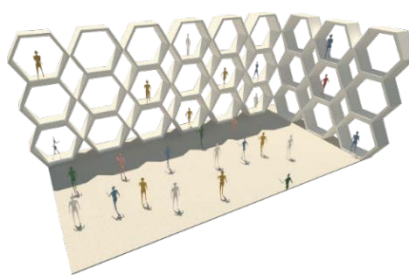
รูปที่ 46 การปิดล้อมแบบธรรมชาติอยู่ด้านนอก

3.3.3 การอยู่อย่างสันโดษ

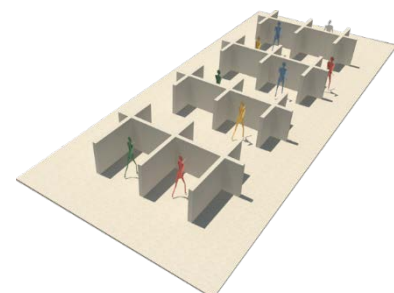
การอยู่อย่างสันโดษนั้นเป็นการอยู่ห่างจากคนอื่นหรือการแยกตัวออกห่างออกมา ซึ่งไม่จำเป็นว่าจะต้องไปอยู่คนเดียวให้ไกลจากผู้คนแต่เป็นการอยู่กับตัวเอง มีสมาธิกับสิ่งที่ทำหรือสนใจ เป็นการจัดพื้นที่เพื่อไม่ให้เกิดความวุ่นวายแต่ถ้าหากต้องการเข้าหาสังคมเพียงแค่เดินหรือยืนขึ้นก็จะเข้าหาผู้คนได้ มีความยืดหยุ่นของพื้นที่

รูปที่ 48 การปิดล้อมเพื่อสร้างความสันโดษ

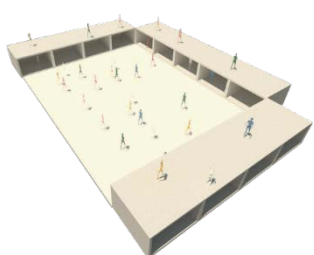
รูปที่ 49 การอยู่อย่างสันโดษตามตั้ง

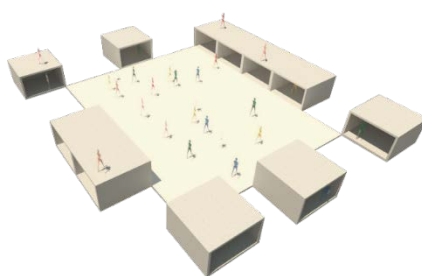
รูปที่ 47 การอยู่อย่างสันโดษตามนอน

3.3.4 การแบ่งเป็น Unit(หน่วย)

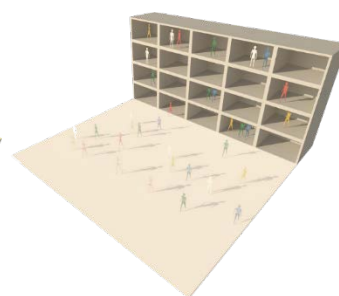
แบ่งพื้นที่เป็นห้อง เป็นช่องสำหรับแต่ละบุคคลลดเสียงรบกวนที่เกิดขึ้นในพื้นที่โดยรอบ การแบ่งแบบนี้จัดได้หลากหลายทั้งในรูปแบบตามตั้งและตามนอนเป็นการสร้างพื้นที่ส่วนตัว สำหรับกลุ่มคนหรือบุคคลและหากเป็นตามตั้งจะช่วยประหยัดพื้นที่ในการสร้างได้อย่างมากเช่น หอพัก คอนโดมีเนียม ที่นิยมสร้างมากในปัจจุบัน ในรูปแบบตามนอนจะใช้พื้นที่มากกว่าเพราะ ไม่มีการซ้อนชั้นเช่น ตลาด หมู่บ้านจัดสรร

รูปที่ 50 การแบ่งเป็นหน่วยตามนอน

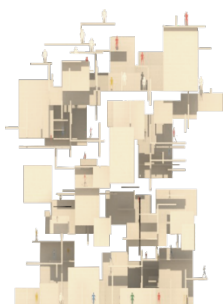
รูปที่ 52 การแบ่งเป็นหน่วยแบบซุ่ม

รูปที่ 51 การแบ่งเป็นหน่วยตามตั้ง

3.3.5 รูปแบบเขาวงกต

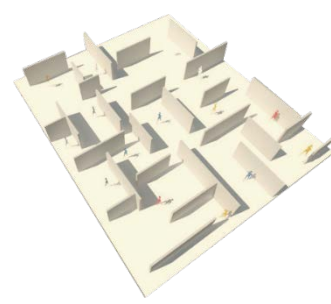
การจัดพื้นที่ที่ซับซ้อนเพื่อสร้างให้เกิดเป็นกำแพงกันเสียงขึ้น ระหว่างการเดินทางของ เสียงจะเกิดการสะท้อนและถูกดูดซับไว้ทำให้เสียงไม่สามารถไหลผ่านหรือไหลผ่านไปได้น้อยที่ จะเข้าสู่พื้นที่ใกล้เคียง เป็นการใช่ว่างและทางสัญจรที่มีความสลับซับซ้อนแต่ยังมีการถ่ายเท ของอากาศและแสงสว่างที่เข้าเข้าถึงทุกพื้นที่ นอกจากนี้การจัดในรูปแบบเขาวงกตยังช่วยให้ ผู้คนได้เฟื่องสมาธิไปยังสิ่งที่อยู่ตรงหน้า ไม่วอกแวก ไม่เกิดการรบกวนซึ่งกันและกัน หาก ต้องการพูดคุยหรือเข้าสังคมเพียงแค่หันมองไปรอบๆ สามารถสร้างพื้นที่ได้ในรูปแบบตามตั้ง และตามนอน

รูปที่ 53 เขาวงกตตามแบบมีระบบ

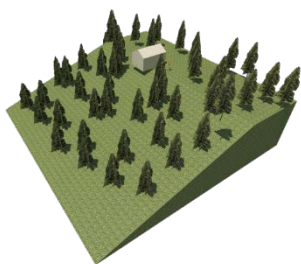
รูปที่ 55 เขาวงกตตามตั้งแบบสุ่ม

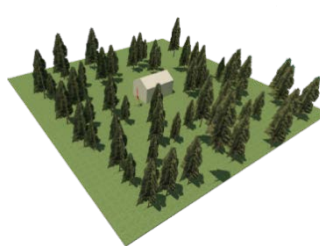
รูปที่ 54 เขาวงกตตามนอน

3.3.6 ลักษณะการอยู่ท่ามกลางธรรมชาติ

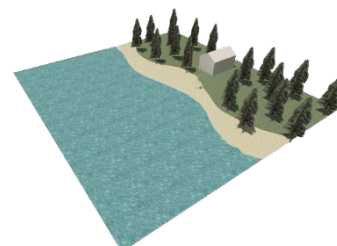
การเข้าไปอยู่ท่ามกลางธรรมชาตินั้นง่าย ตรงไปตรงมาและตายตัวมากเพียงเข้าไปสู่พื้นที่ที่โอบล้อมโดยธรรมชาติ สัมผัสและให้ธรรมชาติได้มีส่วนร่วมในการสร้างความสงบจากสิ่งต่างๆ เช่น แสง สี เสียง อากาศ อุณหภูมิ ความชื้น ฯลฯ ทั้งนี้การอยู่กับธรรมชาตินั้นตัวผู้อยู่จะต้องรู้สึกปลอดภัยจากสภาพแวดล้อม และมีความสะดวกสบายอยู่ด้วย

รูปที่ 57 การอยู่ท่ามกลางธรรมชาติแบบบนภูเขา

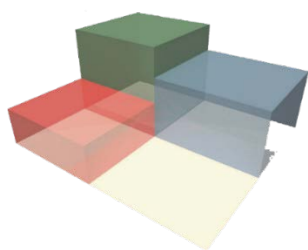
รูปที่ 58 การอยู่ท่ามกลางธรรมชาติแบบกลางป่า

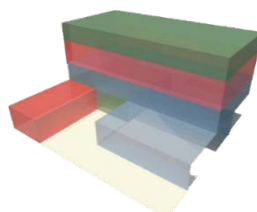
รูปที่ 56 การอยู่ท่ามกลางธรรมชาติแบบติดแม่น้ำ

3.3.7 ลักษณะการแบ่งแบบจัดโซนนิ่ง

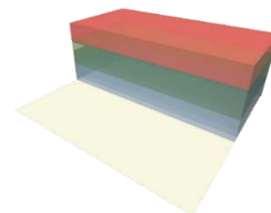
แบ่งพื้นที่ที่ต้องการใช้เสียง กับไม่ใช้เสียงหรือใช้เสียงในระดับที่ต่างกัน ออกไปให้มีระบบแบบแผนเพื่อป้องกันไม่ให้เกิดเสียงรบกวนระหว่างพื้นที่ วิธีนี้จะควบคุมเสียงได้อย่างมีประสิทธิภาพ แต่ต้องใช้พื้นที่ที่มากกว่าจึงถูกจำกัดด้วยงบประมาณหรือขนาดของพื้นที่ที่สามารถจัดได้หลากหลายรูปแบบทั้งตามตั้งตามนอนหรือแบบผสมผสาน

รูปที่ 60 การแบ่งโซนนิ่งตามนอน

รูปที่ 61 การแบ่งโซนนิ่งแบบผสมผสาน

รูปที่ 59 การแบ่งโซนนิ่งตามตั้ง

3.4 ปัจจัยรอง

นอกจากการจัดพื้นที่ในรูปแบบต่างๆแล้วยังมีการเพิ่มเติมขององค์ประกอบอื่นๆ เข้าไปด้วยเพื่อให้ได้มาซึ่งความสงบที่มีประสิทธิภาพ จากการศึกษากรณีศึกษาของชาวตะวันออกและตะวันตกพบว่า มีเทคนิคและวิธีการที่คล้ายกันหากสังเกตให้ดีแล้วนั้นจะพบว่ามีการผสมผสาน

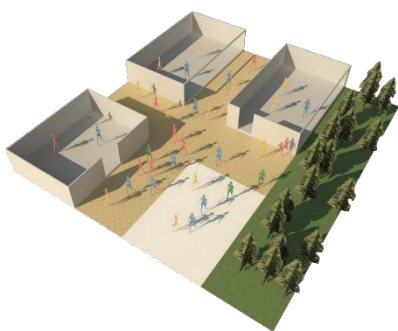
ของวัฒนธรรมพื้นถิ่นลงไปด้วยทำให้เกิดเสน่ห์ของตัวอาคารในรูปแบบที่แตกต่างกันออกไป แต่กลไกการสร้างควมสงบยังคงเหมือนเดิม

3.4 ปัจจัยรอง

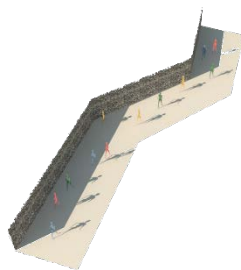
ซึ่งเป็นองค์ประกอบอื่นๆในงานสถาปัตยกรรมที่ไม่ใช่ที่ว่างประกอบด้วย

3.4.1 ทางสัญจร

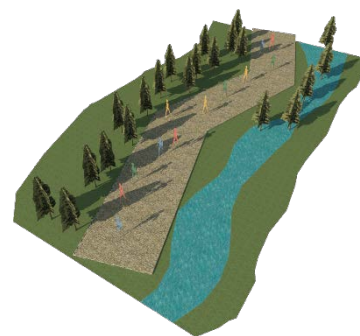
ทางสัญจรที่มักพบในหลายๆงานและใช้กันอย่างแพร่หลายคือมีการเดินซึมซับสภาพแวดล้อมที่สวยงามอย่างใจเย็น และเชื่องช้า เพื่อให้จิตใจจดจ่อกับการเดินสร้างสมาธิและความสงบ ทางเดินที่เดินแล้วมีสิ่งนำทางที่ช่วยให้รู้สึกไม่หลงเช่น แสง สี และมีสิ่งต่างออกไปคือมีวัฒนธรรมของพื้นถิ่นเข้ามาเกี่ยวข้องด้วยทำให้เกิดเทคนิคในการออกแบบแตกต่างกันไปบ้างแต่กลไกการทำงานมาจากวัตถุประสงค์เดียวกัน

รูปที่ 63 เดินแบบไม่รบกวนพื้นที่

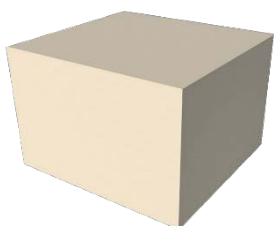
รูปที่ 62 เดินในระยะที่ยาวอย่างเตรียมใจให้สู่สมาธิเพื่อเข้าสู่ความสงบ

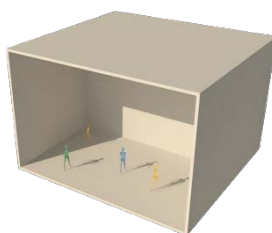
รูปที่ 64 เดินเพื่อรับรู้สภาพแวดล้อมสิ่งที่เห็นระหว่างการเดิน การเดินอย่างไม่เร่งรีบ

3.4.2 รูปทรง

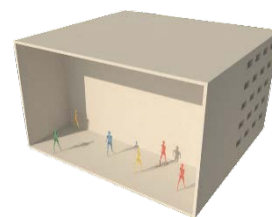
รูปทรงที่ไม่มี Dynamic(การเคลื่อนที่) หรือมีน้อย ใช้สีเหลี่ยมเป็นพื้นฐาน เรียบง่าย มีลักษณะที่หนา ทึบ และ ตัน เพื่อให้รู้สึกถึงความนิ่งสงบ ไม่เคลื่อนไหว จากรูปทรงที่ใหญ่และไม่เกิดการกระตุ้นทางอารมณ์ให้รู้สึกต่อ มีการลดความหนาและเพิ่มความน่าสนใจจากรูปทรงธรรมดาโดยการใช้ช่องเปิดที่มีหลายลักษณะต่างกันไป ประเด็นสำคัญอยู่ที่ต้องกรรูปทรงของสี่เหลี่ยมและความนิ่งสงบเอาไว้

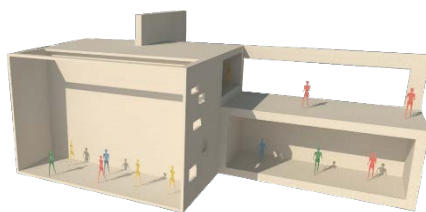
รูปที่ 67 รูปทรงสี่เหลี่ยมไม่มีช่องเปิด

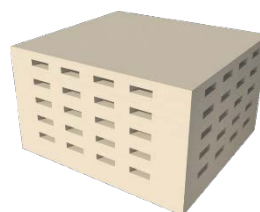
รูปที่ 65 รูปทรงสี่เหลี่ยมมีช่องเปิดกว้าง

รูปที่ 66 รูปทรงสี่เหลี่ยมมีช่องเปิดกว้างและเล็ก

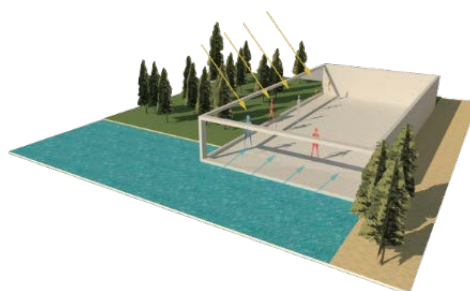
รูปที่ 69 การลดทอนและเพิ่มเติมของสี่เหลี่ยม

รูปที่ 68 รูปทรงสี่เหลี่ยมมีช่องเปิดเล็ก

3.4.3 ภูมิทัศน์

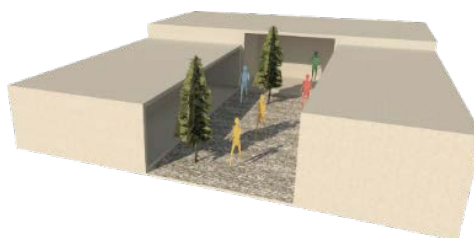
การใช้ลักษณะของภูมิทัศน์ที่แตกต่างกันระหว่างภูมิทัศน์ภายนอกกับภูมิทัศน์ที่อยู่ภายในเพื่อสร้างความสงบนั้นการใช้สภาพแวดล้อมที่เป็นธรรมชาติมาช่วยสร้างบรรยากาศนั้นเป็นเรื่องที่หลีกเลี่ยงไม่ได้เพราะองค์ประกอบของธรรมชาติส่งผลต่อมนุษย์ในการสร้างความสงบอย่างมากการเลือกใช้ลักษณะของสวนนั้นทำได้หลากหลายรูปแบบให้ผลลัพธ์ที่แตกต่างกันออกไป แต่การจัดพื้นที่ภูมิทัศน์เพื่อความสงบนั้นจะต้องใช้องค์ประกอบและลักษณะภูมิทัศน์ที่เรียบง่าย ธรรมดา ไม่วุ่นวาย ให้ความรู้สึกที่หยุดสงบนิ่ง ไม่เคลื่อนไหวทำได้ด้วยการใช้องค์ประกอบเพียงเล็กน้อยในการจัดสวนทำให้ดูโล่งมากที่สุดใช้วัสดุที่เล็กน้อยและสีที่ไม่ฉูดฉาด เช่น หิน กรวด บ่อน้ำนิ่ง

รูปที่ 70 การเปิดช่องเปิดรับปฏิสัมพันธ์กับภูมิทัศน์ภายนอก

- ภูมิทัศน์ภายนอก

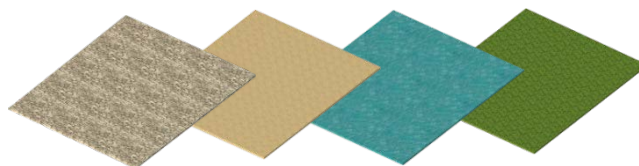
เปิดให้มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับธรรมชาติผ่านการมองเห็นสิ่งสวยงามและเงียบสงบ รับฟังเสียงธรรมชาติ ไออุ่นจากแดด สายลม และไอน้ำ

รูปที่ 71 การเปิดช่องเปิดรับปฏิสัมพันธ์กับภูมิทัศน์ภายใน

- ภูมิทัศน์ภายใน

จำลองบรรยากาศของธรรมชาติที่เรียบง่าย ธรรมดา สบายตาและสงบ ด้วยองค์ประกอบเพียงเล็กน้อย เพื่อให้รู้สึกถึงความหยุดนิ่ง ไม่เคลื่อนไหว เรียบ เส้นสายน้อย รู้สึกเกลี้ยงเกลา

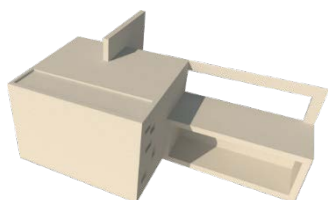

รูปที่ 72 วัสดุที่เรียบง่ายเช่น กรวด ทราย น้ำ หญ้า

การเลือกใช้วัสดุที่มีความเรียบง่ายและองค์ประกอบเพียงเล็กน้อยในการจัดภูมิทัศน์ เช่น หิน กรวด บ่อน้ำนิ่ง สนามหญ้า

3.4.4 การรับรู้ผ่านประสาทสัมผัส

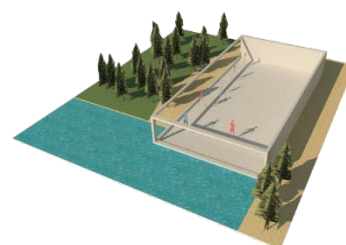
การรับรู้เมื่อได้เห็นผ่านการมองหรือสัมผัสนั้นจะแตกต่างกันเป็นการรับรู้จากภายในและภายนอกการมองเห็นจากในระยะไกลโดยที่ยังไม่ได้เข้ามาในพื้นที่นั้นจะต้องมองเห็นในรูปทรงที่มีความสงบ นิ่ง ไม่เคลื่อนไหว การใช้สีเหลี่ยมเป็นพื้นฐานของรูปทรงให้ความรู้สึกสงบได้ดีเส้นสายน้อยและชัดเจน ส่วนเมื่อเข้ามาอยู่ภายในแล้วจะมองไม่เห็นรูปทรงที่สงบนิ่งต้องใช้อองค์ประกอบอื่นเช่นการสัมผัสพื้นผิว การได้ยิน การได้กลิ่น และการบังคับมุมมอง การบังคับมุมมองจะต้องบังคับให้มองเห็นสิ่งที่เป็ธรรมชาติหรือสภาพแวดล้อมที่ดีเพื่อให้เกิดความสงบจะไม่บังคับให้มองเห็นสิ่งที่มีความวุ่นวาย ภายในจะต้องมีการจำกัดเสียงไม่ให้ดังจนเป็นเสียงรบกวน แสงที่ใช้จะไม่สว่างจนมองเห็นสภาพแวดล้อมภายในทั้งหมดต้องมีความมืดและความสลัวเพื่อปิดบังและซ่อนเร้นไม่ให้รับรู้ถึงสิ่งต่างๆที่จะก่อความจิตใจและทำลายความสงบ

รูปที่ 75 การรับรู้ภายนอกผ่านรูปทรง

รูปที่ 73 การรับรู้ผ่านมุมมองที่ถูกกำหนดให้มอง

รูปที่ 74 การรับรู้ภายในผ่านช่องเปิด

3.4.5 การใช้วัสดุ

การเลือกใช้วัสดุและผิวสัมผัสที่ได้จากธรรมชาตินั้นเป็นการเลือกที่เหมาะสมที่สุดเพราะมีการแปรรูปน้อยและผ่านกระบวนการลดทอนหรือเพิ่มเติมน้อยทำให้เกิดให้ความรู้สึกที่ได้ใกล้ชิดกับธรรมชาติได้มากยิ่งขึ้นกว่าวัสดุอื่น ๆ ที่ถูกสังเคราะห์ขึ้นนั้นมีการแปรรูปหรือทำสี ยิ่งวัสดุธรรมชาติที่หาได้ตามท้องถิ่นของที่ตั้งโครงการและผลิตจากที่นั้นนอกจากจะช่วยสร้างบรรยากาศธรรมชาติแล้วยังช่วยลดค่าบริการขนส่งและใช้ระยะเวลาขนส่งน้อยอีกด้วย

รูปที่ 76 วัสดุธรรมชาติที่ให้ความรู้สึกใกล้ชิดธรรมชาติ

การรับรู้ผ่านความเก่าและกาลเวลาเป็นส่วนหนึ่งของการรับรู้ถึงความสงบ เมื่อวัสดุมีอายุการใช้งานผ่านกาลเวลามา ทำให้รู้สึกผูกพันกับอดีต ที่สำคัญจะไม่ทำด้วยมือ ต้องปล่อยให้ เป็นไปตามธรรมชาติ หรือเลือกใช้วัสดุที่มีความเก่าอยู่แล้ว เช่น ไม้ หิน วัสดุเหล่านี้อาจถูก หยิบ ยกเป็นเทคนิคในการออกแบบ นอกจากนี้แล้วความเป็นธรรมชาติที่ไม่มีอะไรสมบูรณ์แบบหรือ สมมาตรนั้นยังให้ความรู้สึกที่หน้าหลงใหลและสงบเช่น การหล่อผิวคอนกรีตด้วยไม้ที่เป็นไม้ทำ ให้เกิดพื้นผิวของไม้ที่ติดอยู่กับคอนกรีตและรอยคอนกรีตที่ล้นออกมาตามซอกไม้แบบเป็นการ บ่งบอกถึงความไม่สมบูรณ์แบบตามธรรมชาติ นอกจากนี้วัสดุของอาคารที่มีความเก่าไปตาม กาลเวลาที่เกิดการผุกร่อน รอยแตกร้าว หรือคราบตะไคร่ สิ่งเหล่านี้เป็นการสร้างความทรงจำ และเรื่องราวให้กับงานสถาปัตยกรรมเกิดเป็นการสร้างประวัติศาสตร์หน้าใหม่ให้กับคนเพื่อให้ คนยุคต่อไปได้ศึกษาและรับรู้ถึงความสงบผ่านความเก่า ผ่านกาลเวลาและความไม่สมบูรณ์แบบ

รูปที่ 77 ทราบความเก่าและความไม่สมบูรณ์แบบ

3.4.6 สี

สีเป็นองค์ประกอบที่สำคัญอีกอย่างหนึ่งที่ส่งผลต่อด้านจิตใจการเลือกใช้สีที่เหมาะสมเพื่อสร้างความความสงบนั้นจำเป็นต้องเลือกให้ดีเพราะบางสีอาจจะทำลายความสงบได้อย่างรวดเร็ว สีที่เป็นสีของวัสดุธรรมชาติเป็นตัวเลือกที่ดีที่สุดเพราะไม่มีการเจ็บปหรือแต่งเติมใดๆ หากไม่ได้ใช้วัสดุจากธรรมชาติจะต้องเลือกใช้สีที่มีงานวิจัยรับรองว่าไม่ส่งผลต่ออารมณ์ให้ถูกกระตุ้น หรือใช้สีที่ใกล้เคียงวัสดุธรรมชาติมากที่สุดสีที่ส่งผลต่ออารมณ์เพื่อให้เกิดความสงบ (กองบรรณาธิการ"สีบำบัด", 2550)กล่าวว่า

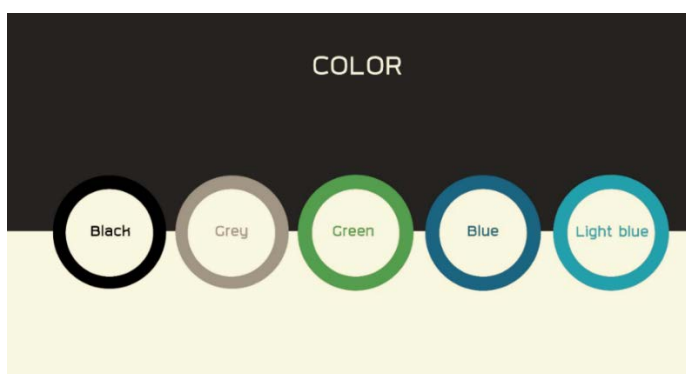
- สีดำ คือสีแห่งการควบคุมและ พลังอำนาจเป็นสีที่นิยมกันในวงการแฟชั่นเพราะมันทำให้ผู้สวมใส่ดูสง่าและไม่ตกยุคสีดำยังหมายถึงความอย่างสงบนิ่ง ไม่หวั่นไหว

- สีเทา ให้ความรู้สึก เศร้า อาลัย ความลึกลับ ความหดหู่ ความชรา ความสงบ ความเงียบ สุขภาพ สุขุม ถ่อมตน สีนี้มีข้อดีคือทำให้เย็น แต่สร้างความสร้างความรู้สึกหม่นหมองได้ ควรใช้ร่วมกับสีที่มีชีวิต โทนสว่างอย่างน้อยหนึ่งสี

- สีเขียว เป็นสัญลักษณ์ของธรรมชาติ มันเป็นสีที่สบายตาที่สุดและสามารถทำให้การมองเห็นดีขึ้นได้ มันเป็นสีที่สงบสดชื่น คนที่จะออกรายการทีวีมักนักพักผ่อนใน "ห้องสีเขียว" โรงพยาบาลมักจะใช้สีเขียวเพราะมันช่วยให้คนไข้รู้สึกผ่อนคลาย

- สีน้ำเงิน ส่งผลให้เกิดความรู้สึกที่ตรงกันข้ามกับสีแดงสีน้ำเงินที่สงบเยือกเย็นทำให้ง่ายการผลิตสารเคมีที่ทำให้อารมณ์สงบลงได้มันจึงมักจะถูกใช้ในห้องนอน

- สีฟ้า ให้ความรู้สึก ปลอดโปร่งโล่ง กว้าง เบา โปร่งใส สะอาด ปลอดภัย ความสว่าง ลมหายใจ ความเป็นอิสระเสรีภาพ การช่วยเหลือ แบ่งปัน

รูปที่ 78 สีที่ให้ความรู้สึกสงบ

บทที่ 4

การประยุกต์ในงานออกแบบสถาปัตยกรรม

4.1 การกำหนดโปรแกรม

4.1.1 การเสนอโครงการทางสถาปัตยกรรมเพื่อการออกแบบ

ความสงบในสถาปัตยกรรมมีแฝงอยู่ในทุก ๆ ที่เพียงแต่จะมากหรือน้อยแตกต่างกันไป บางที่ต้องการความสงบทั่วทั้งอาคาร บางครั้งต้องการเพียงส่วนน้อยเท่านั้น เพราะในจังหวะของแต่ละที่ว่างเราสามารถออกแบบให้เป็นพื้นที่สำหรับพักผ่อนที่สงบ หลีกหนีออกจากความวุ่นวายทางโลกหรือทางสังคมได้ การเลือกประเภทอาคารสำหรับสร้างความสงบจึงเป็นตัวเลือกที่พินิจพิเคราะห์อย่างมากเพื่อให้ได้ประโยชน์สูงสุดตามเป้าหมายที่วางไว้แต่แรก นั่นคือการช่วยเหลือสำหรับผู้ใช้อาคารให้ได้เข้าถึงจิตใจของตน ให้ได้เปิดใจฟังเสียงของตนผ่านความสงบที่ถูกสร้างขึ้นในสถาปัตยกรรม เป็นการแยกตัวตนออกมาจากเมืองที่วุ่นวาย ซึ่งประเภทของสถาปัตยกรรมที่จะช่วยส่งเสริมและสามารถอยู่ร่วมกับความสงบได้นั้นในที่นี้เลือกเป็น Art gallery (หอศิลปะแห่งความสงบ) สาเหตุที่เลือกคือหอศิลป์นั้นสามารถเลือกรูปแบบที่ว่างได้หลากหลายและในทุก ๆ ส่วนของอาคารเช่น ส่วนต้อนรับ ส่วยโถงจัดแสดงงานศิลปะ เป็นต้น อีกทั้งยังสามารถออกแบบทางสัญจรเพื่อสร้างความสงบได้อีกด้วยการเลือกหอศิลป์นั้นค่อนข้างที่จะเหมาะสมกับการใช้ความสงบเข้ามามีบทบาทในการสร้างที่ว่างของอาคาร

4.1.2 ความคิดพื้นฐานและบทบาทหน้าที่ของหอศิลป์

การจัดพิพิธภัณฑ์หรือหอศิลป์นั้นเดิมทีมีมาตั้งแต่อดีตบทบาทหน้าที่สำคัญของอาคารประเภทนี้ถูกจัดตั้งโดยรัฐบาลเพื่อแสดงออกถึงประเทศชาติโดยการจัดแสดงงานศิลปะหรือการแสดงเพื่อปลุกฝังคนในประเทศให้เป็นไปตามแบบที่ตนต้องการ ใช้พิพิธภัณฑ์หรือหอศิลป์เป็นเครื่องมือในการสร้างประเทศชาติเมื่อผู้คนไปชมนิทรรศการภายในหอศิลป์ในเรื่องราวที่รัฐบาลจัดแสดงไว้ผู้คนจะถูกกระตุ้นและทำให้ถูกเชื่อไปตามสิ่งเหล่านั้น หน้าที่และบทบาทนี้ถูกใช้มาตั้งแต่อดีตในยุคปัจจุบันก็ยังคงเหลืออยู่บ้าง แต่ในสมัยใหม่บทบาทหน้าที่ได้เปลี่ยนไปบ้างนิทรรศการภายในหอศิลป์บางแห่งจัดแสดงไว้เพื่อความเพลิดเพลินและพักผ่อนเท่านั้นแสดงงานออกมาในรูปแบบที่สร้างสรรค์ สวยงาม และเข้าใจง่าย ผู้คนจึงใช้อาคารประเภทนี้เป็นที่สำหรับพักผ่อนหรือเที่ยวในวันหยุดกับครอบครัว

บทบาท	รายละเอียด
- บทบาทด้านสังคม วัฒนธรรม	1. เป็นศูนย์รวมด้านวัฒนธรรมของสังคม 2. เป็นองค์กรที่สงวนรักษาอนุรักษ์มรดกด้านวัฒนธรรม 3. เป็นองค์กรที่ให้บริการการศึกษาแก่คนในสังคมและต่างถิ่น 4. เป็นองค์กรที่สร้างจิตสำนึกและความภาคภูมิใจในการรักษาเอกลักษณ์ด้านวัฒนธรรมของสังคม
- บทบาทด้านเศรษฐกิจ	เป็นสถานที่พักผ่อนและท่องเที่ยวของคนในสังคมและต่างถิ่น
- บทบาทด้านการเมือง	1. ทำให้คนในสังคมรู้จักตนเอง รักถิ่นฐาน อยู่ร่วมกันอย่างปกติ 2. ประสานให้คนในท้องถิ่นอื่นเข้าใจวัฒนธรรมของท้องถิ่นตนเอง

ตารางที่ 4 รายละเอียดบทบาทของหอศิลป์

ที่มา <https://issuu.com/jew-nathrathanonthongsuthipheerapas/docs/> _____

4.1.3

กลุ่มผู้ใช้งานบริการภายในหอศิลป์

การแบ่งตามเกณฑ์ของจิรา จงกล (2537) แบ่งกลุ่มผู้ใช้บริการจากการรวบรวมสถิติผู้เข้าชมซึ่งคล้ายคลึงกับ UNESCO แบ่งได้ 4 กลุ่มดังนี้คือ

รูปที่ 79 กลุ่มประชาชนทั่วไป

1. กลุ่มประชาชนทั่วไป (General public) นิยมเข้าชมพิพิธภัณฑ์สถานหรือหอศิลป์ในวันสุดสัปดาห์หรือวันหยุด ประชาชนทั่วไปอาจจะไม่มีความรู้เป็นภูมิหลังเกี่ยวกับเรื่องราววัตถุจัดแสดงในพิพิธภัณฑ์สถาน การเข้าชมไม่มีวัตถุประสงค์เฉพาะเพียงต้องการชมของแปลกที่ไม่เคยพบเห็นเป็นการหาความเพลิดเพลินโดยทั่วไปมากกว่าการหาความรู้

รูปที่ 80 กลุ่มนักท่องเที่ยว

2. กลุ่มนักท่องเที่ยว (Tourists) ปัจจุบันการคมนาคมทั่วโลกสะดวกรวดเร็ว ประชาชนจากประเทศหนึ่งเดินทางไปประเทศอื่นๆ อย่างง่ายดาย พิพิธภัณฑ์สถานปัจจุบันจึงเป็นจุดสนใจของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ โดยนักท่องเที่ยวส่วนมากประกอบไปด้วยคนที่มีภูมิหลังแตกต่างกัน และต้องการเรียนรู้เรื่องราวของวัตถุไม่เพียงแต่เที่ยวดูเพลินๆ

รูปที่ 82 กลุ่มนักศึกษา

3. กลุ่มนักวิชาการและนักปราชญ์ (Scholars) ผู้ใช้บริการประเภทนี้มีจำนวนไม่มากและมีความรู้พื้นฐานเรื่องราววัตถุจะดวงเป็นอย่างดี มีจุดประสงค์เพื่อการศึกษาหาข้อมูลไม่สนใจเทคนิคจัดแสดง

รูปที่ 81 กลุ่มนักวิชาการ

4. นักเรียน (School Children) เป็นกลุ่มผู้ใช้บริการที่มีจำนวนมากที่สุดและมีความต้องการการบริการมากกว่าประเภทอื่นจุดมุ่งหมายสำคัญคือ ต้องการเรียนรู้เรื่องราวต่างๆ ดังนั้นการจัดแสงที่มีคำบรรยาย จึงเป็นประโยชน์มากสำหรับผู้บริการกลุ่มนี้

4.1.4 การจัดทางสัญจร (Circulation)

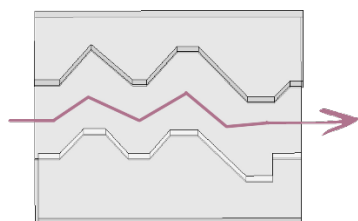
ภายในห้องแสดงเมื่อพิจารณาตาม Mathews (1991) (อ้างถึงใน อาทิตยา จันทะวงษ์ 2540)

ลักษณะแกนสัญจร หลักสามารถแบ่งได้เป็น 2 ระบบ คือ

4.1.4.1 Centralizes System of Access

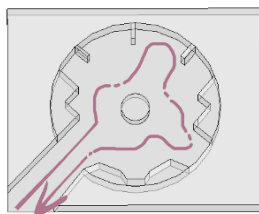
ข้อได้เปรียบคือความสะดวกต่อการควบคุมและการดูแล กล่าวคือ ผู้ชมถูกชักนำไปตามเส้นทาง ข้อเสียเปรียบคือถ้าสิ่งของต่างๆ ที่จัดแสดงก่อนไม่เกิดความประทับใจแก่ผู้เข้าชมจะมีผลต่อสิ่งแสดงที่ต้องการชมโดยเฉพาะ

การวางผังจัดตามเส้นทางเลื่อนไหลของผู้ชม เดินตามเส้นทางตามแผนที่ตายตัวจากจุดเริ่มต้นถึงจุดสุดท้าย อาจจะหยุดดูเป็นช่วงๆ ระบบ Centralizes System of Access แบ่งออกเป็นแบบย่อยๆ ดังนี้

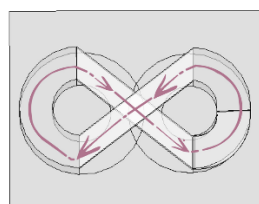
รูปที่ 83 Rectilinear Circuit

1. Rectilinear Circuit คือ การเคลื่อนที่ชมเป็นแนวตรง

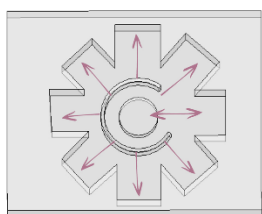
รูปที่ 84 Twisting Circuit

2. Twisting Circuit คือ เส้นทางเดินที่เป็นวงจร แบบรอบโถงกลางจากบันไดกลางเชื่อมต่อกันโดยเฉพาะที่จำเป็น ใช้แสงธรรมชาติหรือมีพื้นที่หลายชั้น

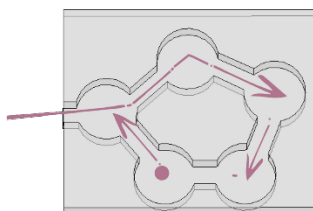
รูปที่ 85 Weaving Freely Lay out

3. Weaving Freely Lay out คือ ผังรูปสานไปมาอย่างอิสระ ปกติมักใช้ทางลาดเข้าช่วยและใช้องค์ประกอบที่น่าสนใจเป็นตัวชักนำ ผังแบบนี้ผู้ชมอาจหลงทางถ้าลักษณะรูปเลขาคณิตเป็นแบบต่อเนื่องกันหมด

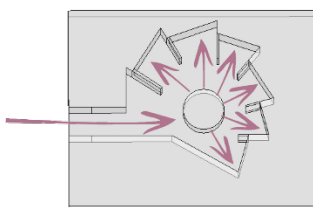
รูปที่ 86 Star Shape

4. Star Shape ทางเข้าจากศูนย์กลางของผังรูปดาวมีลักษณะคล้ายหวี ผู้ชมไม่สามารถเคลื่อนไหว ได้สะดวก สามารถแยกออกต่างหาก ความสมดุลของการจัดแกนทำให้เกิดปัญหา

รูปที่ 87 Chain Lay out

5. Chain Lay out เป็นการวางผังแบบต่อเนื่อง จัดโดยนำหน่วยที่แตกต่างกันมาเชื่อมต่อกัน

รูปที่ 88 Fan Shape

6. Fan Shape ทางเข้าจากกลางผังรูปพัด การจัดแบบนี้ทำให้มีโอกาสมากต่อการเลือกชมการเลือกชมแต่ละผู้ชมต้องตัดสินใจในการชมเร็ว ด้วยจิตวิทยา ผู้ชมมักจะไม่ชอบเพราะรู้สึกว่าเป็นการบังคับเกินไปและที่จุดรวมจะเป็นจุดที่วุ่นวาย

7. Comb Type Lay out เป็นการจัดผังที่มีทางเดินกลางเป็นหลัก มีส่วนให้เลือกชมในเวลาเดียวกัน ทางเข้าอาจจะเป็นทางด้านซ้ายด้านใดด้านหนึ่งหรือมีทางเข้าอยู่ตรงกลางผู้ชมสามารถไปทางซ้ายหรือขวาได้ทันทีเป็นการเพิ่มขอบเขตของผู้ชม

8. Block Arrangement มีลักษณะการเข้าถึง 2 ลักษณะ คือ

ก. เลือกความสะดวกใจการจัดแสดงจุดทางเข้าอยู่กลาง

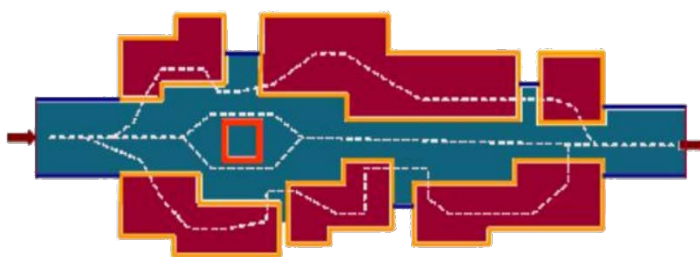
ข. ทางเข้าจำเป็นต้องอยู่ริมเพื่อสามารถใช้พื้นที่จัดแสดงเต็มที่

กล่าวสรุป Centralized System of Access เป็นระบบที่มีทางเข้า – ออกทางเดียวจากจุดเริ่มต้นวกกลับมาที่จุดเดิมอีกครั้ง

ข้อดี - ความคุมและรักษาความปลอดภัยได้อย่างมีประสิทธิภาพ

- ใช้บุคลากรจำนวนน้อย และกำหนดทิศทางการเคลื่อนไหวนของผู้ชมได้ทั่วถึง

ข้อเสีย - ผู้ชมอาจจะรู้สึกว่าไม่มีอิสระการเดินทาง ต้องชมตามลำดับที่จัด

รูปที่ 89 ทางสัญจรแบบ Decentralized System of Access

ที่มา <https://issuu.com/jew-nathrathanonthongsuthipheerapas/docs/> _____

4.1.4.2 Decentralized System of Access

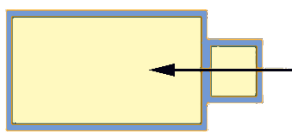
มีทางออกและทางเข้าสองทางหรือมากกว่าผู้ชมอาจไม่ได้ไปตามเส้นทางที่กำหนดสามารถเดินไปมาอย่างอิสระ ลักษณะเป็นทางเดินในใจกลางเมือง (พิพิธภัณฑ์อาจเป็นส่วนหนึ่งของตัวเมือง) วิธีนี้ผู้ชมอาจชมไม่ครบต่อครั้งหนึ่ง ๆ อาจเข้าชมครั้งต่อไปปัจจุบันประโยชน์ด้านสังคมจิตวิทยาที่พึงได้ มีอาจทำให้เกิดผลทางปฏิบัติจากการจัดองค์ประกอบอย่างสับสน (จิตวิทยาเกี่ยวกับการเข้าชม) ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับจุดประสงค์ทางปฏิบัติ ทฤษฎีและการแข่งขันยังมีอยู่ในทางปฏิบัติมีลักษณะเป็นแบบ “ถนนนิทรรศการ”

กล่าวโดยสรุป Decentralized System of Access หรือระบบที่มีทางเข้า – ออกมากกว่า 2 ทางมีอิสระต่อการเดินชมโดยที่อาจมีการแยกทางเข้าออกเป็นทางเฉพาะ

- ข้อดี - มีความน่าสนใจต่อการจัดแสดง
- สามารถแบ่งกันห้องทำให้เกิดพื้นที่จัดแสดงมากขึ้น
 - เกิดการกระตุ้นให้เดินดูการแสดงอย่างรวดเร็วมากขึ้น
- ข้อเสีย - ผู้เข้าชมอาจไม่รู้ตำแหน่ง ควรมี Landmark
- เกิดมึนงงไม่สามารถมองเห็นห้องต่างๆ ทำให้ดูแลไม่ทั่วถึง

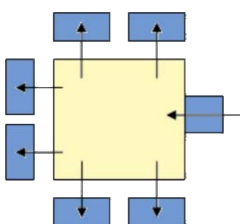
เทคนิคการจัดผังห้องจัดแสดง (Exhibition Planning) ในพิพิธภัณฑสถานหรือหอศิลป์เป็นสิ่งที่ต้องพิจารณา เนื่องจากเป็นขั้นตอนที่นำเสนอหรือถ่ายทอดเรื่องราวสู่ผู้ชม เทคนิคการจัดแสดงหลักๆที่สำคัญคือ

ก) ผังห้องจัดแสดงและทางสัญจร : ผังห้องจัดแสดงมีความสัมพันธ์กับทางสัญจรของผู้ชมเป็นปัจจัยสำคัญต่อการนำผู้ชมไปสู่ส่วนต่างๆ ที่จัดแสดงเป็นการลำดับเรื่องราวตั้งแต่เริ่มต้นไปจนจบ ผังของห้องจัดแสดงแบ่งได้หลายลักษณะขึ้นอยู่กับขนาดโครงสร้างอาคารที่จัดแสดง แบ่งห้องจัดแสดงของหอศิลป์เป็น 6 ลักษณะดังนี้

รูปที่ 90 ผังแบบ Open Plan

1. ผังแบบ Open Plan ได้แก่ ผังที่มีลักษณะเป็นห้องกว้างมีทิศทางการเดินแบบอิสระ (Free Circulation) มีทางเข้า – ออกเป็นทางเดียวกันเหมาะสำหรับการจัดแสดงลักษณะทั่วไป

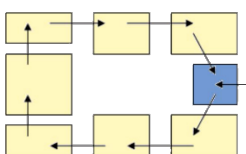
รูปที่ 91 ผังแบบ Core and Satellites / Enfilade

2. ผังแบบ Core and Satellites / Enfilade ได้แก่ ผังที่มีห้องหลักอยู่ตรงกลางและมีห้องย่อย ๆ หลายห้องรายล้อมและเชื่อมต่อกับห้องหลัก ทิศทางการเดินแบบอิสระ (Free Circulation) เดินชมจากห้องหลักแล้วแยกไปห้องย่อยแต่ละห้อง (Circulation Control Core Specific Satellites) มีทางเข้า – ออกเป็นทางเดียวกันเหมาะสำหรับการจัดแสดงนิทรรศการหลักในห้องกลางและการจัดนิทรรศการหมุนเวียนหรือนิทรรศการพิเศษในห้องย่อย

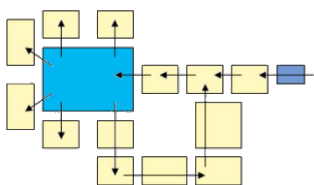
รูปที่ 92 ผังแบบ Linear Procession

3. ผังแบบ Linear Procession ได้แก่ ผังที่มีห้องหลายห้องเรียงรายและเชื่อมต่อกันมีทิศทางการเดินแบบกำหนดให้ (Controlled Circulation) คือ การเดินชมจากห้องแรกไปยังห้องสุดท้าย มีทางเข้า – ออกคนละทางเหมาะสำหรับจัดแสดงผลงานตามลำดับหรือตามหัวข้อเช่น ยุคสมัยของศิลปะประเภทต่างๆ เป็น

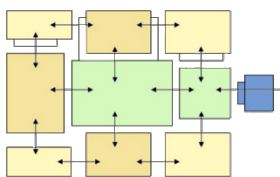
รูปที่ 93 ผังแบบ Loop

4. ผังแบบ Loop ได้แก่ ผังที่มีห้องเรียงรายต่อกันเป็นกลุ่มมีทิศทางการเดินชมจากห้องหนึ่งไปอีกห้องหนึ่งจนครบ (Circulation Returns of Entrance) มีทางเข้า – ออกทางเดียวกันเหมาะสำหรับการจัดกิจกรรมแบบรวมศูนย์และแบบกระจายไปห้องต่างๆ

รูปที่ 94 ผังแบบ Complex

5. ผังแบบ Complex ได้แก่ ผังที่มีห้องหลายห้องเรียงรายและเชื่อมต่อกันหลายลักษณะมีทิศทางการเดินชมขึ้นอยู่กับความต้องการของห้องต่างๆ มีทางเข้า – ออกทางเดียวกันเหมาะสำหรับจัดแสดงงานที่ซับซ้อนหรือจัดแสดงหลายหัวข้อ

รูปที่ 95 ผังแบบ Labyrinth

6. ผังแบบ Labyrinth ได้แก่ ผังที่มีห้องเรียงรายต่อกันเป็นกลุ่ม มีห้องอยู่ตรงกลางทิศทางการเดินชมแบบอิสระ (Free Circulation) มีทางเข้า – ออกทางเดียวกันเหมาะสำหรับการจัดแสดงที่เน้นความสัมพันธ์ของเรื่องราวกับผลงานทั้งหมด

ที่มา <https://issuu.com/jew-nathrathanonthongsuthipheerapas/docs/>

เมื่อทำการศึกษาอย่างละเอียดเกี่ยวกับบทบาทหน้าที่ความสำคัญและกลไกการออกแบบของหอศิลป์ได้แล้วนั้นจึงจะสามารถนำมาออกแบบต่อยอดให้เป็นหอศิลปะแห่งความสงบได้ก่อนจะเริ่มขั้นตอนการออกแบบนั้นการเลือกพื้นที่ตั้งโครงการเป็นสิ่งที่สำคัญอย่างมาก เพราะต้องเป็นทำเลที่สงบมีองค์ประกอบทางธรรมชาติที่ช่วยสร้างความสงบได้อย่างครบถ้วน โดยที่ยังสามารถเดินทางได้สะดวกไม่ห่างไกลจากตัวเมืองมากและเป็นเหมาะแก่การเป็นแหล่งเรียนรู้และชมงานศิลปะ

4.2 การเลือกที่ตั้งโครงการ

การเลือกที่ตั้งโครงการมีเกณฑ์ให้พิจารณาอยู่ระดับหนึ่งแต่ที่สำคัญที่สุดคือจะต้องเป็นพื้นที่ที่มีธรรมชาติอยู่ล้อมรอบเพื่อที่จะสร้างความสงบและนำธรรมชาติเหล่านั้นมาเป็นองค์ประกอบสำคัญในที่ว่างต่างๆของอาคาร การเลือกที่ตั้งโครงการที่เป็นแหล่งธรรมชาติจะต้องคำนึงถึงการเข้าถึงด้วย จะต้องเป็นพื้นที่ที่ไม่ห่างไกลจากตัวเมืองมากและสามารถแบ่งออกได้ 3 เกณฑ์ดังนี้ 1.แหล่งภูมิทัศน์ที่มีภูเขา 2.สภาพอากาศที่ดี 3.เมืองแห่งศิลปะ

รูปที่ 96 ภูมิทัศน์ที่ตั้งโครงการ

ที่มา <https://www.google.co.th/maps?hl=th&tab=ll>

4.2.1 แหล่งภูมิทัศน์ธรรมชาติ(ภูเขา)

การที่เลือกแหล่งธรรมชาติให้เป็นลักษณะของภูมิทัศน์ภูเขานั้นสาเหตุมากจากความนิยมสงบของภูเขา ความยิ่งใหญ่ ความน่าเกรงขาม ไม่สิ้นไหว ต่างจากภูมิทัศน์อื่น ๆที่มีการไหวเมื่อเจอลมเช่น ป่าไม้ สายน้ำ เมื่อมีการเคลื่อนไหวแน่นอนว่าจะก่อให้เกิดความรู้สึกที่ถูกกระตุ้นทางอารมณ์ทำให้จิตใจไขว่เขว หรือปล่อยอารมณ์ไปกับสิ่งเหล่านั้น ภูเขาจึงเป็นตัวตระหนักถึงความหนักแน่นทางอารมณ์ มีสติ ไม่วอกแวก ภูมิทัศน์ภูเขานั้นจะต้องมองเห็นได้อย่างชัดเจน ไม่มีสิ่งใดหรืออะไรมาบดบัง การออกแบบงานสถาปัตยกรรมจะต้องคำนึงถึงด้านการมองภูมิทัศน์อย่างมากเพื่อก่อให้เกิดที่ว่างที่สงบได้อย่างลงตัว

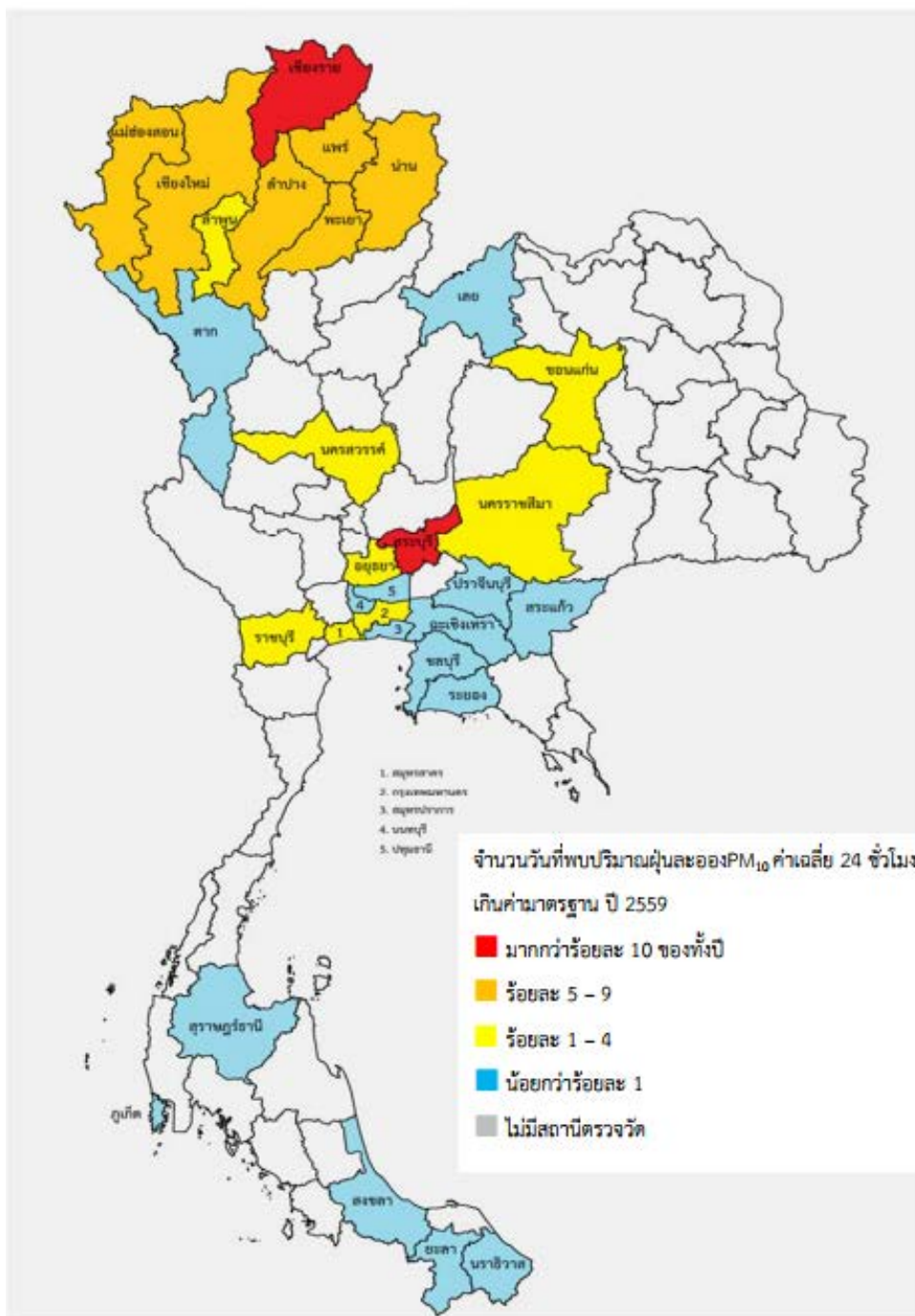
4.2.2 สภาพอากาศที่ดี

แน่นอนว่าสภาพอากาศที่ดีนั้นเป็นตัวเลือกที่สำคัญในการเลือกที่ตั้งของความสงบเพราะอากาศที่เป็นพิษจะนำซึ่งผลเสียหลายอย่างตามมาเช่น ฝุ่น กลิ่น ทัศนะการมองเห็น หากสิ่งเหล่านี้ปะปนอยู่ในสภาพอากาศมันจะส่งผลเสียไปในทุกๆที่ของโครงการเพราะอากาศสามารถเดินทางไปได้ทุกที่และทำลายบรรยากาศอย่างมาก การเลือกสภาพอากาศที่ดีจะต้องมีเกณฑ์วัดที่ชัดเจนและสามารถตรวจสอบได้ในแต่ละปี บวกกับเกณฑ์ที่เลือกจะต้องมีภูมิทัศน์ของภูเขาแล้วตัวเลือกในการเลือกที่ตั้งโครงการเหลืออยู่ไม่มากแล้วเกณฑ์ต่อไปคือเมืองแห่งศิลปะ

จังหวัด	ฝุ่นละออง PM ₁₀		ฝุ่นละออง PM _{2.5}	
	เกินค่ามาตรฐาน (ร้อยละ)	ค่าสูงสุด (มคก./ลบ.ม.)	เกินค่ามาตรฐาน (ร้อยละ)	ค่าสูงสุด (มคก./ลบ.ม.)
1. สระบุรี	24.3	266	10.9 [†]	68 [†]
2. เชียงราย	10.1	320	-	-
3. แม่ฮ่องสอน	7.5	285	-	-
4. เชียงใหม่	6.9	209	23.8	144
5. พะเยา	6.6	192	-	-
6. น่าน	6.3	293	19	180
7. ลำปาง	6.3	261	20.4	156
8. แพร่	5.7	172	-	-

ตารางที่ 5 ค่าเฉลี่ยของสภาวะทางอากาศปี 2559

ที่มา <http://www.pcd.go.th/AirQuality/Regional/defaultThai.cfm>

รูปที่ 97 แสดงความหนาแน่นของมลภาวะ

ที่มา <http://www.pcd.go.th/AirQuality/Regional/defaultThai.cfm>

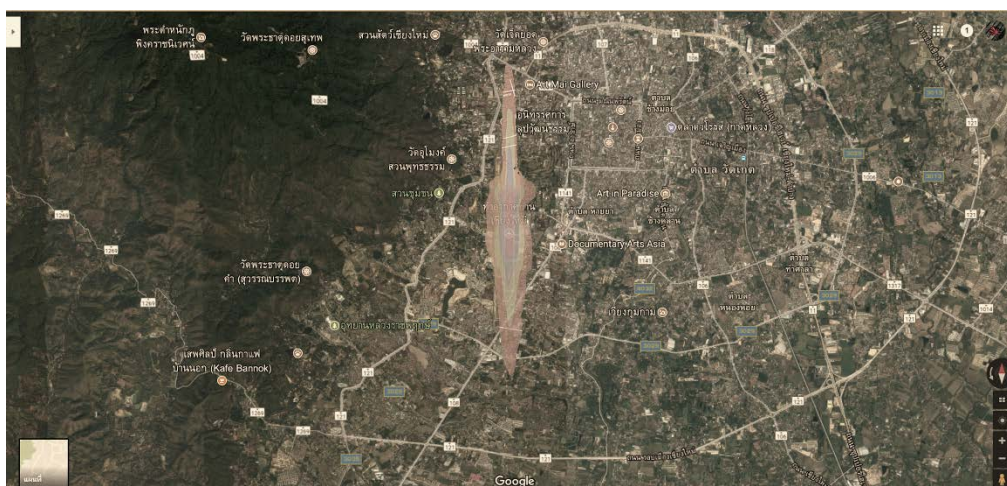
4.2.3 เมืองแห่งศิลปะ

การเลือกโครงการที่เป็นหอแสดงศิลปะจะต้องเป็นย่านที่มีศิลปะอยู่ในพื้นที่ด้วยจะเป็นศิลปะจากชุมชน หรือเมืองแห่งการท่องเที่ยวเชิงศิลปะอยู่เพื่อที่นักท่องเที่ยวจะได้ดูงานศิลปะได้อย่างต่อเนื่องจากที่หนึ่งไปยังอีกที่หนึ่งโดยที่ไม่ต้องเดินทางไกลจนต้องข้ามไปยังอีกจังหวัด เมืองที่ขึ้นชื่อว่าเป็นแหล่งเรียนรู้ด้านศิลปะและวัฒนธรรมในประเทศไทยมีอยู่หลายแห่งเช่นกัน เมื่อเปรียบเทียบกับเกณฑ์ก่อนหน้านี้อาจจะถูกคัดกรองให้เหลือเพียงไม่กี่แห่งเท่านั้น

รายชื่อจังหวัด	จำนวน Art Gallery
ราชบุรี	9 แห่ง
กระบี่	10 แห่ง
ภูเก็ต	29 แห่ง
เชียงราย	30 แห่ง
เชียงใหม่	102 แห่ง

ตารางที่ 6 จำนวน Art Gallery ในแต่ละจังหวัด

จากตารางจะเห็นว่าอันดับที่มีเมืองแห่งศิลปะสูงที่สุดคือจังหวัดเชียงใหม่ เมื่อเปรียบเทียบกับเกณฑ์อื่นๆแล้วเชียงใหม่เป็นตัวเลือกที่ดีที่สุดในการสร้างสถาปัตยกรรมประเภทหอศิลปะแห่งความสงบ พื้นที่ในจังหวัดเชียงใหม่สามารถมองเห็นภูเขาได้แม้อยู่ในตัวเมือง การเลือกที่ตั้งโครงการจะต้องเลือกให้ห่างจากตัวเมืองหรือแหล่งกำเนิดเสียง เพราะเสียงคือตัวทำลายความสงบอย่างได้เถียงไม่ได้ เสียงนั้นมีอยู่ทุกๆที่ การเลือกประเภทของเสียงที่เราได้ยิน เพื่อให้เป็นเสียงความสงบคือการเลือกฟังเสียงจากธรรมชาติสถานที่ตั้งโครงการ จึงเป็นที่สนามเลี้ยงม้าและแกะ

รูปที่ 100 เปรียบเทียบเสียงที่เกิดขึ้นจากสนามบินเชียงใหม่และสุวรรณภูมิ

รูปที่ 101 คลื่นเสียงจากสนามบิน

ที่มา <https://www.google.co.th/maps?hl=th&tab=ll>
 ภาพเปรียบเทียบระหว่าง คลื่นเสียงที่เกิดขึ้นที่ท่าอากาศยานสนามบิน
 สุวรรณภูมิ และสนามบินเชียงใหม่โดยใช้ลักษณะการแผ่คลื่นเสียง
 เดียวกัน และทิศทางการขึ้นลงของเครื่องบินที่ใกล้เคียงกันเนื่องจาก
 สนามบินเชียงใหม่เป็นการบินระหว่างประเทศจึงต้องลงจอดจากทาง
 ทิศใต้ และนำเครื่องขึ้นจากทางทิศเหนือ ทำให้เกิดลักษณะคลื่นเสียง
 ดังภาพ และที่ตั้งโครงการได้อยู่ห่างจากระยะการแผ่คลื่นเสียง

ห่างจากสนามบินในระดับหนึ่งเพื่อป้องกันไม่ให้เกิดเสียงรบกวนจากเครื่องบิน

<http://www.trebs.ac.th/PDF/SeminarFree/k.talerngsuk.pdf>

สุวรรณภูมิ

รูปที่ 102 ภูมิทัศน์ที่ตั้งโครงการ

ที่มา <https://www.google.co.th/maps?hl=th&tab=ll>

รูปที่ 103 ภูมิทัศน์ที่ตั้งโครงการ

ที่มา <https://www.google.co.th/maps?hl=th&tab=ll>

ย่านที่เลือกหลังจากออกห่างจากห่างจากสนามบินระยะหนึ่งแล้ว จะต้องสามารถมองเห็นภูเขาได้อย่างชัดเจนโดยที่ไม่มีอะไรมาบดบัง ซึ่งเลือกที่สนามขี่ม้า Cowboy Army Riding Club เป็นทุ่งโล่งสำหรับเลี้ยงสัตว์มีทั้งม้า ลา แกะ เดินไปมาส่งเสียงให้กับธรรมชาติเป็นสถานที่ที่เงียบสงบที่ไม่ห่างจากตัวเมืองมากนัก การเข้าถึงที่ตั้งโครงการไม่ลำบากมากเพราะอยู่ติดกับถนนบายพาสที่เป็นเส้นเสียงเมือง สามารถเดินทางเข้าเมืองหรือไปสนามบินได้สะดวก และยังสามารถเดินทางไปยังสถานที่ชมงานศิลปะที่อยู่ใกล้เคียงได้ในระยะไม่ห่างกันมาก ซึ่งเป็นย่านที่เหมาะสมแก่การหลีกเลี่ยงจากความวุ่นวายในเมือง เพื่อมาพักผ่อนชมงานศิลปะชมธรรมชาติและซึมซับความสุขสงบที่อยู่รอบ ๆ

4.3 การวิเคราะห์ที่ตั้งโครงการ

รูปที่ 104 สถานที่ตั้งโครงการ

ที่ตั้งโครงการที่อยู่ท่ามกลางธรรมชาติ มีทุ่งหญ้า มีสัตว์และสามารถมองเห็นภูเขาได้เรียกได้ว่าเป็นสถานที่ที่เงียบสงบ

รูปที่ 105 แสดงทุ่งหญ้าบริเวณที่ติดกับที่ตั้งโครงการ

ทุ่งหญ้าสำหรับเลี้ยงฝูงแกะ ม้า วัว เป็นสถานที่ที่แสดงให้เห็นถึงธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์มีเสียงสัตว์น้อยใหญ่ฟังแล้วรู้สึกผ่อนคลายนำพักผ่อน

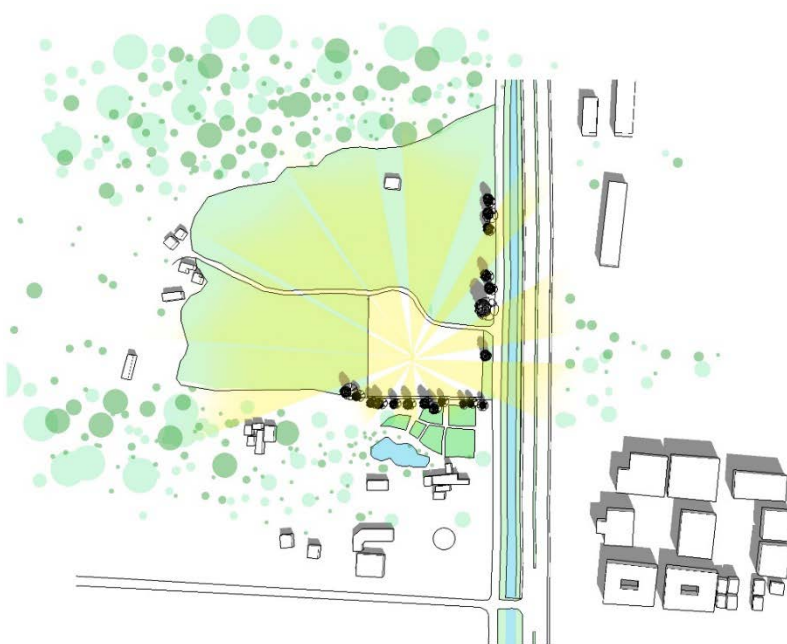
รูปที่ 106 แสดงป่าไม้และพื้นที่สีเขียวบริเวณใกล้เคียง

พื้นที่ป่าไม้ที่อยู่รอบ ๆ โดยที่ไม่มีสิ่งปลูกสร้าง มีเพียงธรรมชาติ และฝูงสัตว์น้อยใหญ่ที่คอยสร้างบรรยากาศที่สุขสงบอยู่ตลอดเวลา

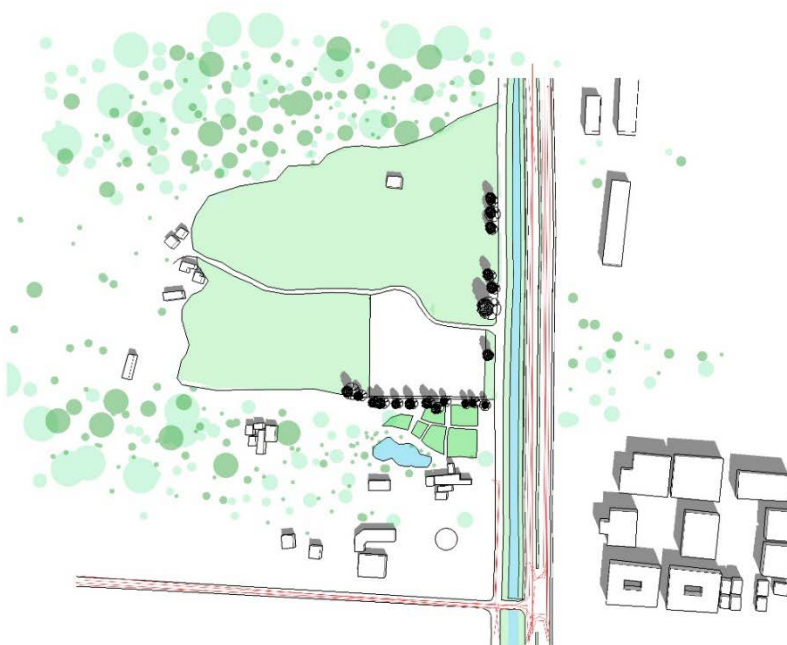
รูปที่ 107 แสดงการมองเห็นที่ตั้งโครงการจากถนน

เมื่อมองเข้าจากถนนเส้นหลักจะเห็นอาคารที่อยู่ท่ามกลางธรรมชาติ และมีความกลมกลืนอยู่กับธรรมชาติเหล่านั้น

รูปที่ 108 แสดงการมองออกภายนอกจากที่ตั้งโครงการ

มุมมองการมองออกจากที่ตั้งโครงการจะเห็นธรรมชาติที่อยู่โดยรอบและทั่วทุกทิศทางสามารถ
สัมผัสบรรยากาศที่สงบได้ทุกบริเวณ

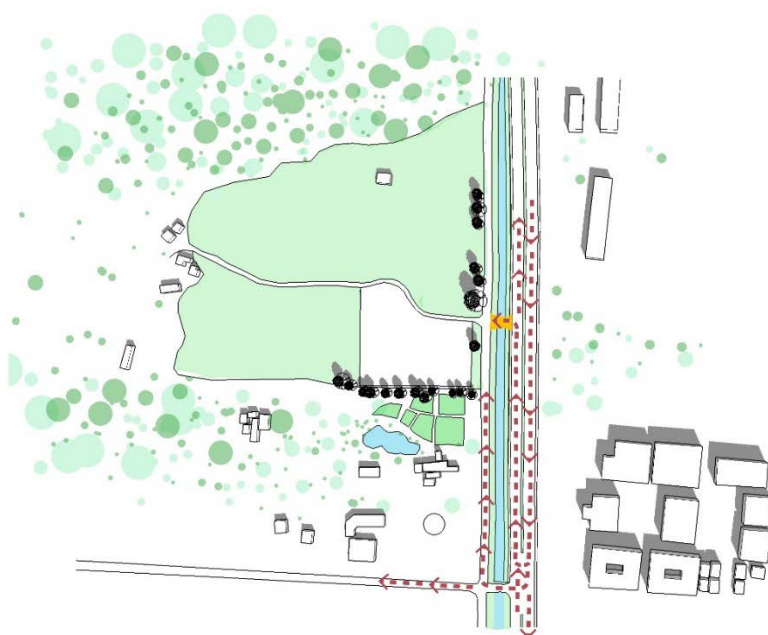
รูปที่ 109 แสดงแหล่งกำเนิดเสียงที่มาจากการสัญจรในถนน

การเกิดเสียงจะเกิดได้ในทิศทางเดียวจากบริเวณถนนหน้าโครงการและสามารถจัดการได้ง่าย
เพื่อลดทอนหรือป้องกันเสียง

รูปที่ 110 แสดงแหล่งกำเนิดเสียงจากผู้คนและอาคาร

เสียงที่เกิดจากผู้คนแสดงให้เห็นว่าอยู่ห่างจากที่ตั้งโครงการโดยที่ไม่สามารถส่งเสียงรบกวนมาถึงได้ทำให้ที่ตั้งไม่ถูกรบกวนจากผู้คนและเสียงอาคาร

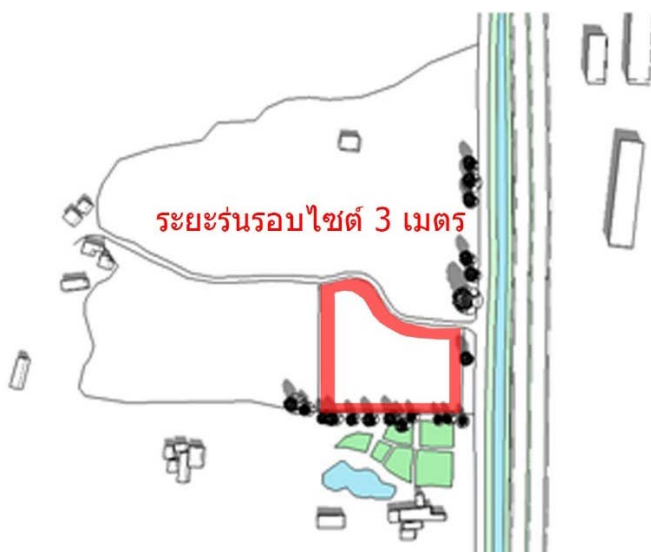
รูปที่ 111 ภาพการทำสะพานและแสดงการสัญจรเพื่อการเข้าถึงโครงการ

การสร้างสะพานเพื่อสะดวกในการเข้าถึงโครงการโดยที่ไม่ต้องขับรถวนไปไกล และสามารถแยกทางระหว่างรถบริการโครงการและรถของผู้ใช้สอยได้

4.3.1 กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับโครงการ

การกระทำการใดๆจะต้องคำนึงถึงกฎหมายหรือข้อบัญญัติที่เกี่ยวข้องกับพื้นที่และโครงการในที่นี้การวิเคราะห์พื้นที่ดังนั้นมีกฎหมายที่เกี่ยวข้องอยู่หลักๆคือ กฎกระทรวง จ.55 และกฎหมายกรมชลประทาน

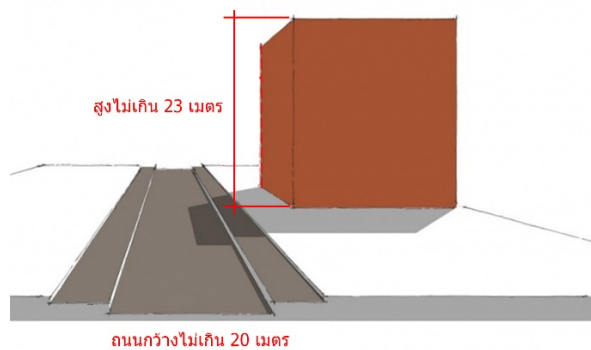
กฎกระทรวง ฉบับที่ 55 (พ.ศ. 2543) เรื่องการควบคุมระยะร่นหมวด 4 แนวอาคารและระยะร่นต่างๆ

รูปที่ 112 ระยะร่นจากแนวเขตที่ดิน

ว่าด้วยเรื่องระยะร่นจากแนวเขตที่ดินของอาคารขนาดใหญ่ 3 เมตรในด้านที่มีช่องเปิดโดยที่ห้ามมีสิ่งก่อสร้างสูงเกิน 1.20 เมตร ในพื้นที่ดังกล่าวเพื่อเว้นให้เป็นที่ว่างรอบเขตที่ดิน

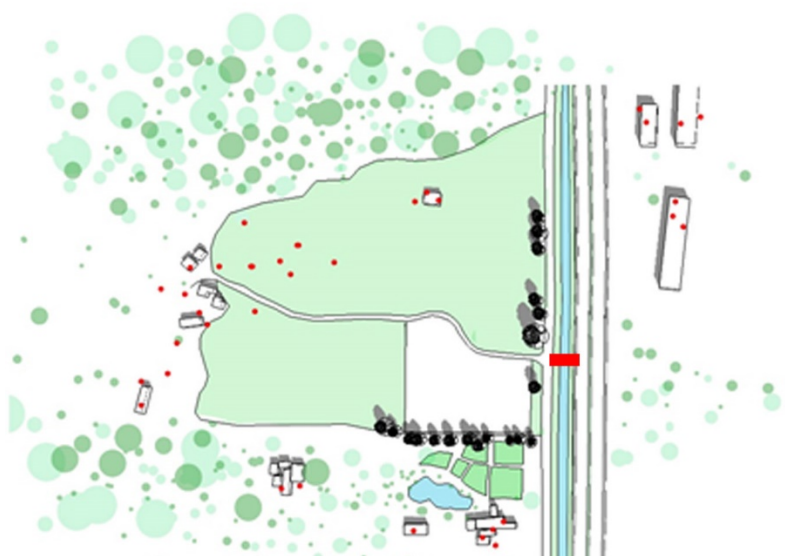
กฎกระทรวง ฉบับที่ 55 (พ.ศ. 2543) เรื่องการควบคุมความสูงอาคาร อาคารขนาดใหญ่ สูงได้ไม่เกิน 23 เมตร

รูปที่ 113 กำหนดความสูงอาคาร

กฎหมายกรมชลประทานว่าด้วยเรื่องการใช้ประโยชน์จากที่ราชพัสดุ

โครงการต้องมีสะพานเพื่อสามารถเข้าสู่โครงการได้สะดวกและปลอดภัยการทำเรื่องขอสร้างสะพานนั้นจะต้องขอจากกรมชลประทานเพราะเป็นคลองน้ำที่ใช้สำหรับส่งน้ำของกรมชล โดยยกกฎหมาย “ระเบียบกรมชลประทาน ว่าด้วยการขอใช้และการจัดหาประโยชน์เกี่ยวกับที่ราชพัสดุในความครอบครองของกรมชลประทาน พ.ศ. 2551” สามารถ Download แบบคำร้องได้ที่ http://kromchol.rid.go.th/fad/fad_rev/reven/exfrom.htm

รูปที่ 114 การสร้างสะพาน

4.4 การกำหนดโปรแกรม

การกำหนดโปรแกรมนั้นข้าพเจ้าได้อ้างอิงมาจากหอศิลป์กรุงเทพฯ เพื่อความถูกต้อง และแม่นยำของโครงการซึ่งถูกลดทอนตามจำนวนประชากรของพื้นที่ที่มีอยู่แตกต่างกัน แต่การใช้สอยอาคารยังไม่ถูกเปลี่ยนยังคงเป็นเหมือนหอศิลป์กรุงเทพฯทุกประการเพียงแต่ถูกลดขนาดลงบางส่วน ซึ่งประกอบด้วย

รายละเอียด	จำนวน ผู้ใช้(คน)	พื้นที่ห้อง (ตร.ม.)	จำนวน ห้อง	พื้นที่รวม (ตร.ม.)
ส่วนจัดแสดงนิทรรศการ				
1. โถงหลัก	-	200	1	200
2. ส่วนจัดแสดงนิทรรศการถาวร	-	1500	1	1500
3. ส่วนจัดแสดงนิทรรศการหมุนเวียน	-	350	1	350
4. ส่วนคลัง	-	975	1	975
5. ห้องโถงเอนกประสงค์	-	300	1	300
6. ส่วนประชาสัมพันธ์	-	60	1	60
7. ห้องควบคุม	-	12	1	12
8. ห้องน้ำ	-	2	6	35
พื้นที่ใช้งานสุทธิ70%				3,432
พื้นที่สัญญา30%				1,029
รวม				4,461

ตารางที่ 7 การใช้สอยและการหาพื้นที่ในส่วนนิทรรศการ

รายละเอียด	จำนวน ผู้ใช้(คน)	พื้นที่ห้อง (ตร.ม.)	จำนวน ห้อง	พื้นที่รวม (ตร.ม.)
ส่วนห้องสมุด				
1.ห้องสมุด				
-ส่วนบรรณารักษ์	1	8	1	8
-ส่วนฝากของห้องสมุด	2	18	1	18
-ส่วนอ่านหนังสือ	-	300	1	300
-ส่วนชั้นวางหนังสือ	-	100	1	100
2.ห้องสมุดดิจิทัล	-	100	1	100
3.ห้องเก็บของ	-	20	1	20
4.ห้องน้ำ	-	2	3	20
พื้นที่ใช้งานสุทธิ70%				566
พื้นที่สัญญา30%				169
รวม				735

ตารางที่ 8 การใช้สอยและการหาพื้นที่ในส่วนห้องสมุด

รายละเอียด	จำนวน ผู้ใช้(คน)	พื้นที่ห้อง (ตร.ม.)	จำนวน ห้อง	พื้นที่รวม (ตร.ม.)
ส่วนบริการโครงการ				
1.ห้องผู้อำนวยการ	1	30	1	30
2.ส่วนงานธุรการ	5	25	1	25
3.ส่วนงานวิชาการ	4	20	1	20
4.ส่วนงานบริการ	4	20	1	20
5.ห้องประชุม	-	70	1	70
6.ส่วน Pantry	-	25	1	25
7.ส่วนพักคอย	-	15	1	15
8.ห้องพักแม่บ้าน	-	25	-	
9.ห้องน้ำ	-	2	2	15
พื้นที่ใช้งานสุทธิ70%				220
พื้นที่สัญญา30%				66
รวม				286

ตารางที่ 9 การใช้สอยและการหาพื้นที่ในส่วนบริการโครงการ

รายละเอียด	จำนวน ผู้ใช้(คน)	พื้นที่ห้อง (ตร.ม.)	จำนวน ห้อง	พื้นที่รวม (ตร.ม.)
ส่วนสาธารณะ และส่วนสนับสนุน				
1. ส่วนโถงหลัก -ส่วนจัดแสดงนิทรรศการหมุนเวียนขนาดเล็ก	-	100	1	100
2. ส่วนประชาสัมพันธ์	-	60	1	60
3. ห้องเก็บของ	-	50	1	50
4. ห้อง Studio	150 ที่นั่ง	260	1	260
5. ห้องประชุมใหญ่	30 ที่นั่ง	70	1	70
6. ห้องประชุมเล็ก	10 ที่นั่ง	27	1	27
7. ห้อง Auditorium	180 ที่นั่ง	190	1	190
8. ห้องรับรองพิเศษ	30 ที่นั่ง	70	1	70
9. พื้นที่จัดเลี้ยง Banquet	-	140	1	140
10. ร้านค้า	-	36	10	360
11. ห้องน้ำ	-	2	13	125
พื้นที่ใช้งานสุทธิ70%				1,452
พื้นที่สัญจร30%				435
รวม				1,887

ตารางที่ 10 การใช้สอยและการหาพื้นที่ในส่วนสาธารณะ และส่วนสนับสนุน

รายละเอียด	จำนวน ผู้ใช้(คน)	พื้นที่ห้อง (ตร.ม.)	จำนวน ห้อง	พื้นที่รวม (ตร.ม.)
ส่วนบริการอาคาร				
1.ห้องเครื่องงานระบบ				
-ห้อง Chiller	-	120	1	120
-ห้อง AHU	-	85	1	85
-ห้อง MDB	-	55	1	55
-ห้องไฟฟ้ากำลัง	-	60	1	60
-ห้องไฟฟ้าสำรอง	-	50	1	50
-ห้องปั้มน้ำ	-	35	1	35
2.ห้องพักขยะ	1	40	1	40
3.ห้องทำงานเจ้าหน้าที่				20
-ห้องหัวหน้าฝ่ายเทคนิค	1	60	1	60
-ห้องทำงานเจ้าหน้าที่	2	60	1	60
4.ห้องพักพนักงาน	10	40	1	40
5.ห้องเก็บของ	-	80	1	80
6.พื้นที่ Loading dock	-	80	1	80
7.ห้องควบคุม	-	30	1	30
8.ห้องน้ำพนักงาน	-	2	2	15
พื้นที่ใช้งานสุทธิ70%				830
พื้นที่สำรอง30%				249
รวม				1,079

ตารางที่ 11 การใช้สอยและการหาพื้นที่ในส่วนบริการอาคาร

รายละเอียด	พื้นที่สุทธิ (ตร.ม.)	พื้นที่สัญญา		พื้นที่รวม (ตร.ม.)
		%	พื้นที่	
ส่วนพื้นที่จอดรถ				
1. ที่จอดรถ	1,772	100	1,772	3,744
2. ห้องน้ำที่จอดรถ	49	30	21	70
รวม				3,814

ตารางที่ 12 การใช้สอยและการหาพื้นที่ในส่วนที่จอดรถ

4.5 การเริ่มทำแบบร่าง

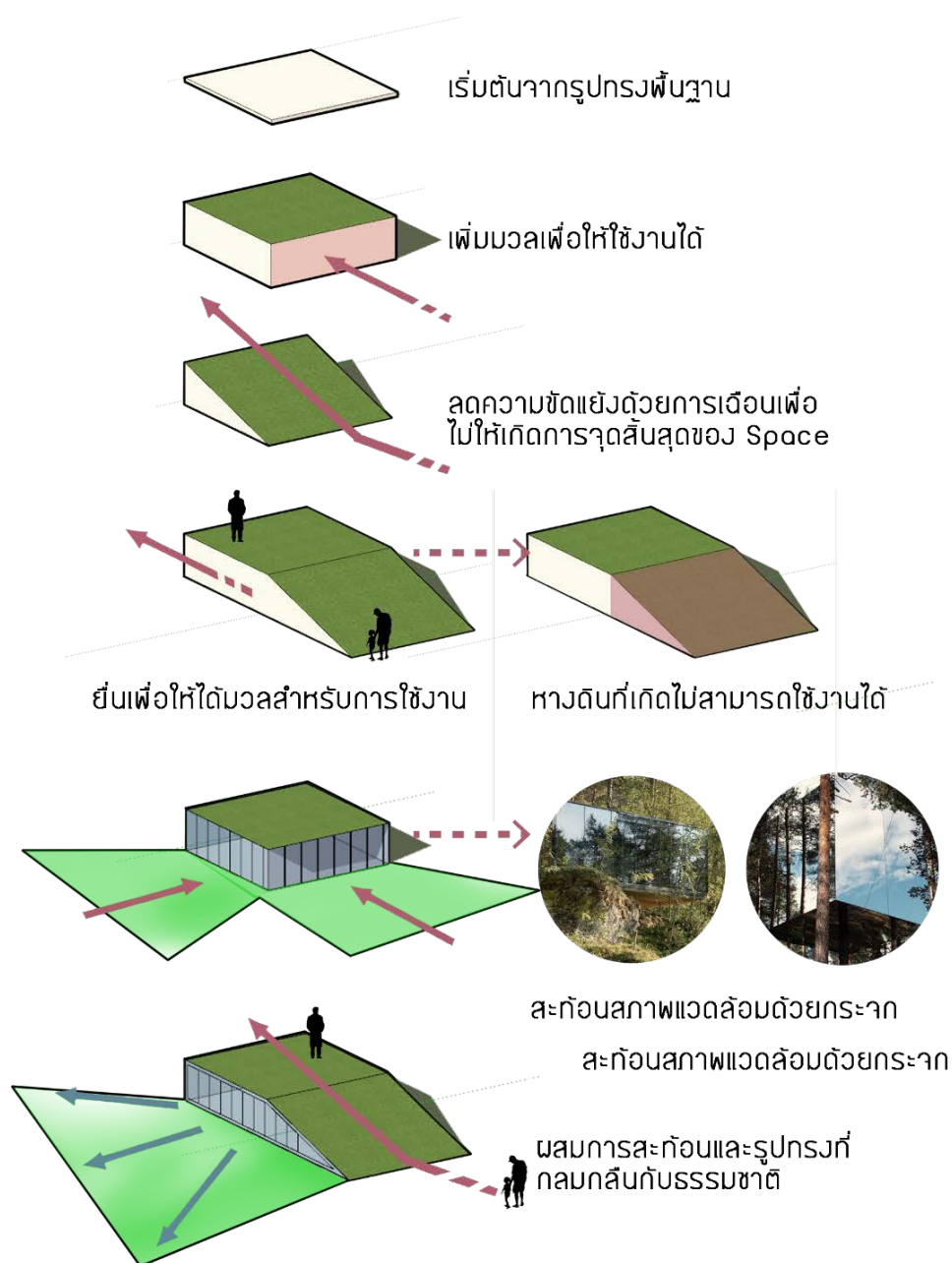
เมื่อได้พื้นที่การใช้งานและพื้นที่ตั้งโครงการแล้วลำดับต่อไปคือการเริ่มพัฒนาแบบให้เป็นไปตามเป้าหมายที่วางไว้คือความสงบ นอกจากนี้จะเป็นการออกแบบให้สถาปัตยกรรมมีความสงบนั้นการออกแบบหอดศิลป์จะต้องเป็นการเล่าเรื่องของงานออกแบบ และสถาปัตยกรรมต้องเป็นส่วนหนึ่งของผลงานศิลปะที่แสดงอยู่ในพื้นที่ด้วย

รูปที่ 115 ภาพแสดงการมองเข้าที่ตั้งโครงการจากถนน

ที่มา <https://joedubs.com/platonic-solids/>

Platonic Solids เป็นรูปทรงที่เกิดขึ้นในรูปแบบของธรรมชาติและถูกสรุปให้เป็นรูปทรงพื้นฐานของธรรมชาติโดยได้ตั้งชื่อตามชื่อของเพลโต นักปรัชญาชาวกรีกรูปทรงทั้ง 5 นี้เป็นตัวแทนของธาตุทั้ง 5 และตัวแทนของรูปทรงธรรมชาติทั้ง 5 หากจะออกแบบโดยคำนึงรูปทรงธรรมชาติจะต้องมีพื้นฐานของรูปทรงเหล่านี้อยู่ ถือว่าเป็นอะไรที่พื้นฐานที่สุดในงานศิลปะการศึกษาถึงรูปทรงเหล่านี้จะนำมาสู่การออกแบบตามวิธีของธรรมชาติ

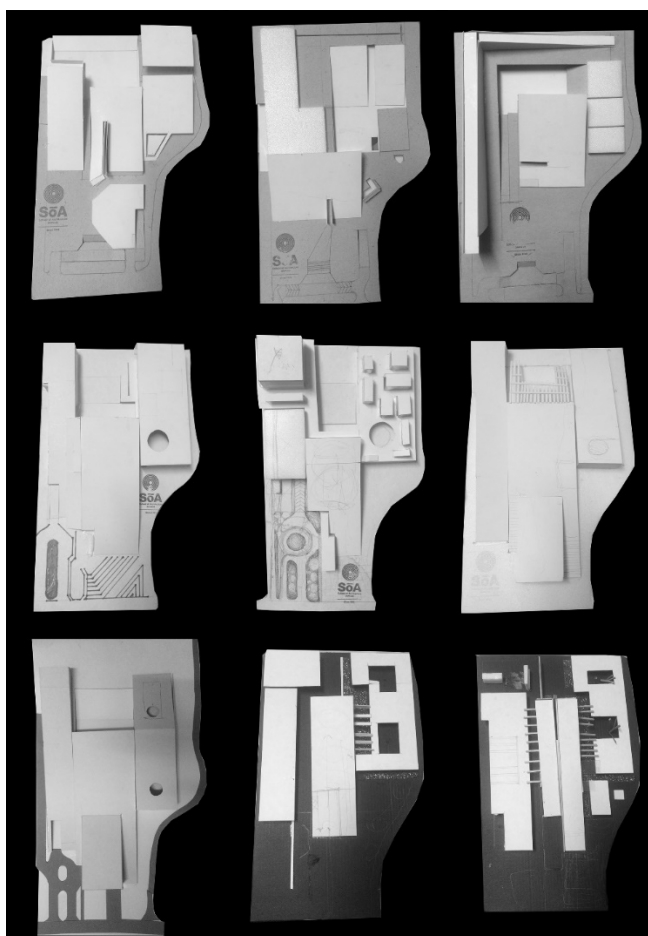

รูปที่ 116 Diagram การสร้างรูปทรงอาคาร

กระบวนการออกแบบตัวอาคารจึงถูกกำเนิดขึ้นที่นี้ด้วยรูปทรงของตัวแทนธรรมชาติ ผ่านกระบวนการพัฒนารูปทรงให้เป็นงานสถาปัตยกรรมที่สามารถใช้งานได้ รูปทรงตัวอาคารที่ออกมาจะมีลักษณะที่สอดคล้องกลมกลืนกับธรรมชาติและเนื่องจากภูมิทัศน์โดยรอบเป็นทุ่งหญ้าก่อนที่จะมองเห็นภูเขา ยิ่งต้องระวังในด้านของการออกแบบที่จะทำลายภูมิทัศน์หากไม่ตระหนักถึงการออกแบบในลักษณะที่กลมกลืนกับธรรมชาติแล้วนั้นสถาปัตยกรรมจะกลายเป็นสิ่งแปลกปลอมและเป็นพิษให้กับสิ่งแวดล้อมนั้นและท้ายที่สุดจะทำลายความสงบในทันที

การออกแบบนั้นจึงจำเป็นต้องคำนึงถึงองค์ประกอบที่มีอยู่ตามธรรมชาติ ทั้งในด้านของการใช้รูปทรง สี พื้นผิว วัสดุ เป็นต้น การใช้ที่ว่างก็สำคัญเช่นกันการใช้ที่ว่างที่มีส่วนร่วมกับบริบทโดยรอบโดยให้เข้ามามีบทบาทในสถาปัตยกรรมอย่างมากและชัดเจน เพื่อให้ผู้ใช้อาคารได้รับรู้ถึงธรรมชาติ โดยที่ไม่รู้สึกว่ธรรมชาติถูกแยกแยะด้วยสถาปัตยกรรมเพราะว่าตัวทำลายธรรมชาติและตัวแบ่งแยกคนออกจากธรรมชาติคือสถาปัตยกรรมต่อให้ออกแบบมาดีแค่ไหนก็ไม่อาจจะหลีกเลี่ยงความจริงข้อนี้ได้สิ่งที่ทำได้คือการทำให้รู้สึกได้น้อยที่สุดเท่านั้น

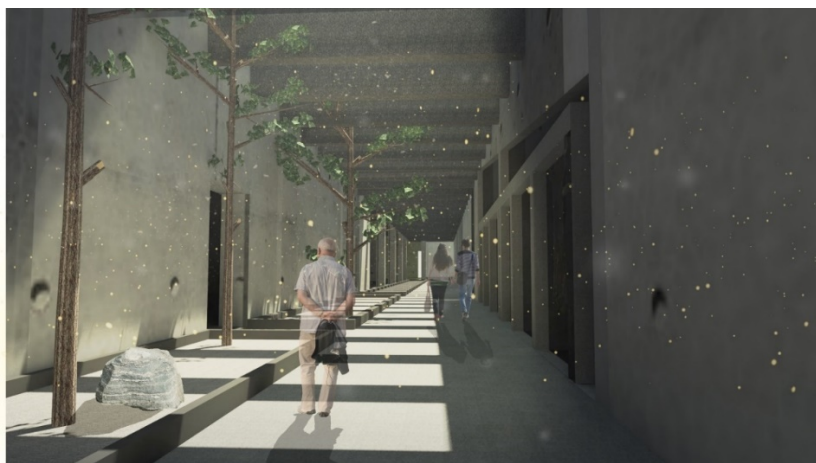
นอกจากนี้วิถีของธรรมชาตินั้นยังต้องเรียบง่าย ราบรื่น ปกติ ไม่ซับซ้อนหากการออกแบบซับซ้อนหรือขัดแย้งทั้งในส่วนการใช้สอยอาคารหรือทางสัญจรนั้นผิดวิถีแห่งธรรมชาติทำให้เกิดความสับสนและความไม่เรียบง่ายการคำนึงถึงข้อนี้เป็นสิ่งสำคัญอย่างมากเพื่อให้ได้สถาปัตยกรรมที่เรียบง่ายไม่ซับซ้อน และไม่เป็นที่ต่อบริบทธรรมชาติ แนวความคิดในการออกแบบ สิ่งที่ต้องคำนึงถึงในการออกแบบคือการสร้างความสงบทำทุกอย่างเพื่อความสงบทุกจังหวะของงานทุกที่ว่างจะต้องมีความสงบในรูปแบบต่างๆต่อให้ไม่สงบแต่ต้องไม่ทำลายความสงบบริเวณพื้นที่ใช้สอยรอบๆ และด้วยการออกแบบเป็นหอคิลป์การเล่าเรื่องเกี่ยวกับงานศิลปะผ่านที่ว่างและรูปทรงสถาปัตยกรรมนั้นเป็นสิ่งที่ต้องมาคู่กัน แตกต่างจากประเภทงานสถาปัตยกรรมอื่นๆที่ออกแบบตามความสัมพันธ์ของแต่ละพื้นที่การออกแบบหอคิลป์จะเพิ่มเรื่องราวของทุกการเดินทาง เล่าเรื่องผ่านงานศิลปะงานสถาปัตยกรรม

รูปที่ 117 แสดงการพัฒนา Mass Model

4.6 การพัฒนา Mass Model

การเริ่มต้นของหุ่นจำลองเริ่มจากวางโซนนิ่งให้เหมาะสมตามการใช้สอยเป็นรูปแบบการสร้างความสงบที่เห็นชัดที่สุดเป็นการแยกแยะระหว่างพื้นที่ใช้สอยที่มีความวุ่นวายและมีการใช้เสียงมากหรือมีผู้ใช้งานหลายร้อยคนการใช้สอยของพื้นที่ดังกล่าวจะถูกแยกออกมาจากพื้นที่ที่ต้องการความสงบมากที่สุดคือส่วนแสดงงานศิลปะ ลำดับต่อไปแยกโซนนิ่งที่เป็นเครื่องจักรออกหรือส่วนบริการอาคารที่มีการใช้เครื่องจักรมีก่อให้เกิดเสียงอยู่ตลอดเวลา โดยที่ส่วนนี้สามารถจัดให้อยู่ใกล้กับทางสัญจรที่มียานพาหนะสัญจรไปมาตลอดทั้งวันได้ และยังช่วยให้เข้าถึงการบริการโครงการได้ง่ายอีกด้วยส่วนตัวที่เป็นตัวทำลายความสงบทำให้หายไปจากการมองเห็นหรือการรับรู้อื่นๆเช่น ที่จอดรถที่มีรถวิ่งไปมาทั้งเรื่องของเสียง ฝุ่น คิว้น เป็นตัวทำลายอย่างมากจึงจัดให้อยู่ในชั้นใต้ดินเพื่อเป็นการแบ่งแยกโซนนิ่งและสร้างความสงบได้มากขึ้น การแบ่งโซนนิ่งเป็นส่วนๆนั้น นอกจากจะได้ผลดีในเรื่องของการใช้เสียงที่มีระดับแตกต่างกันแล้วยังช่วยเรื่องการจัดการทางสัญจรที่ง่าย ไม่ซับซ้อนและตรงไปตรงมา

รูปที่ 118 ทางสัญจรภายในอาคาร

4.6.1 การเล่าเรื่องความสงบภายในอาคาร

การเล่าเรื่องถือเป็นสิ่งสำคัญในการออกแบบหอศิลป์เนื่องจากผู้มาเยือนจะต้องได้รับรู้ถึงสิ่งที่ผู้ออกแบบอยากจะทำให้ผ่านงานศิลปะ และงานสถาปัตยกรรม การเล่าเรื่องนี้จะเป็นการบ่งบอกถึงความสงบใน 5 ประสาทสัมผัสเริ่มจาก การมองเห็นตัวอาคารจากภายนอกที่มีลักษณะกลมกลืนกับธรรมชาติ การเข้าโถงต้อนรับเพื่อรับรู้ถึงความเงียบ การได้มองเห็นต้นไม้ผลัดใบ ผลิดอกออกผล ร่วงอยู่ตามพื้นเป็นวัฏจักรความคิดการ เกิด แก่ เจ็บตาย ให้เรารู้สึกและยอมรับกับสิ่งที่เกิดขึ้นได้มองว่าไม่มีสิ่งใดที่ยั่งยืนหากยอมรับได้ก็จะรู้ถึงความสงบได้

รูปที่ 119 โถงทางเข้าอาคาร

รูปที่ 120 ทางสัญจรภายในอาคาร

การได้สัมผัสกับต้นไม้ที่เปลี่ยนสภาพไปตามฤดูกาล ทั้งใบเหลืองใบเขียวร่วงบ้างผลิบ้างนั้นทำให้มนุษย์รับรู้ถึงการมีอยู่ของตนว่าไม่ได้ยิ่งใหญ่อะไร บวกกับทางเดินที่เป็นวัสดุที่ทำมาจากธรรมชาติเป็นคอนกรีตเปลือยเปล่าที่รับรู้ได้ถึงความหยาบ การผูกเรือน ให้ความรู้สึกที่สงบเงียบ นิ่ง ชрім แสงธรรมชาติที่ส่องลงมาหล่อเลี้ยงชีวิตของต้นไม้หมุนเวียนเปลี่ยนไปตามช่วงเวลาและฤดูกาล ทำให้บรรยากาศภายในถูกเปลี่ยนไปเรื่อยๆตามแสงพระอาทิตย์ แสงเหล่านี้นำมาซึ่งทางเดินที่ส่องสว่างอยู่เบื้องหน้าทำให้รู้สึกถึงเป้าหมายชีวิตที่ต้องเดินไปข้างหน้ายังไม่สับสน

รูปที่ 121 โถงทางเข้านิทรรศการ

เมื่อมาถึงจุดหนึ่งที่เป็นที่ว่างก่อนเข้าชมงานศิลปะ จะมีน้ำตกอยู่ที่ว่างส่วนนี้จะสามารถมองเห็นวิวภูเขาที่อยู่เบื้องหลังได้ ใอน้ำ ความชื้น อุณหภูมิ จะค่อยๆแทรกซึมเข้ามายังผิวหนังค่อยๆกล่อมเกลาคจิตใจให้สงบลง แสงที่ส่องพอร่าไรที่เป็นจางๆ ส่องทางให้เห็นเพียงเล็กน้อยเพื่อให้อจิตใจสงบไม่วอกแวกจากความสว่าง ภูเขาดูหนึ่งสงบ ไม่สั่นไหวอยู่เบื้องหลังชวนให้อจิตใจ ค่อยๆสงบลงไปอีก เมื่อถึงจุดที่ทั้งกายและใจสงบลงแล้วจึงเหมาะแก่การเสพงานศิลปะ ที่อยู่เบื้องหน้าเสพอย่างช้าๆ ไม่เร่งรีบ เพราะความรีบนั้นจะนำมาซึ่งความไม่ระเอียดอ่อน

รูปที่ 122 ส่วนแสดงนิทรรศการแบบพิเศษ

จุดชมงานศิลปะมีทั้งแบบภาพเขียนและงานปติมากรรม ส่วนที่จัดแสดงปติมากรรมเป็นส่วนที่ถูกจัดเตรียมไว้อย่างพิเศษ ทั้งที่ว่าง แสง มุมมอง ถูกสร้างขึ้นจากองค์ประกอบที่เรียบง่าย น้ำที่เป็นบ่อล้อมรอบ ช่วยสะท้อนภาพความสูง กรวดและหินที่ถูกวางให้เป็นฐานแสดงการกำเนิดมาจากดินของรูปปั้น ห้องที่ถูกปิดทึบช่วยให้ปติมากรรมโดดเด่นอย่างชัดเจน และเป็นการปิดล้อมเพื่อสร้างความสงบไม่เกิดการรบกวนจากผู้คนที่ด้วย

รูปที่ 123 สวนพักผ่อน

บรรยากาศของการพักผ่อนหลังจากเดินชมงานศิลปะเสร็จเกือบจะทั้งหมด เป็นบรรยากาศของพื้นที่ที่ถูกเตรียมไว้ด้วยสวนแห่งที่โรยด้วยกรวดอย่างง่าย และต้นไม้ที่สูงตระหง่านเพื่อไม่ให้บังสภาพแวดล้อมแต่กลับให้ร่มเงา และแหล่งพึ่งพาในยามแดดร้อนได้ ที่ว่างแห่งนี้เหมาะแก่การพักผ่อน พุดคุย พบปะ และเป็นทีว่างก่อนที่จะเข้าสู่งานแสดงศิลปะไฮไลต์

รูปที่ 124 ส่วนแสดงนิทรรศการ Highlight

จุดนี้เป็นจุดที่พิเศษสำหรับการแสดงศิลปะที่เป็นไฮไลท์ของหอศิลป์ถูกจัดเตรียมไว้อย่างลงตัวในพื้นที่ที่สูงตระหง่านของอาคารมีแสงสว่างส่องลงมาตลอดทั้งวันและเปลี่ยนไปตามเวลา แสงแต่ละช่วงให้ความหมายของแสงที่แตกต่างกัน รุ่งเช้าจะเป็นการเกิด ยามบ่ายจะแสดงถึงความรุ่งโรจน์ ยามก่อนตะวันตกดินแสดงถึงความดับสูญ เป็นวัฏจักรที่มนุษย์ทุกคนต้องเจอในช่วงหนึ่งชีวิตนอกจากนี้ยังมีต้นไม้ที่ช่วยสร้างความร่มรื่น ผลิดอกออกผลช่วยสร้างบรรยากาศที่ผ่อนคลาย เย็นสบายและดูเป็นธรรมชาติอีกด้วย

ภาพแสดงผังพื้นที่ชั้นที่ 1 สามารถมองออกได้ทันทีเลยว่าการจัดวางการใช้สอยที่ถูกแบ่งเป็นโซนนิ่ง การใช้สอยที่มีผู้คนมากจะถูกจัดอยู่ในส่วนที่ห่างจากส่วนที่ต้องการความสงบ เช่นห้อง จัดงานเลี้ยง ห้องอเนกประสงค์และห้อง Workshop เป็นต้น และด้วยการใช้ทางสัญจรที่เป็นเส้นตรงบ่งบอกถึงทางเดินที่เรียบง่ายสะดวกสบาย ไม่มีความซับซ้อนนอกจากนี้ระหว่างทางยังสามารถชื่นชมธรรมชาติที่มีส่วนร่วมในที่ว่าง และทางสัญจรต่างๆภายในอาคาร

รูปที่ 126 มุมมองทัศนียภาพภายนอก

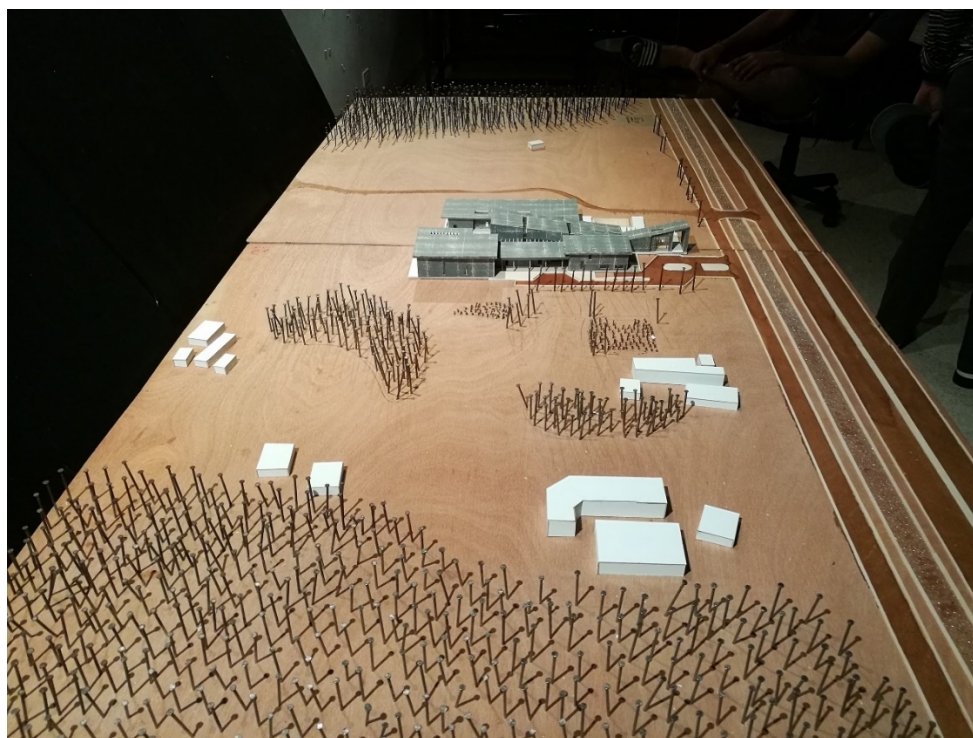
ภาพหุ่นจำลองโครงการ

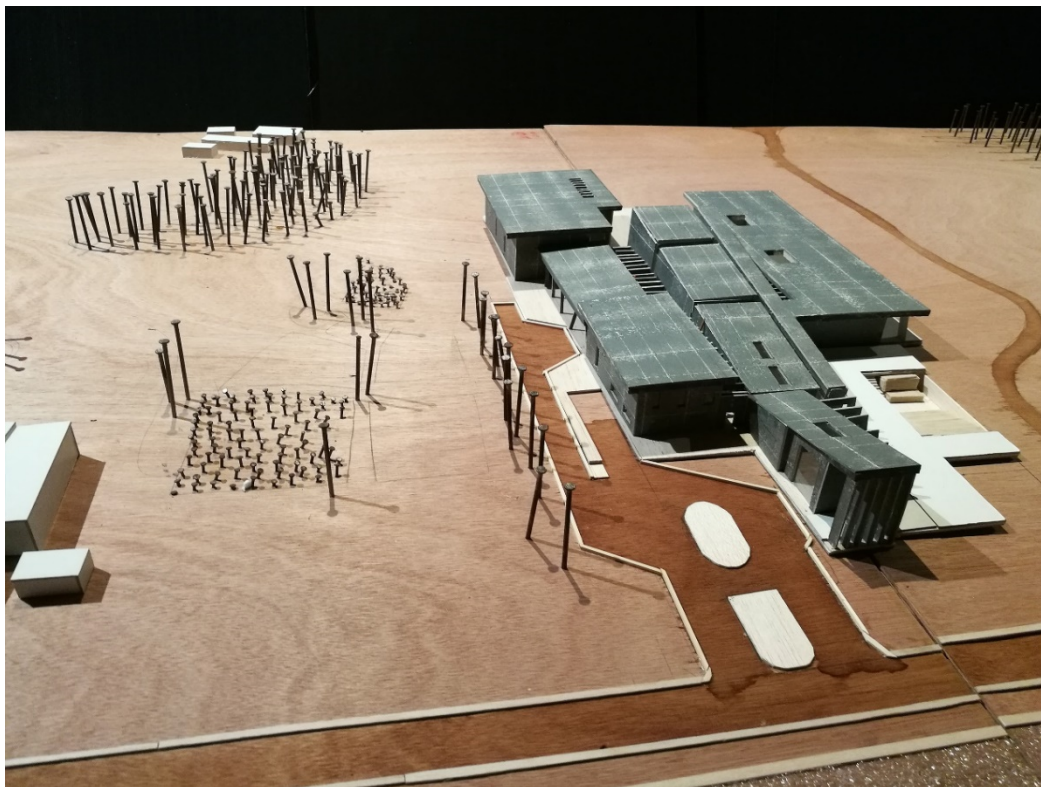
รูปที่ 129 หุ่นจำลองส่วนขยาย Highlight

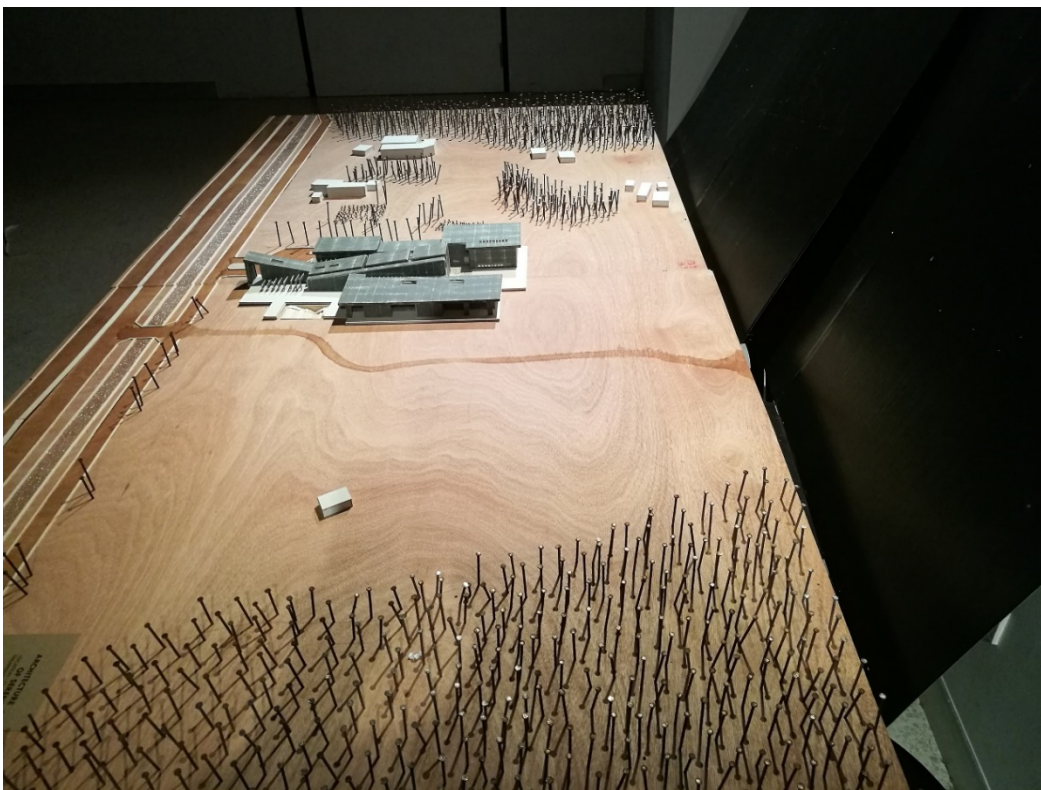
รูปที่ 130 หุ่นจำลองขยายส่วนจัดแสดงพิเศษและพื้นที่จัดแสดงงานศิลปะ

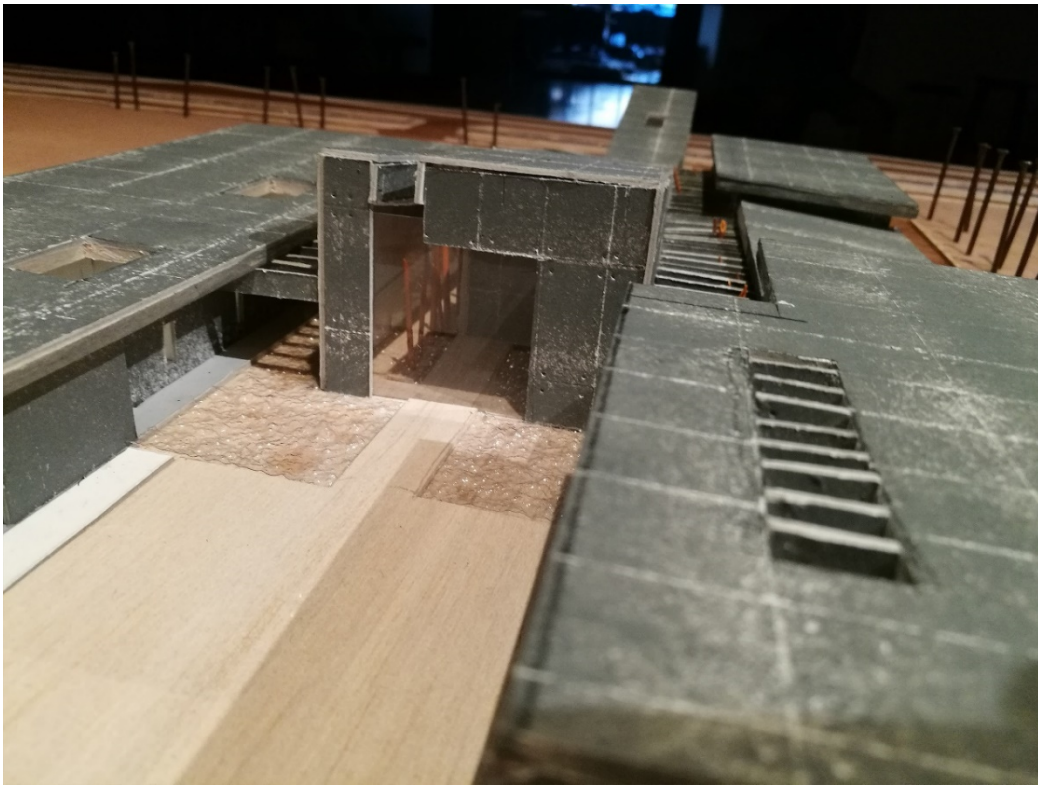
รูปที่ 131 หุ่นจำลองโครงการ

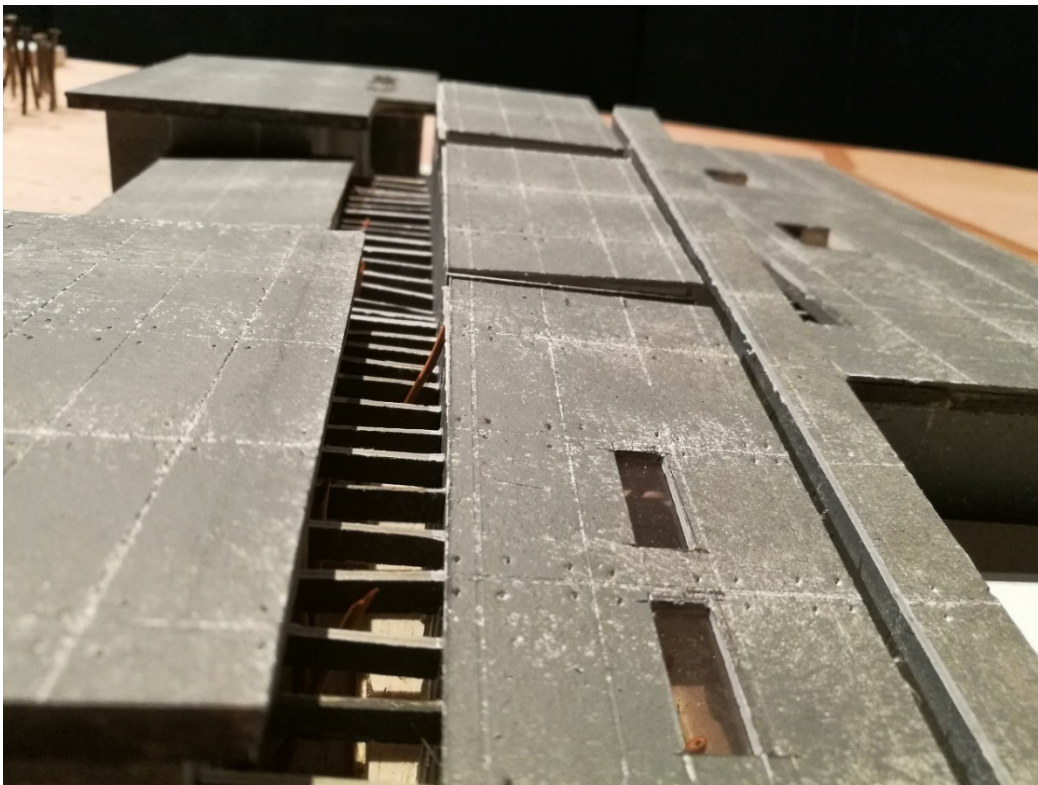
รูปที่ 132 ฟันจำลองโครงการ

รูปที่ 133 ฟันจำลองโครงการ

รูปที่ 134 ฟุตนจำลองโครงการ

รูปที่ 135 ฟุตนจำลองโครงการ

บทที่ 5

สรุปผลและบทสรุปของโครงการ

5.1 สรุปผลการศึกษา

ความสงบคือสภาวะจิตใจที่จดจ่อกับสิ่งใดสิ่งหนึ่งเพื่อให้เกิดเป็นสมาธิสิ่งที่จะช่วยเอื้ออำนวยให้เกิดความสงบที่ได้ผลมากที่สุดคืออยู่ร่วมกันกับธรรมชาติ โดยใช้ธรรมชาติเพื่อย่อยยา ผ่อนคลายกล้ามเนื้อ กล้ามเนื้อของมนุษย์ด้วยพื้นที่สีเขียว แสงแดด สายน้ำ พุ่มหญ้า และอื่นๆอีกมากมาย ซึ่งสิ่งเหล่านี้ที่ธรรมชาติสร้างขึ้นสามารถนำมาออกแบบให้เป็นที่ว่างในอาคารสถาปัตยกรรมได้

ความสงบสามารถรับรู้ได้ 2 ลักษณะคือ รับรู้ความสงบผ่านทางกาย และรับรู้ความสงบผ่านทางจิตใจ ซึ่งวิธีที่ดีที่สุดคือการใช้ธรรมชาติมาเป็นตัวช่วยให้เข้าถึงความสงบได้เพราะการอยู่กับธรรมชาติจะสามารถรับรู้ได้ทั้งทางกาย และทางจิตใจ การออกแบบจึงเป็นการนำธรรมชาติที่มีความสงบแฝงอยู่มาเป็นประเด็นหลักในการออกแบบ

โดยการใช้วัสดุคอนกรีตเปลือยที่มีผิวและสีที่คล้ายหินจากธรรมชาติเพื่อแสดงถึงความกลมกลืนกับสภาพแวดล้อมที่เป็นภูเขา และการใช้รูปทรงที่กลมกลืนและเรียบง่ายกับธรรมชาติเพื่อแสดงถึงความสัมพันธ์ระหว่างสถาปัตยกรรมและธรรมชาติ

ปัญหาที่พบในการศึกษาหัวข้อ

1. ส่วนใหญ่มักจะเป็นเรื่องของความกว้างของข้อมูลที่มีอยู่มากซึ่งแต่ละพื้นที่หรือแต่ละประเทศก็มีแนวคิดที่แตกต่างกันเกี่ยวกับความสงบ การสรุปให้ได้เป็นข้อมูลที่ใกล้เคียงกันมากที่สุดจะต้องผ่านกระบวนการหลายขั้นตอน และไม่สามารถตรวจสอบได้ว่าปลายทางของความสงบคืออะไรกันแน่ ในการออกแบบนี้เป็นเพียงชุดข้อมูลที่ถูกสร้างขึ้นเพื่อศึกษาและทดลองเป็นเพียงอีกทางเลือกหนึ่งเท่านั้น
2. ความยากในการเข้าถึงอาคารในกรณีศึกษาเพื่อได้ไปสัมผัสกับที่ว่างนั้นอย่างละเอียดเพื่อเก็บข้อมูลในการออกแบบ เนื่องจากอาคารเหล่านั้นสร้างอยู่ที่ต่างประเทศ
3. เครื่องมือในการค้นหาและชุดข้อมูลมีความเก่าและไม่ใช้ข้อมูลล่าสุดการศึกษาค้นหาก็ต้องผ่านกระบวนการวิพากษ์งานอย่างละเอียดเพื่อสรุปผลของการศึกษาในข้อมูลแต่ละชุด

คำแนะนำในการศึกษา

หากมีความสนใจในข้อมูลหรือหัวข้อดังกล่าวการศึกษาแนะนำให้เดินไปยังสถานที่นั้นๆ ด้วยตัวเองเพื่อจะได้ไปสัมผัสอย่างลึกซึ้ง หากไม่สามารถเดินทางไปได้ควรศึกษาข้อมูลจากหลายๆแหล่งมากกว่าบนอินเทอร์เน็ต

5.2 การพัฒนางานออกแบบตามคำแนะนำ

การเริ่มต้นของการออกแบบเป็นสิ่งที่เป็นไปได้ยากเพราะเนื้อหาของงานเป็นภาคข้อมูล และทฤษฎีเกือบทั้งหมด การแปลงข้อมูลเหล่านั้นให้เป็นองค์ประกอบทางสถาปัตยกรรม เพื่อที่จะสามารถใช้งานได้ในอาคารสถาปัตยกรรมจึงต้องมีคำแนะนำจากคณะกรรมการผู้มีความชำนาญและเชี่ยวชาญในการออกแบบการพัฒนาแบบในแต่ละครั้งจึงต้องรับฟังทั้งเสียงกรรมการ และเสียงตนเอง เพื่อให้ได้งานออกแบบที่เป็นไปตามเป้าหมายที่วางไว้แต่แรก จนท้ายที่สุดแล้ว จึงได้ผลงานที่มีประสิทธิภาพที่ผ่านการขัดเกลาจากคณะกรรมการและตัวผู้ออกแบบเป็น สถาปัตยกรรมที่มีความสงบตามที่ต้องการ

ชื่อเสนอแนะ

- ยัวไม่รู้สึกใช้กิจกรรมรอบ จาก ลิวอี้ ๖๖ แต่ขอแนะนำเพิ่ม
- case ที่ ลิวอี้ ไม่ครบ case 2, 3 ดูเสริมมากกว่า
- ตามรอบ ไม่ 100%

บรีย ก่อนที่จะพิมพ์ให้คณะกรรมการแต่ละคน)

ลงชื่อกรรมการผู้ตรวจงาน

ชื่อเสนอแนะ

การเริ่มแรกว่า: นำเวลา
ทรัพย์สินไปกับกิจกรรมอะไร?
และวิเคราะห์ต่อไป เริ่ม
ตามเชิงปฏิบัติที่จะเริ่มอย่างไร
เริ่มโดยสมัครตาม?

บรีย ก่อนที่จะพิมพ์ให้คณะกรรมการแต่ละคน)

ลงชื่อกรรมการผู้ตรวจงาน

(อ. วิษณุ วัฒนศิริกุล)

๒๖ ธ. ค. ๖๖

ชื่อเสนอแนะ

ทดลองหาความเชื่อมโยง เกิดขึ้นกับสังคม
นี่คือสิ่งที่เกิดขึ้น และสังคมที่อยู่นอกกรอบที่เรื้อรัง
บริบทเรื่อง? หรือ สหกรณ์ชุมชนเรื่อง?
ส่วน

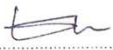

ขาดปัจจัย, งบประมาณปิดขาดลง ที่เกิดความเชื่อมโยง
ที่ไว้ใจอย่างไร?

บทบาททางสังคมที่สัมพันธ์กับชุมชนอย่างไร?

ประเภทของ: เป็น คนใน

บรีย ก่อนที่จะพิมพ์ให้คณะกรรมการแต่ละคน)

ลงชื่อกรรมการผู้ตรวจงาน

ข้อเสนอแนะ	ข้อเสนอแนะ
<p>11/20/137 พ.ท. รณ สำนวณ พลจัตวา</p> <p>ดีใจที่ได้ รับมอบหมาย ทักษะ ทักษะ สรรพคุณ</p> <ul style="list-style-type: none"> - เล็ง - ไลน์ - สัมผัส - ความสุข - ความทุกข์ - ความไม่สุข ไม่ทุกข์ 	<p>- 1. นี้ ดัชนี มาตรา นำ พี่ เก้า สบ ตี สิบ</p> <p>ไป 10 ไร่ งาน ต่อ ไป เพื่อ เข้า ไป ไร่ ไร่</p> <p>กัน แต่ โดย ๓ ไร่ ต่อ ไป ใน ที่ ไร่</p>
ที่จะพิมพ์ให้คณะกรรมการแต่ละคน)	บรียอ ก่อนที่จะพิมพ์ให้คณะกรรมการแต่ละคน)
ลงชื่อกรรมการผู้ตรวจงาน 	ลงชื่อกรรมการผู้ตรวจงาน
	<p>(๐.๑๖: ไลน์ ไร่ ไร่</p> <p>๒๐ ก. ๓. ๒๐</p>

รูปที่ 137 ข้อเสนอแนะจากคณะกรรมการครั้งที่ 2

หัวข้อ	ข้อเสนอแนะ
	<ul style="list-style-type: none"> - ทราจวางผังผังลงไปบน site plan - ให้นำแผนที่ทำในไม่รู้จักกลุ่ม - ให้นำพจนานุกรมใช้ความสงบด้วย - ทราจวางผังผังแนวตั้งแนวตั้ง - 1 ปีหรือมากกว่าในทุกราย - ศึกษารูปแบบความกล้าหาญในกรณี - วิจารณ์ 2-3 โดยคำนึงถึงสิ่งแวดล้อมและความน่าเชื่อถือ

(บันทึก: เราต้องพิจารณาการในช่องว่างให้เรียบร้อย ก่อนที่จะพิมพ์ให้คณะกรรมการแต่ละคน)

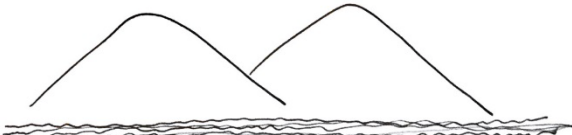
ลงชื่อกรรมการผู้ตรวจงาน
(อ. อิม: ไรอันริทท) ๑๖ ต.ค. ๖๐

ข้อเสนอแนะ
<ul style="list-style-type: none"> - AUDITORIUM ไม่ควรอยู่ใกล้ใน แนวที่กว้าง WIDE SPAN - ทอดลมเป็น ดีล ร่วมสมัย พอใช้วงใหม่ - รั้วทำ เทพธ เป็น คน เรืองใหม่ ? - ทอด เน้นใหม่ พอความสงบ - อย่านำถนนในผังไป / 5 ใน แนวนี้ - ถนนไม่สงบ ควรจำกัดสิ่งกีดขวางถนน

ก่อนที่จะพิมพ์ให้คณะกรรมการแต่ละคน)

ลงชื่อกรรมการผู้ตรวจงาน

- ให้นำออกแพทเทอ ร่วมกับสภาพแวดล้อมและ ทิวทัศน์โดยรอบ

หัวข้อ	ข้อเสนอแนะ
<ul style="list-style-type: none"> ① คนแรก ② ปู่ย่าตายาย ③ คนสุดท้าย 	<p>ดูที่รูปจากที่ส่ง ที่ดูตามจุดตัด 1/2 ส่วน ๐.๕๐</p> <p>รูปแปลความที่ชัดเจน ที่ใช้ ความจริงเห็นร่วมกันเพื่อคนนั้น</p> <ul style="list-style-type: none"> - ศึกษารูป. ของไทย - ที่ใหม่ - (แสงไฟ: 1-2 คัดเอาที่ปร. กว้าง และ ๑๒๐๐.๐๐๐ ที่ทำคือ) - ขอแนะนำ "โถงน้ำ" - แนว Impact พอขนาดที่ดูออกแนวนี้แล้ว ① Visual impact ที่ดูที่พื้นที่ที่รับปร. สบทัศน์ ② Scale ของอาคาร.

(บันทึก: เราต้องพิจารณาการในช่องว่างให้เรียบร้อย ก่อนที่จะพิมพ์ให้คณะกรรมการแต่ละคน)

ลงชื่อกรรมการผู้ตรวจงาน

รูปที่ 140 ข้อเสนอแนะจากคณะกรรมการครั้งที่ 5

ข้อเสนอแนะ

- Model เล็กเกินไป
- แบบลูกแก้วไป
- ทรงยื่นง่ายทางผนังทึบ กอนกรีต
- ทำลายทรงไว้แล้ว ตกต่างวงรูปทรง
- ผนังทึบไม่จำเป็นแต่ใช้คอนกรีต
- เพราะไม่มีอะไรมาช่วย (ตามข้อ
- ได้จาก perspective ที่ทำขึ้นมา)
- ใช้วัสดุมากจนเกินไป
- ในข้อใช้วัสดุอื่นได้ ไม่สมควรเกินไป

รบกวนก่อนที่จะพิมพ์ให้คณะกรรมการแต่ละคน)
 ลงชื่อกรรมการผู้ตรวจงาน
 ๑๗ ธ.ค. ๖๐

ข้อเสนอแนะ

- material ทำจากปูน และ ทำจาก context
- รูปแบบของวัสดุ มักไม่ใช่กับ context ในพื้นที่
- วัสดุ mass และ วัสดุ กั้น, วัสดุ Fin
- วัสดุ เช่น กระจก หรือ Material.
- วัสดุที่ดู Contrast วัสดุ เพราะ วัสดุ
- วัสดุ วัสดุ Contrast วัสดุ เพราะ วัสดุ
- design วัสดุจาก site มาก วัสดุ site
- วัสดุ วัสดุ วัสดุ site วัสดุ site.

รบกวนก่อนที่จะพิมพ์ให้คณะกรรมการแต่ละคน)
 ลงชื่อกรรมการผู้ตรวจงาน
 18 ธ.ค. ๖๐

- รูปทรงที่ออกมาแปลกตาไป
 โดดเด่นเกินไป

ข้อเสนอแนะ

- MOOD TONE SPACE ดูน่ากลัวมากกว่าอารมณ์
- MODEL เรือนที่ใช้วัสดุที่หนักเกินไป
- เป็นงานที่เน้นกับแนว มุม ข้อความ
- ทำในวัสดุที่หนักกว่าแนว ไม่ลงตัว
- PLANNING วัสดุ: กับตัวโมเดลเอง ดูจากแนว
- วัสดุไม่ลงตัว
- ควรปรับแก้ MODEL
- นวัตกรรม THESIS น่าจะเป็นคำว่า "ความขัดแย้ง + อื่น + แนว"
- MODEL วัสดุนั้นๆ วัสดุ

รบกวนก่อนที่จะพิมพ์ให้คณะกรรมการแต่ละคน)
 ลงชื่อกรรมการผู้ตรวจงาน
 18 ธ.ค. ๖๐

รูปที่ 141 ข้อเสนอแนะจากคณะกรรมการครั้งที่ 6

บรรณานุกรม

ฐานข้อมูล(เว็บไซต์)

Napatsorn Princess. n.d. พิธีกรรมในศาสนาอิสลาม. Retrieved July 18,2017
from <https://sites.google.com/site/sasnaxislam/phithikrrm>

Franco Bertoni. 2008. **Minimalist Architecture :Franco Bertoni.**

Retrieved July 20,2017 from <http://yong-book5.blogspot.com/2008/01/>

Peter Zumthor. n.d. **Atmosphere :Peter Zumthor.**

Retrieved July 28,2017

from <https://www.tci-thaijo.org/index.php/jed/article/view/73102/63009>

กองบรรณาธิการ สืบบำบัด. 2550. สืบบำบัด สมุนไพรเพื่อสุขภาพ(HERB FOR HEALTH)

Retrieved June 12,2017 from http://www.vorabhasd.co.th/Adv_Col_Psycho.htm

หลวงปู่เทสก์ เทสรังสี. 2535. แสดง ณ วัดหินหมากเป้ง อ.ศรีเชียงใหม่ จ.หนองคาย: หลวง

ปู่เทสก์ เทสรังสี Retrieved June 17,2017

from <http://www.nkgen.com/tess804.htm>

จิรา จงกล. 2537 การแบ่งลักษณะผู้ใช้สอยหอดิลปะ Retrieved June 24,2017

from <https://issuu.com/jew-athrathanonthongsuthipheerapas/docs/>_____

Mathews. 1991 อ้างถึงใน อาทิตยา จันทะวงษ์. การแบ่งลักษณะการเดินในการชมงาน

ศิลปะ Retrieved June 24,2017

from <https://issuu.com/jew-athrathanonthongsuthipheerapas/docs/>_____

วิทยานิพนธ์

นายสาทิศ บัวพันธุ์, 2527. "สถาปัตยกรรมและความสงบ." ปริญญาศิลปบัณฑิต

สาขาจิตกรรม มหาวิทยาลัยศิลปากร. Retrieved June 18,2017

from <http://www.thapra.lib.su.ac.th/objects/thesis/fulltext/bachelor/p12527015/>

หนังสือ

ทิพย์สุดา ปทุมานนท์. 2541. สถาปัตยกรรมกิมฮาทแห่งความสงบ. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่ง

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

ชื่อ-นามสกุล นายปการวิทย์ ผิวงาม
 เกิดวันที่ 28 กันยายน 2536
 สถานที่เกิด โรงพยาบาลอำนาจเจริญ อ.เมือง จ.อำนาจเจริญ
 ที่อยู่ตามภูมิลำเนา ที่อยู่ 19 หมู่ที่ 13 ตำบล บุ่ง อำเภอมือ เมือง จังหวัดอำนาจเจริญ

ประวัติการศึกษา

พ.ศ.2543 สำเร็จการศึกษาระดับอนุบาลจากโรงเรียนอนุบาลอำนาจเจริญ อำเภอมือ จังหวัดอำนาจเจริญ

พ.ศ.2549 สำเร็จการศึกษาระดับประถมศึกษาจากโรงเรียนเมืองอำนาจเจริญ อำเภอมือ จังหวัดอำนาจเจริญ

พ.ศ.2552 สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้นจากโรงเรียนอำนาจเจริญ อำเภอมือ จังหวัดอำนาจเจริญ

พ.ศ.2555 สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายจากโรงเรียนอำนาจเจริญ อำเภอมือ จังหวัดอำนาจเจริญ

พ.ศ.2560 สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี หลักสูตรสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม

เบอร์โทรศัพท์ 088-5940741

อีเมล pakarnwit_pp@hotmail.com

FACEBOOK [paa'karnwit peangam](#)